

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ **Verordening (EG) nr. 625/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 tot verlenging en wijziging van Verordening (EG) nr. 1659/98 van de Raad betreffende gedecentraliseerde samenwerking** 1
- ★ **Besluit nr. 626/2004/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 tot wijziging van Besluit nr. 508/2000/EG tot oprichting van het programma „Cultuur 2000” ⁽¹⁾** 3
- Verordening (EG) nr. 627/2004 van de Commissie van 2 april 2004 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 4
- Verordening (EG) nr. 628/2004 van de Commissie van 2 april 2004 betreffende de offertes voor de uitvoer van volwitte voorgekookte (parboiled) langkorrelige B-rijst bestemd voor bepaalde derde landen, die zijn ingediend in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1877/2003 6
- Verordening (EG) nr. 629/2004 van de Commissie van 2 april 2004 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige volwitte rijst naar bepaalde derde landen in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1875/2003 7
- Verordening (EG) nr. 630/2004 van de Commissie van 2 april 2004 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst bestemd voor bepaalde derde landen, die zijn ingediend in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1876/2003 8

Raad

2004/305/EG:

- ★ **Besluit van de Raad van 22 maart 2004 betreffende de sluiting van de Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling inzake de voorlopige toepassing van het Protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie, zoals bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de regering van de Republiek Guinee inzake de visserij voor de kust van Guinee, voor de periode van 1 januari 2004 tot en met 31 december 2008** 9

Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling inzake de voorlopige toepassing van het Protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie, zoals bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de regering van de Republiek Guinee inzake de visserij voor de kust van Guinee, voor de periode van 1 januari 2004 tot en met 31 december 2008 11

2004/306/EG:

- ★ **Besluit van de Raad van 2 april 2004 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van Besluit 2003/902/EG** 28

Commissie

2004/307/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 16 december 2003 inzake de steunregeling die Italië ten uitvoer heeft gelegd voor natuurrampen (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 4328)** 30

2004/308/EG:

- ★ **Besluit van de Commissie van 2 april 2004 houdende overdracht van het beheer van de steun voor een pretoetredingsmaatregel op het gebied van landbouw en plattelandsontwikkeling in de Republiek Slovenië gedurende de pretoetredingsperiode aan uitvoeringsorganen** 59

Besluiten aangenomen krachtens titel V van het Verdrag betreffende de Europese Unie

- ★ **Gemeenschappelijk Standpunt 2004/309/GBVB van de Raad van 2 april 2004 inzake de actualisering van Gemeenschappelijk Standpunt 2001/931/GBVB betreffende de toepassing van specifieke maatregelen ter bestrijding van het terrorisme en houdende intrekking van Gemeenschappelijk Standpunt 2003/906/GBVB** 61

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 625/2004 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD
van 31 maart 2004
tot verlenging en wijziging van Verordening (EG) nr. 1659/98 van de Raad betreffende gedecentraliseerde samenwerking

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 179, lid 1,

Artikel 1

Gezien het voorstel van de Commissie,

Verordening (EG) nr. 1659/98 wordt als volgt gewijzigd:

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽¹⁾,

1. De tekst van artikel 1 wordt vervangen door de volgende tekst:

Overwegende hetgeen volgt:

„Artikel 1

- (1) Verordening (EG) nr. 1659/98 van de Raad van 17 juli 1998 betreffende gedecentraliseerde samenwerking ⁽²⁾ was van toepassing tot en met 31 december 2001.
- (2) Verordening (EG) nr. 1659/98 is bij Verordening (EG) nr. 955/2002 gewijzigd en verlengd tot en met 31 december 2003.
- (3) Volgens een in 2003 verrichte evaluatie diende de betrokken begrotingslijn beter te worden gericht.
- (4) Het instrument gedecentraliseerde samenwerking heeft een specifieke toegevoegde waarde voor de ondersteuning van gerichte maatregelen in specifieke situaties waarin traditionele instrumenten niet bruikbaar zijn of niet relevant. Ook kan het begrotingsinstrument de diversifiëring ondersteunen van gedecentraliseerde actoren als potentiële partners van het ontwikkelingsproces.
- (5) Verordening (EG) nr. 1659/98 dient te worden gewijzigd en verlengd tot en met 31 december 2006. Dit volgt uit de afsluiting van de evaluatie en de goedkeuring van de mededeling van de Commissie inzake participatie van niet-overheidsactoren in het EG-ontwikkelingsbeleid. Het financiële kader en de referentieperiode, die in de verordening worden genoemd, dienen te worden aangepast.
- (6) Verordening (EG) nr. 1659/98 moet dienovereenkomstig worden gewijzigd,

De Gemeenschap ondersteunt acties en initiatieven op het gebied van armoedevermindering en duurzame ontwikkeling die ondernomen worden door actoren van de gedecentraliseerde samenwerking uit de Gemeenschap en uit de ontwikkelingslanden, met name in het geval van moeilijke partnerschappen waarin geen beroep kan worden gedaan op andere instrumenten. Deze acties en initiatieven zijn gericht op de bevordering van:

- een meer participerende ontwikkeling die beantwoordt aan de behoeften en initiatieven van de bevolking van de ontwikkelingslanden;
- een bijdrage tot de diversificatie en versterking van de civiele samenleving en de democratisering aan de basis in die landen;

Bij het steunen van dergelijke acties en initiatieven wordt prioriteit gegeven aan actoren van de gedecentraliseerde samenwerking uit de ontwikkelingslanden. De acties zijn gericht op bevordering van gedecentraliseerde samenwerking ten behoeve van alle ontwikkelingslanden.”.

2. Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:

a) het tweede streepje wordt vervangen door:

„— voorlichting en inzet van de actoren van de gedecentraliseerde samenwerking en deelname aan internationale fora ter bevordering van de dialoog inzake beleidsformulering;”;

b) na het derde streepje wordt het volgende streepje toegevoegd:

„— versterking van de netwerken van sociale organisaties en bewegingen die zich inzetten voor een duurzame ontwikkeling, de rechten van de mens en met name voor de sociale rechten en democratisering.”.

⁽¹⁾ Advies van het Europees Parlement van 18 december 2003 (nog niet verschenen in het Publicatieblad) en besluit van de Raad van 4 maart 2004.

⁽²⁾ PB L 213 van 30.7.1998, blz. 6. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 955/2002 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 148 van 6.6.2002, blz. 1).

3. De tekst van artikel 3 wordt vervangen door de volgende tekst:

„Artikel 3

1. De samenwerkingspartners die krachtens deze verordening financiële steun kunnen verkrijgen, zijn de actoren van de gedecentraliseerde samenwerking uit de Gemeenschap en uit de ontwikkelingslanden, zoals plaatselijke (waaronder ook gemeentelijke) overheden, niet-gouvernementele organisaties, organisaties van inheemse volkeren, beroepsverenigingen en plaatselijke initiatiefgroepen, coöperaties, vakbonden, organisaties van economische en sociale actoren, lokale organisaties (met inbegrip van netwerken), die actief zijn op het terrein van de regionale gedecentraliseerde samenwerking en integratie, consumentenorganisaties, vrouwen- en jongerenorganisaties, onderwijs-, culturele, onderzoeks- en wetenschappelijke organisaties, universiteiten, kerken en religieuze verenigingen of gemeenschappen, media en alle andere niet-gouvernementele verenigingen en onafhankelijke stichtingen die een bijdrage kunnen leveren aan ontwikkeling.

2. De activiteiten van de actoren die met de doelstellingen van deze verordening verband houden, zijn transparant en beantwoorden aan de beginselen van goed financieel beheer en verantwoording.”

4. De tekst van artikel 4 wordt vervangen door de volgende tekst:

„Artikel 4

De financiering door de Gemeenschap van de in artikel 1 bedoelde acties heeft betrekking op een periode van drie jaar. Het financiële referentiebedrag voor de tenuitvoerlegging van dit programma voor de periode 2004-2006 bedraagt 18 miljoen EUR.

De jaarlijkse kredieten worden door de begrotingsautoriteit binnen de begrenzingen van de financiële vooruitzichten goedgekeurd.”

5. Artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 2 wordt „ECU” vervangen door „EUR”;

- b) het volgende streepje wordt toegevoegd aan lid 3:

„— de bijzondere behoeften van landen waar de officiële samenwerking geen significante bijdrage kan leveren aan de in artikel 1 genoemde doelstellingen.”.

6. Artikel 8, lid 1, wordt vervangen door:

„1. De Commissie wordt bijgestaan door het comité dat wordt opgericht ingevolge artikel 8 van Verordening (EG) nr. 1658/98 van de Raad van 17 juli 1998 betreffende de cofinanciering van acties op gebieden die voor de ontwikkelingslanden van belang zijn, met Europese niet-gouvernementele organisaties (NGO's) voor ontwikkeling (*) (hierna aangeduid als „het comité”).

(*) PB L 213 van 30.7.1998, blz. 1. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 284 van 31.10.2003, blz. 1).”.

7. Artikel 10 wordt als volgt gewijzigd:

a) de eerste alinea wordt vervangen door:

„Jaarlijks dient de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een jaarverslag in over de tenuitvoerlegging van het ontwikkelingsbeleid, dat een overzicht bevat van de gefinancierde acties, de gevolgen en de resultaten van die acties en een onafhankelijke evaluatie van de uitvoering van deze verordening tijdens het begrotingsjaar, alsmede gegevens over de actoren van de gedecentraliseerde samenwerking met wie contracten zijn gesloten.”;

b) in de tweede alinea wordt „ECU” vervangen door „EUR”.

8. De tekst van de tweede alinea van artikel 13 wordt vervangen door de volgende tekst:

„Zij is van toepassing tot en met 31 december 2006.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Straatsburg, 31 maart 2004.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

P. COX

Voor de Raad

De voorzitter

D. ROCHE

BESLUIT Nr. 626/2004/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD
van 31 maart 2004
tot wijziging van Besluit nr. 508/2000/EG tot oprichting van het programma „Cultuur 2000”
(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 151,

Gelet op het voorstel van de Commissie,

Gelet op het advies van het Comité van de Regio's ⁽¹⁾,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Besluit nr. 508/2000/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 februari 2000 tot oprichting van het programma „Cultuur 2000” ⁽³⁾ heeft één enkel programmerings- en financieringsinstrument voor culturele samenwerking ingesteld voor de periode van 1 januari 2000 tot 31 december 2004.
- (2) Het is van belang om in het kader van de overeenkomstig artikel 151 van het Verdrag aan de Gemeenschap toegewezen taken de continuïteit van de communautaire culturele activiteiten te verzekeren.
- (3) Bijgevolg is het passend om het programma „Cultuur 2000” met twee extra jaren te verlengen tot en met 31 december 2006.
- (4) De herziening van de financiële vooruitzichten met het oog op de uitbreiding voorziet in een verhoging van het plafond van rubriek 3, die door de wetgevingsautoriteit in acht moet worden genomen ingeval van voortzetting van bestaande programma's.
- (5) Het is van groot belang dat de Commissie uiterlijk op 31 december 2005 een volledig en gedetailleerd evaluatieverslag overlegt over het programma „Cultuur 2000”,

zodat het voorstel voor een nieuw kaderprogramma voor communautaire acties op het gebied van cultuur, dat voor 2004 is aangekondigd en in 2007 van start moet gaan, door het Europees Parlement en de Raad kan worden behandeld,

BESLUITEN:

Artikel 1

Besluit nr. 508/2000/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 1, eerste alinea, wordt „31 december 2004” vervangen door „31 december 2006”.
2. In artikel 3, eerste alinea, wordt „167 miljoen EUR” vervangen door „236,5 miljoen EUR”.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van zijn bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Het wordt van toepassing met ingang van 1 januari 2005.

Gedaan te Straatsburg, 31 maart 2004.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

P. COX

Voor de Raad

De voorzitter

D. ROCHE

⁽¹⁾ PB C 23 van 27.1.2004, blz. 20.

⁽²⁾ Advies van het Europees Parlement van 16 december 2003 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en besluit van de Raad van 8 maart 2004.

⁽³⁾ PB L 63 van 10.3.2000, blz. 1.

VERORDENING (EG) Nr. 627/2004 VAN DE COMMISSIE
van 2 april 2004
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 3 april 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 2 april 2004.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1947/2002 (PB L 299 van 1.11.2002, blz. 17).

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 2 april 2004 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	92,4
	204	43,7
	212	120,5
	624	124,3
	999	95,2
0707 00 05	052	147,2
	068	105,0
	096	88,7
	204	132,9
	999	118,5
0709 10 00	220	131,3
	999	131,3
0709 90 70	052	125,9
	204	124,9
	999	125,4
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	42,7
	204	42,8
	212	55,1
	220	45,6
	388	44,2
	400	46,0
	624	59,9
	999	48,0
0805 50 10	052	40,0
	999	40,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	50,7
	388	74,7
	400	89,1
	404	100,3
	508	77,1
	512	73,1
	524	56,4
	528	74,8
	720	77,3
	804	137,0
	999	81,1
0808 20 50	388	70,9
	512	70,3
	524	80,3
	528	67,3
	720	35,3
	999	64,8

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2081/2003 van de Commissie (PB L 313 van 28.11.2003, blz. 11). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 628/2004 VAN DE COMMISSIE

van 2 april 2004

betreffende de offertes voor de uitvoer van volwitte voorgekookte (parboiled) langkorrelige B-rijst bestemd voor bepaalde derde landen, die zijn ingediend in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1877/2003

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1877/2003 van de Commissie ⁽²⁾ is een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van rijst opengesteld.
- (2) Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 584/75 van de Commissie ⁽³⁾, kan de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de ingediende offertes besluiten niet tot toewijzing over te gaan.
- (3) Met name rekening houdend met de in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria, is het niet wenselijk een maximumrestitutie vast te stellen.

- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Er wordt geen gevolg gegeven aan de offertes die van 29 maart tot en met 1 april 2004 zijn ingediend in het kader van de in Verordening (EG) nr. 1877/2003 bedoelde inschrijving voor de uitvoer van volwitte voorgekookte (parboiled) B-rijst bestemd voor bepaalde derde landen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 3 april 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 2 april 2004.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie (PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27).

⁽²⁾ PB L 275 van 25.10.2003, blz. 20.

⁽³⁾ PB L 61 van 7.3.1975, blz. 25. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1948/2002 (PB L 299 van 1.11.2002, blz. 18).

VERORDENING (EG) Nr. 629/2004 VAN DE COMMISSIE

van 2 april 2004

tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige volwitte rijst naar bepaalde derde landen in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1875/2003

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1875/2003 van de Commissie ⁽²⁾ is een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van rijst opgesteld.
- (2) Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 584/75 van de Commissie ⁽³⁾, kan de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de ingediende offertes besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen. Bij deze vaststelling moet met name rekening worden gehouden met de in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria. Er wordt toegewezen aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer.

(3) De toepassing van bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie leidt voor de betrokken rijst tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.

(4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige volwitte rijst naar bepaalde derde landen in het kader van de in Verordening (EG) nr. 1875/2003 bedoelde inschrijving wordt op grond van de van 29 maart tot en met 1 april 2004 ingediende offertes vastgesteld op 83,00 EUR/t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 3 april 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 2 april 2004.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie (PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27).

⁽²⁾ PB L 275 van 25.10.2003, blz. 14.

⁽³⁾ PB L 61 van 7.3.1975, blz. 25. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1948/2002 (PB L 299 van 1.11.2002, blz. 18).

VERORDENING (EG) Nr. 630/2004 VAN DE COMMISSIE
van 2 april 2004

tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst bestemd voor bepaalde derde landen, die zijn ingediend in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1876/2003

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1876/2003 van de Commissie ⁽²⁾ is een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van rijst opengesteld.
- (2) Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 584/75 van de Commissie ⁽³⁾, kan de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de ingediende offertes besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen. Bij deze vaststelling moet met name rekening worden gehouden met de in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria. Er wordt toegewezen aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer.

(3) De toepassing van bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken rijst leidt tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.

(4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst naar bepaalde derde landen in het kader van de in Verordening (EG) nr. 1876/2003 bedoelde inschrijving wordt op grond van de van 29 maart tot en met 1 april 2004 ingediende offertes vastgesteld op 83,00 EUR/t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 3 april 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 2 april 2004.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie (PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27).

⁽²⁾ PB L 275 van 25.10.2003, blz. 17.

⁽³⁾ PB L 61 van 7.3.1975, blz. 25. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1948/2002 (PB L 299 van 1.11.2002, blz. 18).

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESLUIT VAN DE RAAD

van 22 maart 2004

betreffende de sluiting van de Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling inzake de voorlopige toepassing van het Protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie, zoals bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de regering van de Republiek Guinee inzake de visserij voor de kust van Guinee, voor de periode van 1 januari 2004 tot en met 31 december 2008

(2004/305/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 37 in samenhang met artikel 300, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 15, tweede alinea, van de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de regering van de Republiek Guinee inzake de visserij voor de kust van Guinee⁽¹⁾ is door de twee partijen onderhandeld om te bepalen welke wijzigingen of aanvullingen aan het einde van de toepassingsperiode van het protocol in die overeenkomst dienen te worden aangebracht.
- (2) Na afloop van deze onderhandelingen is op 27 juni 2003 een nieuw protocol geparafeerd.
- (3) Het protocol biedt de vissers van de Gemeenschap vangstmogelijkheden in de wateren onder de soevereiniteit of de jurisdictie van de Republiek Guinee voor de periode van 1 januari 2004 tot en met 31 december 2008.
- (4) Om een onderbreking van de visserij door vaartuigen van de Gemeenschap te voorkomen, moet het nieuwe protocol zo spoedig mogelijk worden goedgekeurd. Daarom hebben de twee partijen een overeenkomst in de vorm van een briefwisseling geparafeerd, die voorziet in de voorlopige toepassing van het geparafeerde protocol met ingang van 1 januari 2004.

- (5) Er dient te worden bepaald hoe de vangstmogelijkheden over de lidstaten moeten worden verdeeld, uitgaande van de traditionele verdeling van de vangstmogelijkheden in het kader van de visserijovereenkomst.

- (6) De overeenkomst in de vorm van een briefwisseling moet worden goedgekeurd, onder voorbehoud van de definitieve sluiting door de Raad,

BESLUIT:

Artikel 1

De Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling inzake de voorlopige toepassing van het Protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie, zoals bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de regering van de Republiek Guinee inzake de visserij voor de kust van Guinee, voor de periode van 1 januari 2004 tot en met 31 december 2008, wordt namens de Gemeenschap goedgekeurd.

De tekst van de overeenkomst in de vorm van een briefwisseling en de tekst van het protocol zijn aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

1. De voor 2004 in het protocol vastgestelde vangstmogelijkheden worden als volgt over de lidstaten verdeeld:

a) visserij op koppotigen/vis:

— Spanje: 844 brt,

— Italië: 750 brt,

— Griekenland: 906 brt;

⁽¹⁾ PB L 111 van 27.4.1983, blz. 1.

- b) garnaalvisserij:
- Spanje: 1 050 brt,
 - Portugal: 300 brt,
 - Griekenland: 150 brt;
- c) tonijnvisserij met de zegen:
- Frankrijk: 17 vaartuigen,
 - Spanje: 17 vaartuigen;
- d) tonijnvisserij met de hengel:
- Frankrijk: 7 vaartuigen,
 - Spanje: 7 vaartuigen;
- e) visserij met de drijvende beug:
- Spanje: 8,
 - Portugal: 1.

2. Indien met de door deze lidstaten ingediende vergunningaanvragen niet alle in het protocol vastgestelde vangstmogelijkheden worden benut, kan de Commissie vergunningaanvragen van andere lidstaten in aanmerking nemen.

Artikel 3

De voorzitter van de Raad is gemachtigd de personen aan te wijzen die bevoegd zijn de overeenkomst in de vorm van een briefwisseling te ondertekenen teneinde daardoor de Gemeenschap te binden.

Gedaan te Brussel, 22 maart 2004.

Voor de Raad

De voorzitter

J. WALSH

OVEREENKOMST IN DE VORM VAN EEN BRIEFWISSELING

inzake de voorlopige toepassing van het Protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie, zoals bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de regering van de Republiek Guinee inzake de visserij voor de kust van Guinee, voor de periode van 1 januari 2004 tot en met 31 december 2008

A. Brief van de regering van de Republiek Guinee

Mevrouw, geachte heer,

Onder verwijzing naar het op 27 juni 2003 te Brussel geparafeerde protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie voor de periode van 1 januari 2004 tot en met 31 december 2008 heb ik de eer u mede te delen dat de regering van de Republiek Guinee bereid is dit protocol met ingang van 1 januari 2004 voorlopig toe te passen in afwachting van de inwerkingtreding overeenkomstig artikel 9 van genoemd protocol, op voorwaarde dat de Europese Gemeenschap bereid is hetzelfde te doen.

In dat geval dient de eerste jaarlijkse tranche van de financiële compensatie die is vastgesteld in artikel 2 van het protocol, te worden betaald vóór 30 september 2004.

Ik moge u verzoeken mij te bevestigen dat de Europese Gemeenschap instemt met een dergelijke voorlopige toepassing.

Hoogachtend,

Voor de regering van de Republiek Guinee

B. Brief van de Europese Gemeenschap

Mevrouw, geachte heer,

Ik heb de eer u de ontvangst te bevestigen van uw schrijven van vandaag dat als volgt luidt:

„Onder verwijzing naar het op 27 juni 2003 te Brussel geparafeerde protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie voor de periode van 1 januari 2004 tot en met 31 december 2008 heb ik de eer u mede te delen dat de regering van de Republiek Guinee bereid is dit protocol met ingang van 1 januari 2004 voorlopig toe te passen in afwachting van de inwerkingtreding overeenkomstig artikel 9 van genoemd protocol, op voorwaarde dat de Europese Gemeenschap bereid is hetzelfde te doen.

In dat geval dient de eerste jaarlijkse tranche van de financiële compensatie die is vastgesteld in artikel 2 van het protocol, te worden betaald vóór 30 september 2004.

Ik moge u verzoeken mij te bevestigen dat de Europese Gemeenschap instemt met een dergelijke voorlopige toepassing.”.

Ik heb de eer u te bevestigen dat de Europese Gemeenschap instemt met een dergelijke voorlopige toepassing.

Hoogachtend,

Namens de Raad van de Europese Unie

PROTOCOL

tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie zoals bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Guinee inzake de visserij voor de kust van Guinee, voor de periode van 1 januari 2004 tot en met 31 december 2008

Artikel 1

Met ingang van januari 2004 worden op grond van artikel 2 van de overeenkomst en voor een periode van vijf jaar de volgende vangstmogelijkheden verleend:

1. Trawlers voor de visserij op vis en koppotigen:
 - 2 500 brt per maand gemiddeld op jaarbasis in 2004;
 - 3 000 brt per maand gemiddeld op jaarbasis in 2005;
 - 3 500 brt per maand gemiddeld op jaarbasis in 2006;
 - 3 500 brt per maand gemiddeld op jaarbasis in 2007;
 - 3 500 brt per maand gemiddeld op jaarbasis in 2008.

Voor de aanvullende vangstmogelijkheden die met ingang van 2005 van toepassing zijn voor vaartuigen voor de visserij op vis en vaartuigen voor de visserij op koppotigen, gelden de volgende voorwaarden:

- er moet wetenschappelijke informatie beschikbaar zijn die aantoont dat de bestanden in goede toestand verkeren;
 - de quota voor vergunningen die buiten de overeenkomsten om worden afgegeven, moeten met dezelfde hoeveelheid worden verlaagd;
 - de vangstmogelijkheden moeten in voldoende mate worden benut;
2. trawlers voor garnalvisserij: 1 500 brt per maand gemiddeld op jaarbasis;
 3. vriesschepen voor de tonijnvisserij met de zegen: 34 vaartuigen;
 4. vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel: 14 vaartuigen;
 5. vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug: 9 vaartuigen.

De bij artikel 10 van overeenkomst opgerichte Gemengde Commissie doet onderzoek en besluit, in voorkomend geval en voorzover de visstand dit toelaat, aanvullende vangstmogelijkheden toe te kennen, vangstmogelijkheden voor nieuwe visserijtakken toe te staan en de technische en financiële voorwaarden voor de uitoefening van deze visserij door vaartuigen van de Gemeenschap vast te stellen.

Artikel 2

1. De in artikel 8 van de overeenkomst bedoelde financiële tegenprestatie voor de in artikel 1 vastgestelde vangstmogelijkheden bedraagt:

3 400 000 EUR voor 2004 (waarvan 2 000 000 EUR als financiële compensatie en 1 400 000 EUR voor de in artikel 3 van dit protocol bedoelde maatregelen);

3 825 000 EUR voor 2005 (waarvan 2 200 000 EUR als financiële compensatie en 1 625 000 EUR voor de in artikel 3 van dit protocol bedoelde maatregelen);

4 250 000 EUR voor 2006 (waarvan 2 300 000 EUR als financiële compensatie en 1 950 000 EUR voor de in artikel 3 van dit protocol bedoelde maatregelen);

4 250 000 EUR voor 2007 (waarvan 2 300 000 EUR als financiële compensatie en 1 950 000 EUR voor de in artikel 3 van dit protocol bedoelde maatregelen);

4 250 000 EUR voor 2008 (waarvan 2 300 000 EUR als financiële compensatie en 1 950 000 EUR voor de in artikel 3 van dit protocol bedoelde maatregelen);

De financiële compensatie dient in het eerste jaar (2004) uiterlijk op 30 september en in de daaropvolgende jaren (2005, 2006, 2007, 2008) uiterlijk op 1 februari te worden overgemaakt.

Als de in artikel 1, lid 1, vastgestelde uitbreidingen van de vangstmogelijkheden niet worden toegestaan, wordt de financiële compensatie die de Europese Gemeenschap moet overmaken aan de Republiek Guinee, aangepast naar rato van de hierboven aangegeven waarde.

2. De besteding van de financiële compensatie valt uitsluitend onder de bevoegdheid van de regering van de Republiek Guinee.

3. Deze compensatie wordt overgemaakt op een door de regering van de Republiek Guinee aangewezen rekening bij de „Trésor public”.

Artikel 3

De partijen stellen doelstellingen vast voor een duurzaam beheer van de Guinese visbestanden. Een gedeelte van de totale in artikel 2, lid 1, vastgestelde financiële tegenprestatie is bestemd voor de financiering van maatregelen voor de verwezenlijking van deze doelstellingen, die zijn vastgesteld in het sectorale programma van de regering, en volgens de onderstaande verdeling:

	euros				
	2004	2005	2006	2007	2008
Verbetering van de kennis van de visbestanden en de biologische rijkdommen in de visserijzone van de Republiek Guinee	250 000	350 000	419 835	419 835	419 835
Ondersteuning bij de controle van de visserij en het beheer van de visserijinspanning	400 000	425 000	557 115	557 115	557 115
Organisatie van de ambachtelijke visserij	175 000	223 000	277 680	277 680	277 680
Institutionele versterking van de structuren van het voor de visserij bevoegde ministerie	250 000	250 000	277 680	277 680	277 680
Bevordering van opleidingen in diverse wetenschappelijke, technische en economische disciplines die betrekking hebben op de visserij	150 000	152 000	167 115	167 115	167 115
Bijdrage en deelname van de Republiek Guinee aan internationale visserijorganisaties	175 000	225 000	250 575	250 575	250 575

De partijen verbinden zich ertoe de te hanteren indicatoren vast te stellen op basis waarvan kan worden beoordeeld in hoeverre de hierboven genoemde doelstellingen zijn bereikt.

Het voor visserij bevoegde ministerie bepaalt welke programma's worden uitgevoerd en welke bedragen daaraan jaarlijks worden toegewezen, en deelt dit aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen mee.

Deze jaarlijkse bedragen worden het eerste jaar uiterlijk op 30 september 2004 en de daaropvolgende jaren uiterlijk op 2 mei ter beschikking van de betrokken instanties gesteld en worden overeenkomstig de programmering van hun besteding gestort op de bankrekeningen waarvan het nummer wordt meegedeeld door het voor de visserij bevoegde ministerie. Het voor de visserij bevoegde ministerie deelt mee op welke bankrekeningen deze bedragen moeten worden overgemaakt.

Uiterlijk drie maanden na de verjaardatum van de toepassing van het protocol legt het voor de visserij bevoegde ministerie aan de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen op basis van de gehanteerde indicatoren een uitvoerig verslag over voor het eerste jaar en een gedetailleerd verslag voor de daaropvolgende jaren over de mate waarin de hierboven genoemde doelstellingen zijn verwezenlijkt. De Commissie van de Europese Gemeenschappen behoudt zich het recht voor het voor de visserij bevoegde ministerie te vragen aanvullende inlichtingen te verstrekken over deze resultaten en de betrokken bedragen te herzien in het licht van de effectieve uitvoering van de programma's.

Artikel 4

De Republiek Guinee verbindt zich ertoe de controle op de visserij verder te ontwikkelen. Daartoe zal de Europese Gemeenschap een financiële bijdrage leveren voor de versterking van de controle op de visserij in de Republiek Guinee door in 2004 een bedrag van 500 000 EUR en in 2005 een bedrag van 3 000 000 EUR toe te kennen voor de aanschaf van ten minste twee controlevaartuigen. De regering van Guinee schaft deze vaartuigen aan overeenkomstig de bij de Guinese overheid geldende procedure en pleegt tijdens het selectieproces overleg met de diensten van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, voordat zij overgaat tot de aankoop van de uitrusting.

Artikel 5

Ingeval de Gemeenschap de in de artikelen 2 en 3 bedoelde betalingen niet verricht, kan de toepassing van dit protocol worden geschorst.

Artikel 6

Als de uitoefening van de visserij in de exclusieve economische zone van Guinee wordt belemmerd door ernstige omstandigheden, met uitzondering van natuurverschijnselen, kan de Commissie van de Europese Gemeenschappen na voorafgaand overleg tussen de partijen de betaling van de financiële tegenprestatie voor de betrokken periode schorsen.

De betaling van de financiële tegenprestatie wordt hervat zodra de toestand weer normaal is en na overleg tussen de partijen, die bevestigen dat de situatie visserijactiviteiten waarschijnlijk opnieuw mogelijk maakt.

Artikel 7

De partijen verbinden zich ertoe tijdelijke samenwerkingsverbanden tussen de marktdeelnemers van de Gemeenschap en die van Guinee te bevorderen, met het oog op de gezamenlijke exploitatie van de visbestanden in de exclusieve economische zone van de Republiek Guinee.

In dat geval hebben de reders van de Gemeenschap die partners zijn in deze samenwerkingsverbanden, voorrang bij de toekenning van visvergunningen en komen zij bij wijze van stimulans in aanmerking voor een verlaging van de visrechten. De regering van de Republiek Guinee verbindt zich ertoe faciliteiten zoals bedoeld in de investeringswet ter beschikking te stellen.

Bovendien moeten deze reders alle vis die niet bestemd is voor de Europese markt, in Guinee aanlanden.

Artikel 8

De bijlage bij de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de regering van de Republiek Guinee inzake de visserij voor de kust van Guinee wordt vervangen door de bijlage bij dit protocol.

Artikel 9

Dit protocol treedt in werking op de datum van ondertekening.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2004.

BIJLAGE

VOORWAARDEN VOOR DE UITOEFENING VAN DE VISSERIJ IN DE VISSERIJZONE VAN DE REPUBLIEK GUINEE DOOR VAARTUIGEN VAN DE GEMEENSCHAP**1. Procedures voor het aanvragen en de afgifte van vergunningen**

De bevoegde autoriteiten van de Gemeenschap dienen via de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Guinee uiterlijk 30 dagen vóór het begin van de aangevraagde geldigheidstermijn bij het voor visserij bevoegde ministerie van de Republiek Guinee een aanvraag in voor elk vaartuig waarmee men in het kader van de overeenkomst de visserij wenst te beoefenen.

De aanvragen worden ingediend op de daartoe door het voor visserij bevoegde ministerie verstrekte formulieren, waarvan een model hierbij is gevoegd (aanhangsel 1).

Elke aanvraag voor een vergunning dient vergezeld te gaan van het bewijs dat de voor de geldigheidstermijn van de vergunning verschuldigde visrechten zijn betaald, en van een kopie van de meetbrief. Het betrokken bedrag moet worden overgemaakt op een rekening bij de „Trésor public de la République de Guinée”.

Elk vaartuig moet worden vertegenwoordigd door een gemachtigde van Guinese nationaliteit gevestigd in de Republiek Guinee. Op de aanvraag voor een vergunning moeten de naam en het adres van de gemachtigde zijn vermeld.

De visrechten omvatten alle nationale en plaatselijke heffingen, met uitzondering van de havenrechten en de kosten van diensten.

Na ontvangst van het bewijs van betaling van het visrecht wordt de vergunning ondertekend. Zij wordt binnen een termijn van 30 dagen na de datum van ontvangst van het vorengenoemde betalingsbewijs door het voor visserij bevoegde ministerie van de Republiek Guinee via de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Guinee aan de reders of hun vertegenwoordigers afgegeven. Wanneer op het moment van onderteekening van de vergunning de kantoren van de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen zijn gesloten, wordt zij rechtstreeks aan de gemachtigde van het vaartuig toegezonden en wordt aan de delegatie een kopie toegezonden.

De vergunningen zijn slechts geldig in één van de volgende periodes:

- eerste periode: van 1 januari tot en met 31 december 2004,
- tweede periode: van 1 januari tot en met 31 december 2005,
- derde periode: van 1 januari tot en met 31 december 2006,
- vierde periode: van 1 januari tot en met 31 december 2007,
- vijfde periode: van 1 januari tot en met 31 december 2008.

De geldigheidsduur van een vergunning kan niet van de ene in de andere periode overlopen.

Op grond van artikel 4, lid 1, van de overeenkomst mogen vaartuigen die de vlag van een lidstaat van de Gemeenschap voeren, slechts visserijactiviteiten beoefenen in de visserijzone van Guinee indien daarvoor in het kader van dit protocol en overeenkomstig de bovenstaande bepalingen een vergunning is verleend.

De vergunning wordt afgegeven op naam van een bepaald vaartuig en is niet overdraagbaar. In geval van overmacht en op verzoek van de Gemeenschap kan de vergunning voor een vaartuig echter worden vervangen door een vergunning voor een ander vaartuig met soortgelijke kenmerken. De reder van het te vervangen vaartuig zendt de geannuleerde vergunning via de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen aan het voor visserij bevoegde ministerie van de Republiek Guinee.

Op de nieuwe vergunning worden vermeld:

- de datum van afgifte;
- de geldigheidstermijn van de nieuwe vergunning, die loopt van de datum van aankomst van het vervangende vaartuig tot en met de datum waarop de vergunning voor het te vervangen vaartuig vervalt.

In dat geval zijn geen visrechten, zoals bedoeld in artikel 5, tweede alinea, van de overeenkomst, verschuldigd voor het resterende deel van de geldigheidstermijn. Het te vervangen vaartuig moet worden onderworpen aan de in punt 1.1, nummer 1, bedoelde technische controle in de haven van Conakry, als deze controle nog niet heeft plaatsgevonden.

De vergunning moet permanent aan boord worden bewaard.

1.1. Voorschriften voor trawlers

1. Elk vaartuig moet eenmaal per jaar vóór de afgifte van de vergunning de haven van Conakry aandoen voor een inspectie overeenkomstig de terzake geldende voorschriften. Deze inspectie wordt uitsluitend verricht door daartoe naar behoren gemachtigde personen en vindt plaats binnen 24 werkdagen na de aankomst van het vaartuig in de haven, als die aankomst ten minste 48 werkdagen van tevoren is gemeld. Bij verlenging van de vergunning in de loop van hetzelfde kalenderjaar is het vaartuig vrijgesteld van inspectie.

De kosten voor technische controle komen voor rekening van de reders en bedragen ten hoogste 250 EUR per vaartuig per jaar.

2. a) De vergunningen worden afgegeven voor periodes van drie, zes of twaalf maanden. Zij kunnen worden verlengd. Bij de berekening van de mate waarin de in artikel 1 van het protocol bedoelde vangstmogelijkheden zijn benut, wordt rekening gehouden met de geldigheidsduur van de vergunningen.

De vergunningen met een geldigheidsduur van drie maanden gaan in op 1 januari, 1 april, 1 juli en 1 oktober.

De vergunningen met een geldigheidsduur van zes maanden gaan in op 1 januari en 1 juli.

De vergunningen met een geldigheidsduur van een jaar gaan in op 1 januari.

- b) De visrechten ten laste van de reders bedragen, in euro per brt:

- voor vergunningen met een geldigheidsduur van een jaar:
vaartuigen voor de vangst van vis: 197 EUR/brt
vaartuigen voor de vangst van koppotigen: 219 EUR/brt
vaartuigen voor de vangst van garnaal: 279 EUR/brt
- voor vergunningen met een geldigheidsduur van zes maanden:
vaartuigen voor de vangst van vis: 102 EUR/brt
vaartuigen voor de vangst van koppotigen: 113 EUR/brt
vaartuigen voor de vangst van garnaal: 144 EUR/brt
- voor vergunningen met een geldigheidsduur van drie maanden:
vaartuigen voor de vangst van vis: 52 EUR/brt
vaartuigen voor de vangst van koppotigen: 58 EUR/brt
vaartuigen voor de vangst van garnaal: 73 EUR/brt.

Deze rechten worden met ingang van 2006 met 2,5 % verhoogd.

1.2. Voorschriften voor vaartuigen voor de tonijnvisserij en voor vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug

De vergunning moet steeds aan boord zijn; er mag echter reeds worden gevist zodra het voor visserij bevoegde ministerie van de Republiek Guinee van de Commissie van de Europese Gemeenschappen de kennisgeving heeft ontvangen dat het voorschot is betaald. Het vaartuig wordt ingeschreven op een lijst van visgerechtigde vaartuigen die aan de met de visserijcontrole belaste autoriteiten van Guinee wordt meegedeeld. Een afschrift van de betreffende vergunning, verzonden per telefax, kan worden verkregen in afwachting van de ontvangst van de eigenlijke vergunning; dit afschrift wordt aan boord bewaard.

De jaarlijkse visrechten bedragen 25 EUR per ton vis die in de visserijzone van Guinee wordt gevangen.

De vergunningen worden afgegeven na overmaking op een rekening bij de „Trésor Public” van een jaarlijks voorschot van 2 500 EUR voor vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen, 400 EUR voor vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel en 1 000 EUR voor vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug, hetgeen overeenkomt met de rechten voor:

- 100 t tonijn per jaar voor vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen;
- 16 t tonijn per jaar voor vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel;
- 40 t per jaar voor vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug.

De definitieve afrekening van de voor een visseizoen verschuldigde visrechten wordt op het einde van ieder kalenderjaar door de Commissie van de Europese Gemeenschappen en het voor de visserij bevoegde Guineese ministerie vastgesteld, rekening houdend met de hierboven vastgestelde voorschotten en visrechten. Deze afrekening wordt opgemaakt aan de hand van de afrekening van de vangsten, die wordt gebaseerd op de vangstaangiften van de reders. De afrekening van de vangsten moet worden bevestigd door een wetenschappelijk instituut dat bevoegd is om de vangstgegevens te verifiëren, zoals het Institut de recherche pour le développement (IRD), het Spaanse Oceanografisch Instituut (IEO), het Instituto Português de Investigação Marítima (IPIMAR) en het Centre national des sciences halieutiques de Boussoua (CNSHB dg@cnsbh.org.gn). Deze definitieve afrekening wordt terzelfder tijd aan het voor visserij bevoegde ministerie en aan de reders toegezonden. Eventuele bijkomende rechten dienen uiterlijk 30 dagen na de kennisgeving van de definitieve afrekening door de reders te worden overgemaakt op de rekening bij de „Trésor Public” van de Republiek Guinee.

Als het bedrag van de afrekening kleiner is dan het bedrag van het hierboven bedoelde voorschot, wordt het verschil evenwel niet terugbetaald.

2. *Vangstaangiften*

Voor ieder vaartuig van de Gemeenschap dat in het kader van de overeenkomst in de visserijzone van de Republiek Guinee mag vissen, moeten een vangstaangifte aan het voor visserij bevoegde ministerie en een kopie daarvan aan de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Guinee worden toegezonden, volgens onderstaande regels:

- voor trawlers wordt gebruikgemaakt van een vangstaangifte volgens het hierbij gevoegde formulier (aanhangel 2). Deze vangstaangiften hebben telkens betrekking op één maand en moeten ten minste eenmaal per kwartaal worden ingediend;
- voor vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen, vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel en vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug dient tijdens elke periode waarin in de visserijzone van de Republiek Guinee wordt gevestigd, een visserijlogboek te worden ingevuld volgens aanhangsel 3. Dit formulier moet binnen 45 dagen na het einde van het visseizoen via de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Guinee aan het voor visserij bevoegde ministerie worden toegezonden.

De formulieren voor de vangstaangiften moeten goed leesbaar worden ingevuld en door de kapitein van het vaartuig worden ondertekend. Zij moeten worden ingevuld door alle vaartuigen die een vergunning hebben verkregen, ook als zij niet hebben gevestigd.

Het voor visserij bevoegde ministerie behoudt zich het recht voor om bij niet-naleving van deze bepalingen de vergunning voor het betrokken vaartuig te schorsen en om, bij herhaling van de niet-naleving, de afgifte van nieuwe vergunningen voor dat vaartuig te weigeren totdat deze formaliteit is vervuld. De delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Guinee wordt daarvan op de hoogte gebracht.

Eventueel zal de bij artikel 10 van de overeenkomst opgerichte gemengde commissie de mogelijkheid onderzoeken om de communautaire vissersvaartuigen te voorzien van de nodige apparatuur om de gegevens betreffende de visserijactiviteit langs elektronische weg door te seinen.

3. *Aanvoer van de vangsten*

Trawlers die in de visserijzone van de Republiek Guinee mogen vissen, moeten jaarlijks gratis 200 kg vis per brt aanlanden om bij te dragen aan de voorziening van de Guinese bevolking met vis.

De vangsten mogen afzonderlijk of collectief worden aangeland, met opgave van de namen van de betrokken vaartuigen.

4. *Bijvangsten*

- 4.1. Vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van vis, mogen op het totaal van hun vangsten in de visserijzone van de Republiek Guinee niet meer dan 9 % schaaldieren en niet meer dan 9 % koppotigen aan boord hebben.

Vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van koppotigen, mogen op het totaal van hun vangsten in de visserijzone van de Republiek Guinee niet meer dan 9 % schaaldieren en niet meer dan 35 % vis aan boord hebben.

Vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van garnaal, mogen op het totaal van hun vangsten in de visserijzone van de Republiek Guinee niet meer dan 10 % koppotigen en niet meer dan 15 % vis aan boord hebben.

- 4.2. Deze maxima mogen evenwel tijdelijk worden overschreden tot aan de in punt 5, onder a), b) en c), aangegeven percentages, op voorwaarde dat iedere overschrijding wordt meegedeeld aan de autoriteiten die daarvoor zijn aangewezen door het voor visserij bevoegde ministerie, dat een ophaling kan organiseren van de overtollige vangsten, kan opdragen deze vangsten tijdelijk te bewaren om deze later op te halen, of opdracht kan geven ze terug te gooien. In het eerste geval stelt het ministerie een redelijke maximumtermijn vast waarbinnen de vangsten volgens de regels van aanhangsel 4 worden opgehaald. Als deze termijn is verstreken, mogen de overtollige bijvangsten niet langer aan boord worden gehouden.
- 4.3. Iedere overschrijding van de in punt 4.1 aangegeven maxima wordt onverwijld meegedeeld aan de in punt 4.2 bedoelde autoriteiten. Wanneer laatstgenoemde opdracht geven de overtollige bijvangsten tijdelijk te bewaren om deze later op te halen, wordt hun ook meegedeeld wanneer de in de punt 5, onder a), b) en c), aangegeven percentages zijn bereikt. Deze percentages mogen in geen geval worden overschreden; de overtollige vangsten worden onmiddellijk teruggegooid. Nadat de in punt 4.2 bedoelde autoriteiten voor de tweede maal zijn ingelicht, kunnen deze de overtollige vangsten op zee laten ophalen of opdracht geven ze terug te gooien. De kapitein kan er evenwel voor kiezen deze vangsten gratis in de haven aan te landen.

- 4.4. De in punt 4.2 en punt 4.3 bedoelde mededelingen worden gedaan onder de verantwoordelijkheid van de kapitein, rekening houdend met de gegevens die zijn verzameld door de aan boord geplaatste waarnemer die door het voor visserij bevoegde ministerie is aangewezen. Als zich geen waarnemer aan boord bevindt, dan ontslaat dit de kapitein niet van de verplichting deze mededelingen te doen.
- 4.5. De op grond van punt 4.2 en punt 4.3 op zee opgehaalde of aangelande vangsten worden gratis afgestaan teneinde bij te dragen aan de voorziening van de lokale bevolking. Deze vangsten worden in aanmerking genomen bij het vervullen van de in punt 3 gestelde voorwaarde dat jaarlijks gratis 200 kg vis per brt wordt aangeland.

5. *Teruggooi*

De teruggooi van verhandelbare vis, schaaldieren en koppotigen is verboden, behalve wanneer daarvoor uitdrukkelijke toestemming is verleend door de voor visserij bevoegde Guineese autoriteiten en wanneer de bijvangsten van deze soorten de volgende percentages bereiken:

- a) Voor vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van vis: 13,5 % schaaldieren en 13,5 % koppotigen op het totaal van hun vangsten in de visserijzone van de Republiek Guinee.
- b) Voor vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van koppotigen: 13,5 % schaaldieren en 52,5 % vis op het totaal van hun vangsten in de visserijzone van de Republiek Guinee.
- c) Voor vaartuigen die hun activiteit richten op de vangst van garnalen: 22,5 % vis en 15 % koppotigen op het totaal van hun vangsten in de visserijzone van de Republiek Guinee.

6. *Aanmontering van zeelieden*

Reders van trawlers aan wie in het kader van de overeenkomst een visserijvergunning is verleend, dragen bij tot de praktische beroepsopleiding van onderdanen van de Republiek Guinee onder de hierna vastgestelde voorwaarden en binnen de volgende grenzen.

- 6.1. Elke reder van trawlers verbindt zich tot het in dienst nemen van:
- twee Guineese zeevissers voor elk vaartuig met een tonnage tot 200 brt;
 - drie Guineese zeevissers voor elk vaartuig met een tonnage van meer dan 200 brt en ten hoogste 350 brt;
 - vier Guineese zeevissers voor vaartuigen met een tonnage van meer dan 350 brt.
- 6.2. Op de vloot van vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen worden permanent zes Guineese zeevissers aangemonsterd.
- 6.3. Op de vloot van vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel worden voor de periode waarin deze werkelijk in de Guineese wateren aanwezig zijn, vijf Guineese zeelieden aangemonsterd, doch maximaal één per vaartuig.
- 6.4. Voor de vloot van vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug verbinden de reders zich ertoe om per vaartuig twee Guineese zeevissers aan te monstern voor de periode waarin deze vaartuigen werkelijk in de Guineese wateren aanwezig zijn.
- 6.5. Het loon van deze zeevissers wordt door de reders of hun vertegenwoordigers en het voor visserij bevoegde ministerie in onderling overleg vastgesteld voordat een vergunning wordt afgegeven; het loon komt voor rekening van de reders en omvat ook de sociale premies voor de zeelieden (onder andere levens-, ongevallen- en ziektekostenverzekering).

Als de reders van vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen en de hengel en van vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug deze verplichting tot aanmontering niet nakomen, moeten zij het voor visserij bevoegde ministerie een forfaitaire som betalen die gelijk is aan het loon van de niet aangemonsterde zeelieden, zoals bedoeld in de punten 6.2, 6.3 en 6.4.

Dit bedrag wordt besteed aan de opleiding van Guineese zeevissers en wordt overgemaakt op een door het voor visserij bevoegde ministerie opgegeven rekening.

- 6.6. De IAO-verklaring over de fundamentele beginselen en rechten op de arbeidsplaats is van rechtswege van toepassing op zeelieden die zijn aangemonsterd op vaartuigen van de Gemeenschap. Het gaat daarbij met name om de vrijheid van vereniging en de effectieve erkenning van het recht op collectieve onderhandeling, alsmede de bestrijding van discriminatie op het gebied van werk en beroep.

- 6.7. De arbeidsovereenkomsten van de lokale zeelieden, waarvan de ondertekenende partijen een exemplaar ontvangen, worden gesloten tussen de vertegenwoordiger(s) van de reders en de zeelieden en/of hun vakverenigingen of vertegenwoordigers, in samenwerking met de bevoegde plaatselijke autoriteiten. Die overeenkomsten garanderen de zeelieden de aansluiting bij de socialezekerheidsregeling die op hen van toepassing is, met inbegrip van een overlijdens-, ziekte- en ongevallenverzekering. De bezoldiging van de plaatselijke zeelieden mag niet lager zijn dan die welke wordt toegepast voor de bemanningen in de staat die de visserijovereenkomst heeft gesloten, en mag in geen geval lager zijn dan de normen waarin de IAO voorziet.
- 6.8. Wanneer de werkgever een plaatselijke onderneming is, moet de arbeidsovereenkomst de naam van de reder en de vlaggenstaat vermelden.
- 6.9. Voorts garandeert de reder iedere aangemonsterde plaatselijke zeeman levens- en werkomstandigheden aan boord die vergelijkbaar zijn met die van de zeelieden uit de Gemeenschap.

7. Waarnemers

- 7.1. Elke trawler neemt een door het voor visserij bevoegde ministerie aangewezen waarnemer aan boord.

Normaliter mag deze waarnemer niet langer dan twee opeenvolgende visreizen aan boord blijven.

- 7.2. Op verzoek van de Guineese autoriteiten nemen de vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen en de vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug een waarnemer aan boord. Hoelang de waarnemer aan boord dient te blijven, wordt vastgesteld door de Guineese autoriteiten, maar in het algemeen zal dit niet langer zijn dan nodig is voor de uitvoering van zijn taak.
- 7.3. De waarnemer wordt behandeld als een officier. Hij:
- observeert de visserijactiviteiten van de vaartuigen;
 - controleert de positie van de vaartuigen die bij visserijactiviteiten betrokken zijn;
 - verricht bemonsteringsactiviteiten voor biologische doeleinden in het kader van wetenschappelijke programma's;
 - noteert welk vistuig wordt gebruikt;
 - verifieert de in het logboek opgenomen gegevens over de vangsten in de visserijzone van Guinee;
 - verifieert de percentages van de bijvangsten en maakt een schatting van de hoeveelheid teruggooi van verhandelbare vis, schaaldieren en koppotigen;
 - deelt eens per week per radio de visserijgegevens en de hoeveelheden hoofd- en bijvangst mee.

Hierbij:

- zorgt de waarnemer ervoor dat zijn inscheping en zijn verblijf aan boord de visserijactiviteiten niet onderbreken of hinderen;
- gaat hij zorgvuldig om met de inventaris en de installaties van het vaartuig en bewaart hij geheimhouding over alle aan het vaartuig toebehorende documenten;
- stelt hij een activiteitenverslag op, dat aan de bevoegde Guineese autoriteiten wordt toegestuurd, met afschrift voor de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen.

De voorwaarden van het verblijf aan boord worden in onderling overleg vastgesteld door de reder of zijn gemachtigde en de Guineese autoriteiten. Het loon en de sociale premies voor deze waarnemer zijn voor rekening van het voor visserij bevoegde ministerie. De reder betaalt via zijn gemachtigde aan het Centre national de surveillance et de protection des pêches voor elke dag die een waarnemer aan boord doorbrengt, een bedrag van 15 EUR voor trawlers en van 10 EUR voor vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen of voor vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug. De kosten van inscheping en ontscheping van de waarnemer zijn ten laste van de reder indien hij niet in staat is de waarnemer in een met de autoriteiten overeen te komen haven van Guinee aan boord te nemen of aan land te zetten.

Indien de waarnemer zich binnen twaalf uur na het afgesproken tijdstip nog niet op de afgesproken plaats heeft gemeld, is de reder automatisch ontheven van de verplichting hem aan boord te nemen.

8. *Inspectie en toezicht*

De vaartuigen van de Gemeenschap die vissen in de visserijzone van de Republiek Guinee, helpen de ambtenaren van Guinee aan wie de inspectie en de controle op de visserijactiviteiten is opgedragen, aan boord te komen en staan hen bij in de uitoefening van hun taak. Deze ambtenaren mogen niet langer aan boord blijven dan nodig is om de vangsten steekproefsgewijs te controleren en hun andere inspectietaken met betrekking tot de visserij te vervullen.

9. *Visserijzone*

9.1. Alle in artikel 1 van het protocol bedoelde vaartuigen, met inbegrip — voor het vangen van levend aas — van vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel, mogen de visserij beoefenen in de wateren buiten 10 zeemijl uit de kust.

9.2. De Republiek Guinee verbindt zich ertoe in haar visserijplan voor 2004 en de daaropvolgende jaren, gedurende de looptijd van dit protocol, een bepaling op te nemen waarbij de visserij in de visserijzone tussen de kust en de dieptelijn van 20 m of, wanneer deze lijn minder dan 12 mijl uit de kust ligt, de zone tussen de kust en 12 zeemijl uit de kust, voorbehouden blijft aan de ambachtelijke visserij van Guinee.

Om discriminatie van de Gemeenschap te voorkomen, zal deze bepaling pas van toepassing zijn voor de communautaire vloot als zij zonder uitzondering wordt toegepast op alle industriële vloten.

De Republiek Guinee deelt de datum met ingang waarvan deze maatregel van toepassing is, een maand van tevoren mee aan de Commissie. Tot die datum geldt de in punt 9.1 omschreven zone als visserijzone voor de communautaire vloot.

10. *Toegestane minimummaaswijdte*

Voor de kuil van de trawlnetten geldt de volgende minimummaaswijdte (gestrekte mazen):

- 40 mm voor garnaal;
- 70 mm voor koppotigen;
- 70 mm voor vis;
- 16 mm voor het vangen van levend aas met ringnetten.

Deze maaswijdten gelden ook voor trawlnetten die worden gebruikt voor de visserij met de boom.

11. *Binnenvaren en verlaten van de zone*

Alle vaartuigen van de Gemeenschap die voornemens zijn de exclusieve economische zone van Guinee binnen te varen of te verlaten, melden dit minstens acht uur van tevoren aan het radiostation van het Centre national de surveillance des pêches (CNSP). Telkens als zij de visserijzone van de Republiek Guinee binnenvaren of verlaten, delen zij de datum, het tijdstip en hun positie mee.

Het CNSP deelt de reders bij de afgifte van de vergunning de roepletters en de radiofrequentie van het radiostation mee.

Ingeval geen radioverbinding tot stand kan worden gebracht, mogen de vaartuigen andere communicatiemiddelen gebruiken, zoals telefax (CNSP: 224-41 36 60 of het voor visserij bevoegde ministerie: 224-41 43 10) of e-mail (cns94_gn@yahoo.fr).

12. *Procedure in geval van aanhouding*

12.1. Telkens wanneer vissersvaartuigen die de vlag voeren van een lidstaat van de Gemeenschap en de visserij uitoefenen in het kader van deze overeenkomst of van een overeenkomst tussen de Gemeenschap en een derde land, in de visserijzone van de Republiek Guinee worden aangehouden, wordt de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Guinee daarvan binnen een termijn van 48 uur in kennis gesteld en ontvangt zij tegelijk een kort verslag over de omstandigheden van en de redenen voor deze aanhouding.

12.2. Voor vaartuigen die in de wateren van Guinee mogen vissen, en alvorens maatregelen met betrekking tot de kaptuin of de bemanning van het betrokken vaartuig of enige andere actie met betrekking tot de lading en uitrusting van het vaartuig te overwegen die niet op de bewaring van de bewijzen voor de vermoede overtreding is gericht, wordt ten hoogste 48 uur na ontvangst van het vorenbedoelde bericht een overlegvergadering gehouden tussen de delegatie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, het voor visserij bevoegde ministerie en de controle instanties, waaraan eventueel wordt deelgenomen door een vertegenwoordiger van de betrokken lidstaat.

Tijdens dit overleg wisselen de partijen alle documenten en gegevens uit, met name de bewijzen van automatische registratie van de posities van het vaartuig tijdens de visreis tot op het moment van de aanhouding, die de omstandigheden waarin de geconstateerde feiten zich hebben voorgedaan, kunnen helpen verduidelijken.

De reder of zijn vertegenwoordiger wordt in kennis gesteld van de resultaten van het overleg en van de maatregelen die uit de aanhouding van het vaartuig voortvloeien.

- 12.3. Voordat een gerechtelijke procedure wordt ingeleid, wordt geprobeerd tot een schikking te komen. Deze procedure moet uiterlijk binnen drie dagen na de aanhouding zijn afgewikkeld.
 - 12.4. Als de zaak niet via een schikking kan worden geregeld en bijgevolg door een ter zake bevoegde rechtbank moet worden beslecht, stelt de bevoegde instantie voor rekening van de reder in afwachting van de uitspraak van de rechtbank binnen 48 uur na de afsluiting van de schikkingsprocedure een bankgarantie vast. Deze garantie mag niet hoger zijn dan de maximumboete die in de nationale wetgeving voor de overtreding is bepaald. Wanneer de kapitein van het betrokken vaartuig niet wordt veroordeeld, geeft de bevoegde autoriteit de bankgarantie onmiddellijk aan de reder terug.
 - 12.5. Het vaartuig en de bemanning worden vrijgelaten:
 - hetzij meteen na afloop van de overlegvergadering, voorzover de resultaten van die vergadering dat mogelijk maken;
 - hetzij onmiddellijk nadat voldaan is aan de besluiten van de schikkingsprocedure;
 - hetzij vanaf de vestiging van de bankgarantie door de reder (bij een gerechtelijke procedure).
-

AANHANGSEL 1

FORMULIER VOOR HET AANVRAGEN VAN EEN VISSERIJVERGUNNING

Door de bevoegde instantie in te vullen	Opmerkingen
Nationaliteit:	
Nummer van de vergunning:	
Datum van ondertekening:	
Datum van afgifte:	

AANVRAGER

Firma naam:

Nummer handelsregister:

Naam en voornaam van de verantwoordelijke persoon:

Geboortedatum en -plaats:

Beroep:

Adres:

.....

Aantal werknemers:

Naam en adres van de gemachtigde:

.....

.....

VAARTUIG

Vaartuigtype: Registratienummer:

Nieuwe naam: Vroegere naam:

Bouwplaats en -datum:

Oorspronkelijke nationaliteit:

Lengte: Breedte: Hoogte:

Brutotonnage: Nettotonnage:

Aard constructiemateriaal:

Merk hoofdmotor: Type: Vermogen in pk:

Schroef: Vast: ☐ Verstelbaar: ☐ Met straalbuis: ☐

Kruissnelheid:

Roepletters: Oproepfrequentie:

Lijst van de beschikbare opsporings-, navigatie- en communicatiemiddelen:

Radar: ☐ Sonar: ☐ Sonde bovenpees: ☐
 VHF: ☐ BLU: ☐ Satellietnavigatie: ☐ Andere:

Aantal bemanningsleden:

CONSERVERINGSMETHODE

IJs: ☐ IJs + koeling: ☐
 Invriezen: in pekel: ☐ droog: ☐ in gekoeld zeewater: ☐
 Totaal koelvermogen:
 Invriescapaciteit/24 uur (in ton):
 Inhoud visruimen:

TYPE VISSERIJ

A. Demersale visserij

Demersale visserij in kustwateren: ☐ Demersale visserij in volle zee: ☐
 Trawltype: voor koppotigen: ☐ voor garnalen: ☐ voor vis: ☐
 Lengte van de trawl: Lengte van de bovenpees:
 Maaswijdte bij de kuil:
 Maaswijdte bij de vleugels:
 Trawlsnelheid:

B. Visserij op grote pelagische soorten (tonijnvisserij)

Met de hengel: ☐ Aantal hengels: ☐
 Met de zegen: ☐ Lengte van het net : Hoogte:
 Aantal tanks: Capaciteit (in ton):

C. Visserij met de drijvende beug en met grondkubben

Met de drijvende beug: ☐ Met de grondkubbe: ☐
 Lengte van de beug: Aantal haken:
 Aantal beuglijnen:
 Aantal grondkubben:

INSTALLATIES AAN WAL

Adres en nummer van de vergunning:

.....

Firma naam:

Activiteiten:

Voor binnenlandse handel: ☐Voor export: ☐

Bedrijfstype en nummer groothandelaar:

Beschrijving van de behandelings- en conserveringsinstallaties:

.....

.....

.....

.....

.....

Aantal werknemers:

NB: Het desbetreffende hokje aankruisen.

Opmerkingen van technische aard

Goedkeuring van het voor visserij bevoegde ministerie

AANHANGSEL 4

BEPALINGEN VOOR HET OPHALEN VAN DE VANGSTEN

1. De Guinese autoriteiten zetten een vaartuig (hierna „ophaalvaartuig” te noemen) in voor het ophalen van vangsten die zijn gedaan door vissersvaartuigen in de exclusieve economische zone van Guinee en die bestemd zijn om in Guinee te worden aangeland.
 2. Het ophaalvaartuig zorgt overeenkomstig punt 4 van de bijlage voor de ophaling van de overtollige bijvangst en van de niet voor de communautaire markt bestemde vangsten van vissersvaartuigen die de vlag van een EG-lidstaat voeren.
 3. Het ophaalvaartuig wordt uitgerust en gefinancierd door de regering van de Republiek Guinee.
 4. Wanneer de Guinese autoriteiten besluiten de in punt 2 bedoelde en overeenkomstig punt 4.2 of 4.3 van de bijlage door een vaartuig van de Gemeenschap meegedeelde vangsten op te halen, delen zij aan de kapitein mee wanneer de ophaling uiterlijk zal plaatsvinden.
 5. De kapitein van het vaartuig stelt de Guinese autoriteiten een plaats, een datum en een tijdsruimte voor de overdracht van de vangsten voor. Deze datum en tijdsruimte worden door de partijen overeengekomen en moeten het ophaalvaartuig de mogelijkheid geven om op tijd op de aangegeven plaats te zijn.
 6. Bij de overdracht geeft de verantwoordelijke voor het ophaalvaartuig een ontvangstbewijs af waarop de overgedragen hoeveelheid, het tijdstip en de plaats van de overdracht zijn vermeld.
 7. De kosten voor het ophalen komen voor rekening van Guinee. De kosten voor de opslag aan boord van over te dragen vis komen voor rekening van de reder.
 8. De overgedragen vis is bestemd voor de voorziening van de markt ter ondersteuning van de voedselzekerheid.
 9. De partijen stellen op voorstel van de regering van de Republiek Guinee technische bepalingen vast die zo spoedig mogelijk aan de reders worden meegedeeld.
-

BESLUIT VAN DE RAAD**van 2 april 2004****tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van Besluit 2003/902/EG**

(2004/306/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2580/2001 van de Raad van 27 december 2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme ⁽¹⁾, en met name op artikel 2, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 22 december 2003 heeft de Raad Besluit 2003/902/EG van 22 december 2003 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van Besluit 2003/646/EG ⁽²⁾ aangenomen.
- (2) Het is wenselijk een bijgewerkte lijst van personen, groepen en entiteiten op te stellen waarop de bovengenoemde verordening van toepassing is,

BESLUIT:

Artikel 1

De in artikel 2, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2580/2001 bedoelde lijst ziet er als volgt uit:

1. PERSONEN

1. ABOU, Rabah Naami (alias Naami Hamza, alias Mihoubi Faycal, alias Fellah Ahmed, alias Dafri Rêmi Lahdi), geboren op 1.2.1966 in Algiers (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
2. ABOUD, Maisi (alias de Zwitserse Abderrahmane), geboren op 17.10.1964 in Algiers (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
3. AL-MUGHASSIL, Ahmad Ibrahim (alias ABU OMRAN; alias AL-MUGHASSIL, Ahmed Ibrahim), geboren op 26.6.1967 in Qatif-Bab al Shamal, Saudi-Arabië; Saudisch onderdaan
4. AL-NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, geboren in Al Ihsa, Saudi-Arabië; Saudisch onderdaan
5. AL YACOUB, Ibrahim Salih Mohammed, geboren op 16.10.1966 in Tarut, Saudi-Arabië; Saudisch onderdaan

6. ARIOUA, Azzedine, geboren op 20.11.1960 in Constantine (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
7. ARIOUA, Kamel (alias Lamine Kamel), geboren op 18.08.1969 in Constantine (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
8. ASLI, Mohamed (alias Dahmane Mohamed), geboren op 13.5.1975 in Ain Taya (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
9. ASLI, Rabah, geboren op 13.5.1975 in Ain Taya (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
10. ATWA, Ali (alias BOUSLIM, Ammar Mansour; alias SALIM, Hassan Rostom), Libanon, geboren in 1960 in Libanon; Libanees onderdaan
11. DARIB, Nouredine (alias Carreto, alias Zitoun Mourad), geboren op 1.2.1972 in Algerije (lid van al-Takfir en al-Hijra)
12. DJABALI, Abderrahmane (alias Touil), geboren op 1.6.1970 in Algerije (lid van al-Takfir en al-Hijra)
13. EL-HOORIE, Ali Saed Bin Ali (alias AL-HOURI, Ali Saed Bin Ali; alias EL-HOURI, Ali Saed Bin Ali), geboren op 10.7.1965 of 11.7.1965 in El Dibabiya, Saudi-Arabië; Saudisch onderdaan
14. FAHAS, Sofiane Yacine, geboren op 10.9.1971 in Algiers (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
15. IZZ-AL-DIN, Hasan (alias GARBAYA, AHMED, alias SA-ID, alias SALWWAN, Samir), Libanon, geboren in 1963 in Libanon, Libanees onderdaan
16. LASSASSI, Saber (alias Mimiche), geboren op 30.11.1970 in Constantine (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
17. MOHAMMED, Khalid Shaikh (alias ALI, Salem; alias BIN KHALID, Fahd Bin Adballah; alias HENIN, Ashraf Refaat Nabith; alias WADOOD, Khalid Adbul) geboren op 14.4.1965 of 1.3.1964 in Pakistan, paspoort nr. 488555
18. MOKTARI, Fateh (alias Ferdi Omar), geboren op 26.12.1974 in Hussein Dey (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
19. MUGHNIYAH, Imad Fa'iz (alias MUGHNIYAH, Imad Fayiz), hoge inlichtingenofficier van de HEZBOLLAH, geboren op 7.12.1962 in Tayr Dibba, Libanon, paspoort nr. 432298 (Libanon)
20. NOUARA, Farid, geboren op 25.11.1973 in Algiers (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)

⁽¹⁾ PB L 344 van 28.12.2001, blz. 70. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 745/2003 van de Commissie (PB L 106 van 29.4.2003, blz. 22).

⁽²⁾ PB L 340 van 24.12.2003, blz. 63.

21. RESSOUS, Hoari (alias Hallasa Farid), geboren op 11.9.1968 in Algiers (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
 22. SEDKAOUI, Nouredine (alias Nounou), geboren op 23.6.1963 in Algiers (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
 23. SELMANI, Abdelghani (alias Gano), geboren op 14.6.1974 in Algiers (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
 24. SENOUCI, Sofiane, geboren op 15.4.1971 in Hussein Dey (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
 25. SISON, Jose Maria (alias Armando Liwanag, alias Joma, hoofd van de NPA), geboren op 8.2.1939 in Cabugao, Filipijnen
 26. TINGUALI, Mohammed (alias Mouh di Kouba), geboren op 21.4.1964 in Blida (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
2. GROEPEN EN ENTITEITEN
1. Abu Nidal Organisation (ANO), (alias Fatah Revolutionaire Raad, Arabische Revolutionaire Brigades, Zwarte September, en Revolutionaire Organisatie van Socialistische Moslims)
 2. Al-Aqsa Martelarenbrigades
 3. Al-Takfir en al-Hijra
 4. Aum Shinrikyo (alias AUM; alias Aum Hoogste Waarheid, alias Aleph)
 5. Babbar Khalsa
 6. Gama'a al-Islamiyya (Islamitische Groep), (alias Al-Gama'a al-Islamiyya, IG)
 7. Great Islamic Eastern Warriors Front (IBDA-C)
 8. Hamas (inbegrepen Hamas-Izz al-Din al-Qassem)
 9. Holy Land Foundation for Relief and Development
 10. International Sikh Youth Federation (ISYF)
 11. Kahane Chai (Kach)
 12. Koerdische Arbeiderspartij (PKK) (alias KADEK, alias KONGRA-GEL)
 13. Lashkar e Tayyaba (LET)/Pashan-e-Ahle Hadis
 14. Mujahedeen-e Khalq Organisatie (MEK of MKO) [min de „Nationale Raad van verzet van Iran” (NCRI)] (alias het Nationaal Bevrijdingsleger van Iran (NLA, de militante tak van MEK), Volksmujahedeen van Iran (PMOI), Iraanse Islamitische Studentenassociatie)
 15. Ejército de Liberación Nacional (Nationaal Bevrijdingsleger)
 16. New Peoples Army (NPA), Filipijnen, onderhoudt banden met Sison Jose Maria C. (alias Armando Liwanag, alias Joma, hoofd van de NPA)
 17. Palestinian Liberation Front (PLF) (Palestijns Bevrijdingsfront)
 18. Palestinian Islamic Jihad (PIJ) (Palestijnse Islamitische Jihad)
 19. Popular Front for the Liberation of Palestina (PFLP) (Volksfront voor de bevrijding van Palestina)
 20. Popular Front for the Liberation of Palestine-General Command (alias PFLP-General Command, PFLP-GC) (Volksfront voor de bevrijding van Palestina-Algemeen Commando)
 21. Fuerzas Armadas Revolucionarias de Colombia (FARC) (Revolutionaire Gewapende Krachten van Colombia)
 22. Revolutionair Volksbevrijdingsleger/front/partij (DHKP/C), (alias Devrimci Sol (Revolutionair Links), Dev Sol)
 23. Sendero Luminoso (SL) (Lichtend Pad)
 24. Stichting Al Aqsa (alias Stichting Al Aqsa Nederland, alias Al Aqsa Nederland)
 25. Autodefensas Unidas de Colombia (AUC) (Verenigde Zelfverdedigingsgroepen van Colombia).

Artikel 2

Besluit 2003/902/EG wordt hierbij ingetrokken.

Artikel 3

Dit besluit wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Het wordt van kracht op de dag van zijn bekendmaking.

Gedaan te Brussel, 2 april 2004.

Voor de Raad

De voorzitter

B. COWEN

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 16 december 2003

inzake de steunregeling die Italië ten uitvoer heeft gelegd voor natuurrampen

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 4328)

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(2004/307/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 88, lid 2, eerste alinea;

Na de belanghebbenden te hebben verzocht om overeenkomstig bovengenoemd artikel hun opmerkingen in te dienen ⁽¹⁾ en gezien de ontvangen opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt:

I. PROCEDURE

- (1) Bij brief van 22 februari 1993, geregistreerd op 26 februari 1993, heeft de permanente vertegenwoordiging van Italië bij de Europese Unie de Commissie overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het Verdrag in kennis gesteld van een ontwerpbesluit van de regio Sicilië houdende steunmaatregelen ten gunste van door natuurrampen getroffen landbouwbedrijven en tot wijziging van de geldende steunregelingen voor de landbouwsector. Het ontwerp is geregistreerd als staatssteun onder nummer N 126/93.
- (2) Bij brief van 17 maart 1993 heeft de Commissie om nadere informatie gevraagd. Aangezien een reactie van de Italiaanse autoriteiten uitbleef, heeft de Commissie hen bij brief van 15 juni 1993 gemaand haar de gevraagde informatie binnen 15 dagen gerekend vanaf die datum toe te zenden. Op 20 augustus 1993 heeft de Commissie een tweede aanmaning verzonden.
- (3) Naar aanleiding van bovenvermelde aanmaningen hebben de Italiaanse autoriteiten bij brief van 16 september 1993, geregistreerd op 26 september 1993, een onvolledig antwoord gezonden. Bij brief van 14 oktober 1993, heeft de Commissie de Italiaanse autoriteiten verzocht op passende wijze te reageren op de vragen die zij in de brief van 17 maart 1993 had gesteld.
- (4) De Italiaanse autoriteiten hebben geantwoord bij brief van 14 februari 1994, geregistreerd op 22 februari 1994.
- (5) Uit het antwoord in de brief van 14 februari 1994 bleek dat het ontwerpbesluit inzake steunmaatregelen dat op 22 februari 1993 door de Italiaanse autoriteiten was aangemeld, intussen was aangenomen als regionale wet nr. 6 van 12 januari 1993 ⁽²⁾ (hierna te noemen „regionale wet nr. 6/93”) en dat deze nieuwe wet aanvullende steunmaatregelen bevatte die niet waren vermeld in de kennisgeving die de Commissie overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het Verdrag was toegezonden. De Commissie heeft derhalve besloten deze steun onder nummer NN 31/94 in te schrijven in het register van niet aangemelde steunregelingen.

⁽¹⁾ PB C 295 van 10.11.1995, blz. 5.

⁽²⁾ „Voorschriften voor de toelating van landbouwbedrijven die door buitengewone natuurlijke gebeurtenissen zijn getroffen tot de steunregeling van wet nr. 31 van 30 januari 1991. Herfinanciering van regionale wet nr. 13 van 25 maart 1986 alsmede voorschotten op de staatsmaatregelen voor de doelen als bepaald bij M.B. nr. 524 van 21 december 1987 tot uitvoering van Verordening (EEG) nr. 857/84” — Gazzetta Ufficiale (publicatieblad) van de regio Sicilië van 16 januari 1993.

- (6) Bij telex van 30 maart 1994 heeft de Commissie de Italiaanse autoriteiten verzocht de definitieve tekst van regionale wet nr. 6/93 toe te zenden en nadere informatie te verstrekken.
- (7) Aangezien de Commissie geen antwoord op genoemde brief heeft ontvangen, heeft zij de autoriteiten van Sicilië op 21 juni 1994 gemaand tot toezending van de gevraagde informatie.
- (8) Bij brieven van 14 juli 1994 en 14 september 1994, geregistreerd op 16 september 1994, hebben de Italiaanse autoriteiten gereageerd op de aanmaning van de Commissie.
- (9) Bij brief van 2 maart 1995 heeft de Commissie Italië meegedeeld dat zij geen bezwaar had tegen de steunmaatregelen zoals bedoeld in de artikelen 5 en 7 van regionale wet nr. 6/93, aangezien deze niet als staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag werden beschouwd. Bovendien had de Commissie geen bezwaar tegen de herfinanciering van de steun vermeld in artikel 9 en artikel 15, lid 3 e.v., van regionale wet (Sicilië) nr. 13/86 ⁽³⁾. In dezelfde brief heeft de Commissie Italië niettemin meegedeeld dat zij zich het recht voorbehoudt deze steunmaatregelen in het licht van artikel 87, lid 1, van het Verdrag te onderzoeken ingeval algemene criteria worden aangenomen voor de beoordeling van steun in de vorm van zachte kortlopende leningen.
- (10) In dezelfde brief heeft de Commissie Italië bovendien meegedeeld dat zij besloten had de procedure zoals bedoeld in artikel 88, lid 2, van het Verdrag in te leiden tegen de artikelen 1 en 6 van regionale wet nr. 6/93 en de nationale wetgeving inzake steun aan de landbouw voor schade als gevolg van natuurrampen.
- (11) Het besluit van de Commissie om de procedure zoals bedoeld in artikel 88, lid 2, van het Verdrag in te leiden tegen zowel de artikelen 1 en 6 van regionale wet nr. 6/93 als de Italiaanse nationale wetgeving op het gebied van natuurrampen, was gebaseerd op het feit dat de verenigbaarheid van de artikelen 1 en 6 van regionale wet nr. 6/93 — waarmee steun aan door natuurrampen getroffen landbouwbedrijven wordt verleend — met de terzake doende communautaire richtsnoeren niet kon worden beoordeeld zonder tevens rekening te houden met nationale wetgeving op dit gebied, waarnaar voortdurend wordt verwezen in regionale wet nr. 6/93 en waarmee de betrokken steunregelingen zouden kunnen worden gecumuleerd ⁽⁴⁾.
- (12) Na inleiding van de procedure heeft de Commissie de Italiaanse autoriteiten verzocht om toezending van de onderstaande teksten, die niet overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het Verdrag bij de Commissie waren aangemeld, opdat het onderzoek van regionale wet nr. 6/93 en de beoordeling van de nationale wetgeving inzake natuurrampen in gang kon worden gezet:
 - alle tot op dat moment aangenomen wetteksten die verband hielden met nationale wet nr. 590 van 15 oktober 1981 „Nieuwe voorschriften voor het Nationaal Solidariteitsfonds” of dienden tot wijziging of toepassing van deze nationale kaderwet op het gebied van natuurrampen. Aangezien regionale wet nr. 6/93 naar deze wet verwijst, moest de beoordeling betrekking hebben op beide wetten;
 - alle tot op dat moment aangenomen wetteksten die verband hielden met wetsbesluit nr. 367 van 6 december 1990, gecoördineerd met omzettingwet nr. 31 van 30 januari 1991 betreffende „Spoedeisende maatregelen ten gunste van landbouw- en veeteeltbedrijven die schade hebben geleden als gevolg van de uitzonderlijke droogte in het landbouwjaar 1989-1990” ⁽⁵⁾ of die dienden tot wijziging of toepassing daarvan, voorzover deze de grondslag vormden voor de afwijkingen en de speciale maatregelen van de artikelen 1 en 6 van regionale wet nr. 6/93;

⁽³⁾ Zie voetnoot 2.

⁽⁴⁾ Ten aanzien van de inleiding van de procedure heeft de Commissie met name gesteld dat het in zeker zin mogelijk is de beoordeling van de artikelen 1 en 6 van regionale wet nr. 6/93 te „isoleren” van de nationale wetgeving die de grondslag voor deze wet vormt, maar dat het praktisch gezien niet mogelijk is het verband te negeren dat bestaat tussen de regionale wet en de nationale wetgeving inzake natuurrampen, waarnaar in de regionale wet wordt verwezen en die tegelijkertijd bepalingen voor de herfinanciering en de wijziging daarvan bevat. Immers, de twee nationale wetten voorzien in nadere steunmaatregelen waarmee de betrokken steunregelingen volgens de destijds beschikbare informatie zouden kunnen worden gecumuleerd. In de tweede plaats zijn de voorwaarden voor de toelating tot de regionale steunregeling vastgesteld in de nationale wetteksten. Bij gebrek aan informatie over bovengenoemde aspecten heeft de Commissie derhalve geconcludeerd dat het niet mogelijk is om op grond van de beschikbare informatie de overeenstemming van de regionale steunmaatregelen met de communautaire criteria inzake vergoeding van door natuurrampen veroorzaakte schade vast te stellen.

⁽⁵⁾ Wetsbesluit nr. 367 van 6 december 1990 (Gazzetta Ufficiale (Italiaanse publicatieblad) — algemene reeks — nr. 285 van 6 december 1990), gecoördineerd met omzettingwet nr. 31 van 30 januari 1991 (bekendgemaakt in dezelfde Gazzetta Ufficiale, blz. 3) betreffende „Spoedeisende maatregelen ten gunste van landbouw- en veeteeltbedrijven die schade hebben geleden door de uitzonderlijke droogte in het landbouwjaar 1989-1990”.

- de tekst van wet nr. 185 van 14 februari 1992 „Nieuwe voorschriften voor het Nationaal Solidariteitsfonds”, dat destijds en ook nu nog de nationale kaderregeling inzake natuurrampen vormt, alsmede de teksten van alle besluiten tot wijziging, aanvulling en toepassing van deze wet;
 - de tekst van nationale wet nr. 198 van 13 mei 1985 ⁽⁶⁾ dat de grondslag vormde voor de afwijkingen en de speciale maatregelen van de artikelen 1 en 6 van regionale wet nr. 6/93, alsmede de teksten van alle wetsbepalingen tot wijziging, aanvulling en toepassing daarvan,
 - en voorts alle elementen van voornoemde wetten die relevant waren voor de vaststelling van het toepassingsgebied van de daarin vervatte maatregelen, de criteria voor de steunverlening en de bevoegdheden van de staat, de regio's en de autonome provincies inzake steunverlening.
- (13) Het besluit van de Commissie om de procedure in te leiden is bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽⁷⁾. De Commissie heeft alle belanghebbenden verzocht hun opmerkingen over de betrokken maatregelen in te dienen.
- (14) De Italiaanse autoriteiten hebben bij brief van 12 april 1995 hun opmerkingen over de inleiding van de procedure tegen de nationale wetsbepalingen inzake natuurrampen bij de Commissie ingediend en haar de teksten toegezonden van alle nationale wetten die in het kader van de beoordelingsprocedure waren opgevraagd. De Italiaanse nationale autoriteiten hebben de regionale autoriteiten van Sicilië verzocht hun opmerkingen ten aanzien van regionale wet nr. 6/93 te maken. De Commissie heeft echter geen opmerkingen van de regionale autoriteiten ontvangen.
- (15) Bij brief van 19 april 2000 heeft de Commissie de Italiaanse autoriteiten verzocht om nadere informatie over de nationale wetgeving inzake natuurrampen en regionale wet nr. 6/93. In haar brief heeft de Commissie een deel van de vragen herhaald die zij in eerdere verzoeken om nadere informatie ten aanzien van deze wet had geformuleerd, maar waarop zij geen antwoord van de Italiaanse autoriteiten had gekregen. In deze brief ⁽⁸⁾ heeft de Commissie tevens benadrukt dat zij genooddakt zou zijn te beslissen op grond van de beschikbare documentatie, indien de Italiaanse autoriteiten zouden nalaten precieze antwoorden op haar vragen te geven.
- (16) De Italiaanse autoriteiten hebben bij brief van 20 november 2000 de informatie gezonden die de Commissie op 19 april 2000 had opgevraagd met betrekking tot de nationale wetgeving inzake natuurrampen. Tevens hebben zij erop gewezen dat de regionale autoriteiten van Sicilië de taak hadden informatie over regionale wet nr. 6/93 te verstrekken. De Commissie heeft echter nooit iets ontvangen.
- (17) De Italiaanse autoriteiten hebben vervolgens bij brief van 29 januari 2001 twee andere teksten gezonden, die verband hielden met wet nr. 185/92: ministerieel besluit nr. 100640 van 18 maart 1993 houdende voorschriften voor de toepassing van artikel 6 van wet nr. 185/92 en presidentieel besluit nr. 324 van 17 mei 1996. In voornoemde brief hebben de Italiaanse autoriteiten verklaard dat ministerieel besluit nr. 100460 van 18 maart 1993 nooit ten uitvoer is gelegd.
- (18) Op 13 november 2002 hebben de diensten van de Commissie besloten het onderzoeksdossier in drie delen op te splitsen: staatssteun C 12/A/95 betreffende alle steun tot herstel van door natuurrampen geleden schade die tot 31 december 1999 door Italië was verleend krachtens wet nr. 185 van 14 februari 1992, staatssteun C 12/B/95 betreffende alle steun die vanaf 1 januari 2000 door de Italiaanse autoriteiten was verleend krachtens wet nr. 185 van 14 februari 1992 en staatssteun C 12/C/95 betreffende de artikelen 1 en 6 van regionale wet nr. 6/93 en de overige in deze artikelen genoemde nationale wetten.

⁽⁶⁾ Steunmaatregelen voor schade veroorzaakt door natuurrampen en buitengewoon ongunstige weersomstandigheden in de maanden december 1984 en januari 1985. Nieuwe voorschriften inzake faciliteiten voor de invordering van de landbouweffingen zoals bedoeld in wet nr. 590 van 15 oktober 1981 — *Gazzetta Ufficiale* nr. 118 van 21 mei 1985.

⁽⁷⁾ PB C 295 van 10.11.1995.

⁽⁸⁾ Brief VI/10837 van de Commissie van 19 april 2000.

- (19) Bij brief van 10 juli 2003 heeft de Commissie Italië in kennis gesteld van het besluit C(2003) 2048 def. van 9 juli 2003 dat zij had genomen over de staatssteun C 12/A/95 betreffende steun tot herstel van door natuurrampen geleden schade, die Italië tot 31 december 1999 had verleend krachtens wet nr. 185 van 14 februari 1992.
- (20) Met betrekking tot de onvolkomenheid in de Italiaanse versie van punt 11.5 van de communautaire richtsnoeren voor staatssteun in de landbouwsector⁽⁹⁾ (hierna genoemd de „communautaire richtsnoeren”), waardoor de begunstigden van de steun op een verkeerd spoor zijn gebracht, hebben de Italiaanse autoriteiten in de brief van 7 augustus 2003 opgemerkt dat de argumenten die in punt 129 van het besluit inzake de staatssteun C 12/A/95 zijn aangevoerd ten aanzien van het niet terugvorderen van onverenigbare steun als bijdrage aan landbouwverzekeringspremies, ook van toepassing zijn op overeenkomstige maatregelen van de staatssteun C 12/B/95.
- (21) Bij brief van 23 september 2003 hebben de Italiaanse autoriteiten een wetsontwerp aangemeld, waarmee wet nr. 185/92 wordt ingetrokken en vervangen door een nieuwe wet in overeenstemming met punt 11 van de communautaire richtsnoeren (steun nr. N 449/2003).
- (22) Bij brief van 21 november 2003, geregistreerd op 24 november 2003 (aangevuld bij fax van 25 november 2003), hebben de Italiaanse autoriteiten nadere informatie en toelichtingen verstrekt over de wijze waarop wet nr. 185/92 vanaf 1 januari 2000 is toegepast.
- (23) De onderhavige beschikking heeft uitsluitend betrekking op de staatssteun die Italië vanaf 1 januari 2000 ingevolge wet nr. 185/92 heeft verleend, dat wil zeggen de staatssteunmaatregelen die in het kader van dossier C 12/B/95 zijn beoordeeld. De steunmaatregelen die voor 1 januari 2000 ingevolge wet nr. 185/92 door Italië zijn getroffen, alsmede de steunmaatregelen krachtens de artikelen 1 en 6 van regionale wet nr. 6/93 en de overige daarin vermelde nationale wetten worden beoordeeld in het kader van de steundossiers C 12/A/95 en C 12/C/95. Hiervoor worden afzonderlijke beschikkingen gegeven.

II. BESCHRIJVING

Inhoud van wet nr. 185/92

- (24) Wet nr. 185 van 14 februari 1992 is de vigerende Italiaanse kaderwet inzake natuurrampen, die voorziet in een groep maatregelen die tot doel hebben de landbouwers te beschermen tegen schade aan de landbouwproductie of de productiemiddelen als gevolg van natuurrampen, ongunstige weersomstandigheden of uitbraken van dier- of plantenziekten.
- (25) De financiële middelen waarmee de landbouwers worden gecompenseerd voor verliezen als gevolg van bovengenoemde gebeurtenissen, zijn afkomstig van het Nationaal Solidariteitsfonds, dat de regio's de benodigde steunbedragen toewijst. Met de oprichting van het fonds in 1970 is een automatisch mechanisme ingesteld waarmee specifieke maatregelen voor actieve en passieve productbescherming in de landbouwsector kunnen worden getroffen zonder dat voor elke maatregel een speciaal begrotingsontwerp moet worden uitgevaardigd.
- (26) De wet omvat twaalf artikelen, waarin vier fundamentele steunmaatregelen worden vastgelegd:
1. Steun ter compensatie van landbouwers voor verliezen als gevolg van natuurrampen en ongunstige weersomstandigheden.
 2. Steun bestemd voor de bestrijding van dierziekten.
 3. Steun voor initiatieven voor actieve bescherming van de landbouwproductie tegen ongunstige weersomstandigheden.
 4. Steun als bijdrage aan verzekeringspremies (initiatieven voor passieve bescherming).

⁽⁹⁾ PB C 28 van 1.2.2000, blz. 2. Rectificatie in PB C 232 van 12.8.2000, blz. 17.

- (27) De wet bevat geen uitvoeringsvoorschriften voor de steunverlening. De toepassing van deze wet is onder meer vastgelegd in circulaire nr. 7 (hierna genoemd „de circulaire”) van 28 mei 1992, die het Italiaanse ministerie van Landbouw heeft toegezonden aan alle regio's, de autonome provincies Bolzano en Trento, de instellingen en instanties voor landbouwkredieten en een groot aantal vakverenigingen in de landbouwsector. De Italiaanse autoriteiten hebben de circulaire terstond na de inleiding van de procedure zoals bedoeld in artikel 88, lid 2, van het Verdrag aan de Commissie toegezonden. Wet nr. 185/92 kan niet worden gelezen zonder de circulaire en kan derhalve niet gescheiden van de circulaire worden beoordeeld.

Steun ter compensatie van landbouwers voor verliezen als gevolg van natuurrampen of ongunstige weersomstandigheden (artikelen 3, 4 en 5 van wet nr. 185/92)

- (28) Artikel 3 van wet nr. 185/92 bevat een beschrijving van de verschillende soorten steunmaatregelen die gericht zijn op de hervatting van de productieactiviteiten in de landbouwsector na een natuurramp of ongunstige weersomstandigheden. De steun wordt verleend aan al dan niet in verenigingsverband werkende landbouwbedrijven, die gevestigd zijn in gebieden die door de aangewezen regionale autoriteiten zijn aangemerkt als door natuurrampen of bijzonder ongunstige weersomstandigheden getroffen gebieden ⁽¹⁰⁾.
- (29) Krachtens artikel 3 van wet nr. 185/92 hebben de bedrijven recht op steun indien de geleden schade hoger is dan 35 % van de bruto verkoopbare jaarproductie, de productie van de dierhouderij daarvan uitgezonderd. Schade aan een hetzelfde gewas die veroorzaakt is door eerdere natuurrampen die het bedrijf hebben getroffen, maar eerst in de loop van het betrokken landbouwjaar tot verliezen leiden, mogen in de berekening van het steunpercentage worden betrokken. Uit een latere bepaling tot wijziging van artikel 3, lid 1, van wet nr. 185/92, ofwel artikel 127, lid 1 van wet 388/2000, blijkt dat er voor natuurrampen die een en dezelfde onderneming treffen niet eerder steun mag zijn verleend.
- (30) In wet 185/92 is niet gespecificeerd voor welke „natuurrampen of buitengewoon ongunstige weersomstandigheden” de landbouwers gecompenseerd kunnen worden. In de brief van 20 november 2000 hebben de Italiaanse autoriteiten niettemin toegelicht dat circulaire nr. 7 van 28 mei 1992 een indeling in soorten gebeurtenissen bevat. Op het bij de circulaire gevoegde formulier, waarmee de potentiële begunstigten de geleden verliezen kunnen aanmelden, zijn de volgende gebeurtenissen vermeld: hagel, vorst, aanhoudende regens, droogte, uitzonderlijke sneeuwval, regen met overstromingen, siroccowinden, aardbevingen, windhozen, rijm, storm, stormvloed. In dezelfde brief hebben de Italiaanse autoriteiten benadrukt dat deze gebeurtenissen als buitengewoon worden aangemerkt wanneer deze schade veroorzaken van meer dan 35 % van de verkoopbare brutoproductie. Bij brief van november 2003 betreffende de steun die na 1 januari 2000 is verleend,

⁽¹⁰⁾ Artikel 2 van wet nr. 185/92 bepaalt dat de regio's op grond van de technische verslagen van de provinciale landbouwinspecties bepalen welke gebieden getroffen zijn door natuurrampen of door daarmee gelijkgestelde buitengewone weersomstandigheden en tevens de schade vaststellen. Vervolgens verifieert het ministerie van Landbouw de gevolgen van de ramp en stelt bij eigen besluit het buitengewone karakter van de gebeurtenis vast. Op grond van dit besluit kunnen steunmaatregelen worden getroffen ten gunste van bedrijven die verliezen van minstens 35 % van de verkoopbare brutoproductie hebben geleden. Volgens de informatie die de Italiaanse autoriteiten bij brief van november 2003 hebben verstrekt over de steun voor natuurrampen en daarmee gelijkgestelde gebeurtenissen, die vanaf 1 januari 2000 is betaald, worden de technische elementen (inclusief de relevante meteorologische gegevens) aan de hand waarvan de uitzonderlijke aard van elke gebeurtenis is beoordeeld en de omvang van de schade is bepaald, opgenomen in speciale technische verslagen die de provinciale landbouwinspecties van geval tot geval opstellen. Voor elke gebeurtenis of groep van buitengewone gebeurtenissen die ten minste verliezen van 35 % van de verkoopbare brutoproductie van het getroffen bedrijf hebben veroorzaakt, vaardigt het ministerie van Landbouw na afsluiting van het ambtelijk onderzoek van de door de regio's ingediende technische verslagen, een besluit uit waarin wordt verklaard dat de gebeurtenis als buitengewoon is aangemerkt. Als voorbeeld voor deze procedure en de gegevens op basis waarvan de uitzonderlijke aard van de gebeurtenis wordt vastgesteld, hebben de Italiaanse autoriteiten een dossier over de droogte op Sicilië (Agrigento) in de periode 2001/2002 gezonden. In dezelfde brief hebben de Italiaanse autoriteiten meegedeeld dat in de periode 2000-2003 volgens bovenstaande procedure 370 besluiten inzake buitengewone gebeurtenissen voor de onderstaande regio's zijn uitgevaardigd. Zij hebben een afschrift van de betrokken besluiten toegezonden (elk besluit bevat een beschrijving van de betrokken buitengewone weersomstandigheden, de periode waarin deze zich hebben voorgedaan, het getroffen gebied en het soort steun dat hiervoor ingevolge nationale wet nr. 185/92 verleend kan worden). De regio's waarvoor het ministerie van Landbouw in de periode 2000-2003 dergelijke besluiten heeft uitgevaardigd zijn: Piemonte (28 besluiten), Valle d'Aosta (één besluit), Lombardije (21 besluiten), Ligurië (15 besluiten), de autonome provincie Trento (twaalf besluiten), de autonome provincie Bolzano (drie besluiten), Veneto (20 besluiten), Friuli-Venezia Giulia (16 besluiten), Emilia Romagna (26 besluiten), Toscane (20 besluiten), Marche (13 besluiten), Umbrië (20 besluiten), Lazio (negen besluiten), Campania (39 besluiten), Abruzzo (14 besluiten), Molise (negen besluiten), Puglia (31 besluiten), Basilicata (negen besluiten), Calabrië (19 besluiten), Sicilië (36 besluiten) en Sardinië (negen besluiten).

hebben de Italiaanse autoriteiten nader toegelicht dat de steunmaatregelen zoals bedoeld in wet nr. 185/92 eerst kunnen worden toegepast (en de begunstigde de staatssteun eerst kan ontvangen) indien er sprake is van de volgende twee voorwaarden:

- a) de schade betreft ten minste 35 % van de getroffen teelt;
- b) de schade bedraagt ten minste 35 % van de verkoopbare brutoproductie ⁽¹¹⁾.

(31) Noch in de wet, noch in de circulaire wordt aangegeven op welke wijze de verkoopbare brutoproductie moet worden berekend. Bij brief van 20 november 2000 hebben de Italiaanse autoriteiten uitgelegd dat de berekeningsmethode is onderverdeeld in drie fasen:

a) Berekening van de normale verkoopbare brutoproductie:

- Op basis van het teeltplan wordt de haalbare productieomvang onder normale bedrijfsomstandigheden (zonder schade feiten) berekend en verminderd met de intern benutte hoeveelheden. Het resultaat van deze berekening is de productiewaarde uitgedrukt in geld;
- er wordt een berekening gemaakt van de bijkomende inkomsten die reeds zijn geïnd of in de loop van het jaar geïnd zullen worden, daarbij inbegrepen eventuele aanvullingen op het inkomen, indien toegestaan ⁽¹²⁾;
- de normale verkoopbare brutoproductie is de som van de productiewaarde en bijkomende inkomsten.

b) Berekening van de effectieve verkoopbare brutoproductie na het schade feit:

- Op basis van het teeltplan wordt een schatting gemaakt van de haalbare productieomvang na het schade feit en de overeenkomstige waarde uitgedrukt in geld;
- er wordt een berekening gemaakt van de bijkomende inkomsten, daarbij inbegrepen eventuele aanvullingen op het inkomen, indien toegestaan na het schade feit ⁽¹³⁾;
- de verkoopbare brutoproductie na aftrek van de geleden schade is de som van de haalbare productiewaarde na het schade feit en de bijkomende inkomsten.

c) Berekening van de omvang van de schade:

- de verhouding tussen de haalbare verkoopbare brutoproductie na het schade feit en de normale verkoopbare brutoproductie geeft het gewicht van de schade op de verkoopbare brutoproductie, uitgedrukt in procenten.

(32) Bij brief van november 2003 betreffende de vanaf 1 januari 2000 verleende steun, hebben de Italiaanse autoriteiten opgemerkt dat de productie wordt beoordeeld aan de hand van schattingen die, met behulp van de economische literatuur, gegevens over een periode van minstens drie jaar opleveren, die dienen als referentiewaarden voor de producten en de marktprijzen daarvan. Aangezien de schadedrempel voor de steunverlening 35 % bedraagt (tegenover de drempel van 30 % of 20 % van de communautaire richtsnoeren) en de gemiddelde brutoproductie wordt berekend over een periode van drie jaar uitgaande van „normale” landbouwjaren (dat wil zeggen zonder natuurrampen of een uitzonderlijk hoge productie), waren de Italiaanse autoriteiten ervan overtuigd dat deze methode volledig overeenstemde met het bepaalde in punt 11.3.2 van de communautaire richtsnoeren ⁽¹⁴⁾.

⁽¹¹⁾ Volgens de informatie die door de Italiaanse autoriteiten in de brief van november 2003 is verstrekt, is voldaan aan beide voorwaarden (schade van 35 % aan het gewas en schade van 35 % van de verkoopbare brutoproductie) wanneer de door de buitengewone weersomstandigheden getroffen onderneming een monocultuur heeft en alle teeltgronden van het bedrijf in dezelfde mate zijn getroffen. Echter, wanneer het door de buitengewone weersomstandigheden getroffen landbouwbedrijf meer gewassen verbouwt, moet de schade aan het getroffen gewas (bijvoorbeeld mais) aanzienlijk hoger zijn dan 35 % (bijv. 80 %), zodat een spreiding van de verliezen over de niet getroffen teeltsoorten (bijvoorbeeld groenten) resulteert in een verlies aan verkoopbare brutoproductie van minstens 35 %.

⁽¹²⁾ In de brief van november 2003 hebben de Italiaanse autoriteiten benadrukt dat ingevolge de wijzigingen krachtens artikel 127, lid 1, van wet nr. 388/2000, steun of andere door de Europese Unie verleende bijdragen met ingang van 1 januari 2001 niet langer in beschouwing worden genomen bij de berekening van de verkoopbare brutoproductie.

⁽¹³⁾ Zie voetnoot 12.

⁽¹⁴⁾ Zie voetnoot 9.

- (33) In de circulaire is vastgesteld dat schade aan infrastructurele voorzieningen of saneringswerken niet voor financieringen van het Nationaal Solidariteitsfonds in aanmerking komt, wanneer deze kan worden beschouwd als schade die onder normale omstandigheden in een landbouwjaar kan optreden, of als schade veroorzaakt door nalatigheid, onervarenheid, gebrekkig onderhoud of normale slijtage van de werken. Het buitengewone karakter van de gebeurtenis wordt vastgesteld op basis van onweerlegbare technische gegevens, die zijn afgeleid van officiële meteorologische metingen en vergeleken met gegevens over de voorgaande jaren. De referentieperiode moet geschikt zijn voor een dergelijk statistisch onderzoek ⁽¹⁵⁾.
- (34) Volgens de informatie die bij brief van 20 november 2000 door de Italiaanse autoriteiten is verstrekt, wordt de schade berekend voor het individuele landbouwbedrijf en worden normale kosten die de landbouwer niet heeft gemaakt in de berekening van het steunbedrag betrokken.
- (35) In de brief van november 2003 inzake de vanaf 1 januari 2000 verleende steun, hebben de Italiaanse autoriteiten nader toegelicht dat de steun wordt berekend op basis van een schade van minstens 35 % van de getroffen gewassen. Volgens de Italiaanse autoriteiten behoren verliezen van minder dan 35 % tot de normale bedrijfsrisico's en komen derhalve niet in aanmerking voor steun. Tevens hebben zij in deze brief benadrukt dat verzekerde gewassen overeenkomstig punt 11.3.6 van de communautaire richtsnoeren ⁽¹⁶⁾ als „niet getroffen” worden beschouwd en dat schade aan verzekerde gewassen niet in de berekening van de steun wordt betrokken.
- (36) In artikel 3 van wet nr. 185/92 is bepaald dat bedrijven die voldoen aan bovenstaande voorwaarden, in aanmerking kunnen komen voor de volgende steunmaatregelen:

a) Spoedeisende maatregelen

Artikel 3 verwijst naar de spoedeisende maatregelen van artikel 1 van wet nr. 590 van 15 oktober 1981 en de daaropvolgende wijzigingen.

Uit de circulaire kan worden afgeleid dat de steun wordt verleend wanneer er sprake is van ernstige schade en bijzondere problemen die op korte termijn moeten worden verholpen. Deze steun wordt verleend in de vorm van de uitkering van een „tantum” waarmee de landbouwers de geleden schade gedeeltelijk kunnen dekken. Er wordt rekening gehouden met de kosten voor het herstel van de schade aan producten, daarbij inbegrepen de kosten voor transport, opslag, bewerking en verwerking. In de circulaire die de Italiaanse autoriteiten aan de regio's hebben toegezonden, zijn de volgende steunmaatregelen vermeld:

- steun per hectare, in geval van volledig of gedeeltelijk verlies van de teeltvoorschotten;
- steun tot 40 % van de schade als gevolg van het verlies van levende inventaris en tot 30 % van de schade die geleden is voor vernietiging van dode inventaris;
- steun tot 5 miljoen ITL voor spoedeisende reparaties van agrarische gebouwen ⁽¹⁷⁾;
- steun tot 50 miljoen ITL voor het herstel van de infrastructurele voorzieningen waarvan het landbouwbedrijf gebruikmaakt;
- steun tot 100 % voor kosten voor het verzamelen, onderbrengen en voederen van vee in de noodsituatie, die in ieder geval niet meer dan zes maanden mag voortduren;
- steun tot 90 % van de kosten voor het herstel van de schade aan producten.

- b) Steun tot 3 miljoen ITL aan landbouwondernemers en bedrijfshoofden met als hoofdberoep de landbouw. Dit bedrag kan worden verhoogd tot 10 miljoen ITL voor bedrijven die schade hebben geleden aan speciale beschermde gewassen. De steun bedraagt 80 % van de in aanmerking komende uitgaven en is bestemd voor het herstel van het bedrijfskapitaal van de landbouwers.

⁽¹⁵⁾ Volgens het bepaalde in de brief van november 2003 inzake steun die vanaf 1 januari 2000 is verleend, is de beoordeling van de buitengewone aard van de gebeurtenis waarvoor steun is uitgekeerd, gebaseerd op de technische elementen (inclusief relevante meteorologische gegevens) zoals vermeld in de speciale technische verslagen die van geval tot geval na een dergelijke gebeurtenis door de aangewezen regionale technische organen worden opgesteld.

⁽¹⁶⁾ Zie voetnoot 9.

⁽¹⁷⁾ De waarden zijn gebaseerd op de bepalingen van wet nr. 185/92 en de begeleidende circulaire; eventuele latere wijzigingen zijn niet in beschouwing genomen.

Voor landbouwproducenten die niet tot de bovengenoemde categorie behoren, zijn in plaats van deze steun zachte leningen met een looptijd van 15 jaar voorzien.

- c) Vijftienjarige bedrijfsleningen met rentesubsidie ten behoeve van de bedrijfsuitoefening in het jaar waarin het schadefeit heeft plaatsgevonden, en het jaar daarna. In de lening kunnen ook de termijnen van landbouwkredieten worden begrepen, die verschuldigd zijn in het jaar waarin het schadefeit heeft plaatsgevonden. Dit is ook mogelijk wanneer de termijnen eenmalig zijn opgeschort met maximaal 24 maanden.
 - d) Tienjarige verbruikleningen met rentesubsidie voor het herstellen, heropbouwen en verbouwen van getroffen bedrijfsstructuren, daarbij inbegrepen boomgaarden, kwekerijen, kassen en de wegen op het bedrijfsterrein. Als alternatief kan ook kapitaalsteun ter hoogte van 80 % van de werkelijke kosten worden verleend voor kleine bedrijven, van 65 % voor middelgrote bedrijven en 50 % voor grote bedrijven. Deze steun kan worden toegewezen voor de heropbouw en het herstel van gebouwen, voor het herstel van grond en boomgaarden, voor de reparatie en vervanging van landbouwmachines en -werktuigen of voorzieningen voor de opslag en de verwerking van de producten en voor de aankoop van zaden en de aanvulling van voorraden.
 - e) Vijftienjarige leningen met rentesubsidie ten gunste van coöperaties voor de verwerking en afzet van landbouwproducten en producentenverenigingen die op grond van de communautaire wetgeving als zodanig zijn erkend, indien deze als gevolg van gewasschade bij hun leden inkomsten derven doordat de inbreng van de getroffen leden is afgenomen. Deze vermindering moet ten minste 35 % bedragen van de gemiddelde inbreng en de in het verkeer gebrachte productie over de voorafgaande twee jaar. Daarbij mogen uitsluitend verminderingen van de inbreng in de berekening worden betrokken die rechtstreeks te wijten zijn aan een productieverlaging ten gevolge van de natuurramp of een daarmee gelijkgestelde gebeurtenis en geen verminderingen die voortvloeien uit andere feiten, zoals veranderingen in het functioneren van de coöperatie, het aantal leden of agronomische procedures. De steunregeling geldt niet voor coöperaties die meer dan de helft van de totaal verwerkte hoeveelheden in het verkeer brengen. Het bedrag van de zachte lening is afhankelijk van de vaste exploitatiekosten en kan niet hoger zijn dan het percentage van de laagste inkomsten.
 - f) Speciale steun ten gunste van fruitcoöperaties en erkende verenigingen van groenten- en fruitteelers voor het verzamelen van niet verhandelbare citrusvruchten en de distillatie van appels en peren.
 - g) De regio's kunnen bovendien 100 % steun verlenen voor het herstel van wegen en waterleidingen.
- (37) Artikel 3, lid 2, van wet nr. 185/92, dat een overzicht bevat van de steunmaatregelen ten behoeve van landbouwbedrijven, is op 17 september 2002 ⁽¹⁸⁾ vervangen door artikel 1 van wetsbesluit nr. 200 van 13 september 2002 (spoedeisende maatregelen ten behoeve van landbouwbedrijven die zijn getroffen door buitengewoon ongunstige weersomstandigheden), omgezet in wet nr. 256 van 13 november 2002. Deze maatregel wordt momenteel door de diensten van de Commissie onderzocht in het kader van steun nr. NN 145/02 (voorheen N 636/02) en is niet onderworpen aan deze beschikking.
- (38) Artikel 4 van wet nr. 185/92 bepaalt dat de in artikel 3 genoemde steunmaatregelen kunnen worden aangevuld met een betalingsuitstel van maximaal 24 maanden van de termijnen van landbouwkredieten, bedrijfsleningen en verbeteringsleningen die zijn aangegaan door landbouwbedrijven die voldoen aan de voor de steunregeling gestelde voorwaarden. De opschorting van termijnen gaat gepaard met een bijdrage aan de rentekosten. Krachtens artikel 5 van de wet kunnen de bedrijven gedeeltelijk worden vrijgesteld van de betaling van de socialeverzekeringspremies die opeisbaar worden in de twaalf maanden na de datum waarin het schadefeit heeft plaatsgevonden. De hoogte van de vrijstelling varieert van 20 % tot maximaal 50 % van het verschuldigde bedrag.

⁽¹⁸⁾ Artikel 6 van het wetsbesluit bepaalt dat de betreffende bepalingen in werking treden op de dag volgende op die van bekendmaking van het wetsbesluit in de Gazzetta Ufficiale van de Italiaanse Republiek (16.9.2002).

Steun ter bestrijding van dier- en plantenziekten (artikel 6 van wet nr. 185/92)

- (39) Artikel 6 verleent producentenverenigingen de bevoegdheid om inkomenssteun te verlenen aan dierhouderijbedrijven die getroffen zijn door dierziekten waarvoor wet nr. 218 van 2 juni 1988 bepaalt dat de dieren moeten worden afgemaakt. De bijdragen zijn afgestemd op productieverliezen als gevolg van een door de autoriteiten opgelegde onderbreking van het dierhouderijbedrijf. De bijdrage van de staat aan de verenigingskas bedraagt 50 % van de werkelijke kosten.
- (40) Voor de toepassingsvoorschriften van dit wetsartikel wordt verwezen naar een besluit dat zou worden uitgevaardigd door het ministerie van Landbouw. Op verzoek van de Commissie hebben de Italiaanse autoriteiten haar het betrokken besluit (M.B. nr. 100460 van 18 maart 1993) toegezonden met de opmerking dat dit besluit nooit praktisch ten uitvoer is gelegd (zie de fax van 31 januari 2001, die vervolgens is bevestigd bij brief van november 2003).
- (41) Het ministeriële besluit bevat voorschriften voor steunmaatregelen ten behoeve van dierhouderijbedrijven die getroffen zijn door mond- en klauwzeer, klassieke varkenspest, Afrikaanse varkenspest, blaasjesziekte of pleurpneumonie. De bijdragen zijn uitsluitend bestemd voor bedrijven die zijn aangesloten bij een consortium voor de bescherming van de landbouwproductie, elk jaar voor 30 maart opgave doen van de omvang van de veestapel, zich verbinden tot betaling van het lidmaatschap en alle hygiënische voorschriften ter bescherming van de dierhouderij naleven. De steun mag niet meer bedragen dan 40 % van de verkoopbare brutoproductie die gerealiseerd had kunnen worden met de vernietigde dieren. In het besluit is de verkoopbare brutoproductiewaarde per dier per jaar vastgelegd. In het steunpercentage (van maximaal 40 %) zijn tevens de vaste exploitatiekosten en de inschrijving van de dieren in stamboeken begrepen. De totale steun wordt bepaald naar rato van de duur van de onderbreking voor het dierhouderijbedrijf, die echter niet meer dan zes maanden mag belopen voor rundveehouderijen en drie maanden voor varkens-, schapen- en geitenhouderijen. De staatssteun wordt aan de consortiums betaald nadat de definitieve bedragen zijn goedgekeurd op grond van de gedocumenteerde aanvragen die door de regionale autoriteiten zijn ontvangen. De consortiums kunnen tevens beslissen een verzekeringsovereenkomst in de zin van artikel 9, lid 1, onder b), van wet nr. 185/92 aan te gaan.

Initiatieven voor actieve bescherming van de landbouwproductie tegen ongunstige weersomstandigheden (artikel 8 van wet nr. 185/92)

- (42) Het maximale steunpercentage bedraagt 80 % van de in aanmerking komende uitgaven voor investeringen die verband houden met initiatieven, en eventueel ook proefprojecten, voor de actieve bescherming ⁽¹⁹⁾ van bedrijven (gewassen) tegen ongunstige weersomstandigheden, met name door middel van hagelschermen. De steun is bestemd voor de consortiums die verantwoordelijk zijn voor de totstandkoming van de projecten. Ook voor de kosten voor het beheer en het onderhoud van de inrichtingen die met de betrokken steun zijn gerealiseerd, is een steunpercentage van 50 % voorzien. De actieve beschermingsprojecten mogen uitsluitend worden gefinancierd indien het economische voordeel van de investering hoger is dan de uitgaven die nodig zijn voor passieve productiebescherming. Het ministerie van Landbouw bepaalt de minimumdrempels voor de economische haalbaarheid van de projecten voor actieve bescherming.
- (43) Volgens de informatie die de Italiaanse autoriteiten bij brief van 20 november 2000 hebben verstrekt en vervolgens hebben bevestigd in de brief van november 2003, zijn er, klaarblijkelijk wegens gebrek aan passende technieken voor het voorkomen van schade door natuurrampen of ongunstige weersomstandigheden, geen initiatieven voor actieve bescherming genomen.

Verzekeringsovereenkomsten (artikel 9 van wet nr. 185/92, vervangen door presidentieel besluit nr. 324 van 17 mei 1996)

- (44) Bij brieven van 20 november 2000 en november 2003 delen de Italiaanse autoriteiten mee dat artikel 9 van wet nr. 185/92 is vervangen door de bepalingen van presidentieel besluit nr. 324 van 17 mei 1996 (reglement houdende voorschriften ter vervanging van artikel 9 van wet nr. 185 van 14 februari 1992 betreffende steun voor landbouwverzekeringen), die zijn uitgevaardigd teneinde de Italiaanse wetgeving inzake verzekeringssteun overeen te stemmen met de communautaire bepalingen.

⁽¹⁹⁾ Het tegenovergestelde van passieve bescherming zoals schadeverzekeringen.

- (45) Krachtens artikel 1 van presidentieel besluit nr. 324/96 mogen consortiums voor productiebescherming die zijn opgericht overeenkomstig wet nr. 364 van 25 mei 1970 en wet nr. 590 van 15 oktober 1981, gewijzigd bij wet nr. 185/92, namens de leden (indien deze hierin niet zelf voorzien) verzekeringsovereenkomsten sluiten tegen verliezen als gevolg van ongunstige weersomstandigheden en planten- en dierziekten. De verzekeringsovereenkomsten moeten worden afgesloten met individuele maatschappijen of met maatschappijen die deel uitmaken van verenigingen zoals bepaald in Verordening (EG) nr. 3932/92 van de Commissie ⁽²⁰⁾. Deze maatschappijen moeten bevoegd zijn tot het verzekeren van hagelschade. De landbouwers kunnen kiezen tussen drie soorten overeenkomsten ⁽²¹⁾:
- a) vergoeding van schade aan bepaalde gewassen als gevolg van hagel, rijm, vorst of andere ongunstige weersomstandigheden (dekking van schade aan afzonderlijke gewassen veroorzaakt door afzonderlijke gebeurtenissen);
 - b) vergoeding van schade aan bedrijfsstructuren en bepaalde gewassen, veroorzaakt door het geheel van weersomstandigheden waarvan de ongunstige invloed op de bedrijfsproductie hoger is dan normaal. De verzekeringen kunnen ook verliezen door plantenziekten dekken, mits deze rechtstreeks verband houden met ongunstige weersomstandigheden en met dierziekten (dekking van schade aan een enkel gewas of een enkele bedrijfsstructuur veroorzaakt door verschillende ongunstige weersomstandigheden). Dit soort verzekering kan ook betrekking hebben op afbreuk aan de kwaliteit;
 - c) vergoeding van schade aan de belangrijkste gewassen van het teeltplan, die veroorzaakt is door het geheel van weersomstandigheden waarvan de ongunstige invloed op de productie hoger is dan het normale bedrijfsrisico (dekking van schade aan meer dan een gewas of bedrijfsstructuur, veroorzaakt door verschillende ongunstige weersomstandigheden).
- (46) Bij brief van 20 november 2000 hebben de Italiaanse autoriteiten toegelicht dat onder een normaal bedrijfsrisico wordt verstaan verliezen van 10 % tot 15 %.
- (47) Krachtens artikel 2 van presidentieel besluit nr. 324/1996 en gezien de toelichting die de aangewezen autoriteiten hebben gegeven in de brief van november 2003, mag de bijdrage van de staat aan de in aanmerking komende kosten (die worden afgeleid van parameters die jaarlijks per product en per gemeente bij ministerieel besluit worden vastgesteld op basis van statistische gegevens over de verzekeringssector) niet meer bedragen dan 50 % van de werkelijk betaalde kosten van de verzekeringspremie (65 % in de gebieden met bijzonder grote risico's, die worden vastgesteld bij ministerieel besluit). Bij brief van november 2003 hebben de aangewezen autoriteiten tevens benadrukt dat de steun conform het bepaalde in punt 11.5.1 van de communautaire richtsnoeren steeds beperkt is gebleven tot maximaal 50 % van de daadwerkelijk betaalde verzekeringspremies en dat er geen verhoogde steun is verleend voor gebieden met bijzonder grote risico's. Bij brief van 20 november 2000 hadden de Italiaanse autoriteiten meegedeeld dat de staatssteun voor de daadwerkelijk gemaakte kosten doorgaans 30 tot 40 % bedraagt. In de weinige gevallen waarin regionale steun werd verleend, zoals in de provincie Trento, is de totale overheidssteun nooit hoger geweest dan 65 %. In de brief van november 2003 hebben de aangewezen autoriteiten opgemerkt dat de door de regio's verstrekte informatie heeft uitgewezen dat slechts enkele regio's in de periode 2000-2003 steun tot aanvulling van de staatssteun voor verzekeringspremies hebben toegewezen. Uit de informatie van het ministerie van Landbouw is voorts gebleken dat in die gevallen waarin aanvullende steun is verleend, de totale steun steeds beperkt is gebleven tot maximaal 50 % van de daadwerkelijk betaalde premies. In de gevallen waarin de steun betrekking had op verzekeringen tegen natuurrampen en met natuurrampen gelijkgestelde gebeurtenissen (waarvoor steunpercentages van meer dan 50 % kunnen gelden), is deze toegekend krachtens een speciale door de Commissie goedgekeurde steunregeling ⁽²²⁾.
- (48) De Italiaanse autoriteiten hebben bij brief van november 2003 meegedeeld dat de steunregeling voor verzekeringsovereenkomsten is gewijzigd bij artikel 127, lid 4, van wet nr. 388/2000, dat in de mogelijkheid voorziet steun te verlenen voor individuele polissen die zijn gesloten door niet bij een vereniging aangesloten producenten.

⁽²⁰⁾ Verordening (EG) nr. 3932/92 van de Commissie van 21 december 1992 betreffende de toepassing van artikel 85, lid 3, van het Verdrag op bepaalde groepen van overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen in de verzekeringssector (PB L 398 van 31.12.1992, blz. 7).

⁽²¹⁾ Volgens de informatie die door de aangewezen autoriteiten bij brief van 20 november 2000 is verstrekt, komen de verzekeringscontracten waarvoor overheidssteun kan worden verleend, overeen met de contracten zoals bedoeld in artikel 9 van wet 185/92.

⁽²²⁾ Zie bijvoorbeeld Italië/Sardinië, steun nr. N 554/2000, goedgekeurd bij brief SG 2000/D109513 van 22 december 2000.

- (49) Naast bovengenoemde bepaling, bevat artikel 127 andere bepalingen die, volgens de informatie van de Italiaanse autoriteiten, reeds bij de Commissie zijn aangemeld ⁽²³⁾ of nog niet ten uitvoer zijn gelegd ⁽²⁴⁾ en derhalve nog moeten worden aangemeld. Bijgevolg is deze beschikking niet van toepassing op artikel 127 van wet nr. 388/2000, noch op de uitvoeringsvoorschriften daarvan, en wordt het bepaalde in artikel 127, lid 4, uitsluitend in beschouwing genomen voorzover dit de mogelijkheid schept om steun te verlenen voor individuele verzekeringsovereenkomsten die zijn aangegaan door niet bij een vereniging aangesloten producenten.
- (50) Bovendien moet worden opgemerkt dat artikel 127 van wet nr. 388/2000 op 17 september 2002 ⁽²⁵⁾ is gewijzigd bij artikel 2 van wetsbesluit nr. 200 van 13 september 2002 (Spoedeisende maatregelen ten gunste van landbouwbedrijven die zijn getroffen door buitengewone weersomstandigheden), omgezet in wet nr. 256 van 13 november 2002. Deze maatregel wordt momenteel beoordeeld door de diensten van de Commissie in het kader van steun nr. NN 145/02 (voorheen N 636/02) en is niet onderworpen aan deze beschikking.

III. BEOORDELING

- (51) Artikel 87, lid 1, van het Verdrag bepaalt dat steunmaatregelen van de staten of in welke vorm dan ook met staatsmiddelen bekostigd, die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producties vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt, voorzover deze steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt.
- (52) Wet nr. 185/92 voorziet in overheidssteun ten gunste van bepaalde landbouwbedrijven die hierdoor ongetwijfeld een financieel en economisch voordeel genieten ten opzichte van bedrijven die geen vergelijkbare steun ontvangen. Volgens de arresten van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is er sprake van een risico van vervalsing van de mededinging ten opzichte van concurrerende bedrijven die deze steun niet ontvangen, indien door de staat toegekende financiële steun de concurrentiepositie van een onderneming versterkt ⁽²⁶⁾.
- (53) De steunmaatregelen leiden tot een ongunstige beïnvloeding van het handelsverkeer tussen lidstaten. Dat de omvang en waarde van het intracommunautaire handelsverkeer aanzienlijk is, blijkt uit de volgende tabel ⁽²⁷⁾ waarin de totale cijfers van de invoer en de uitvoer van landbouwproducten tussen Italië en de overige lidstaten van Europese Unie in de periode 1997-2002 zijn opgenomen ⁽²⁸⁾.

(in miljoen ECU-EUR)

Totalen landbouw		
	Uitvoer	Invoer
1993	6 714	12 741
1994	7 360	13 390
1995	8 364	13 629

⁽²³⁾ NN 64/03 (voorheen N 618/02) (collectieve fondsen) en N 758/02 (herverzekeringsfondsen).

⁽²⁴⁾ Bijvoorbeeld steun voor verzekeringsovereenkomsten die voor de hele bedrijfsproductie dekking geven tegen verliezen als gevolg van het geheel van ongunstige weersomstandigheden.

⁽²⁵⁾ Artikel 6 van het wetsbesluit bepaalt dat de in het besluit vervatte bepalingen in werking treden op de dag volgende op die van de bekendmaking in de Gazzetta Ufficiale van de Italiaanse Republiek (16.9.2002).

⁽²⁶⁾ Zie zaak C-730/79, Jurispr. 1980, blz. 2671, punten 11 en 12 van de motivatie.

⁽²⁷⁾ Bron: Eurostat.

⁽²⁸⁾ Volgens een vaste rechtspraak is er sprake van een ongunstige invloed op de handelsbetrekkingen wanneer de begunstigde onderneming werkzaam is in een sector met handelsverkeer tussen lidstaten. Enkel vanwege het feit dat de steun de positie van de onderneming versterkt ten opzichte van andere ondernemingen die deelnemen aan de mededinging in het handelsverkeer tussen de lidstaten, mag worden aangenomen dat de steun effect heeft op de handelsbetrekkingen. Wat betreft staatssteun in de landbouwsector, mag op grond van de rechtspraak de mogelijkheid niet worden uitgesloten dat het handelsverkeer tussen lidstaten en de mededinging ongunstig worden beïnvloed wanneer het totale bedrag van de steun in kwestie gering is en over talrijke landbouwers wordt verdeeld. (Zie zaak C-113/2000, Jurispr. 2002, blz. 7601, punten 30 tot en met 36 en 54 tot en met 56, en zaak C-114/200, Jurispr. 2000, blz. 7657, punten 46 tot en met 52, 68 en 69).

(in miljoen ECU-EUR)

Totalen landbouw		
	Uitvoer	Invoer
1996	9 191	14 525
1997	9 459	15 370
1998	9 997	15 645
1999	10 666	15 938
2000	10 939	16 804
2001	11 467	16 681

- (54) De Commissie herinnert er evenwel aan dat het Hof van Justitie heeft vastgesteld dat steun aan een onderneming het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig kan beïnvloeden en, zelfs wanneer de onderneming haar producten niet uitvoert, de mededinging kan vervalsen indien de producten concurreren met producten die afkomstig zijn uit andere lidstaten. Immers, wanneer een lidstaat subsidie aan een onderneming verleent, kan de interne productie daardoor gelijk blijven of toenemen, met het gevolg dat de exportmogelijkheden van in andere lidstaten gevestigde ondernemingen naar de betrokken lidstaat afnemen. Bijgevolg kan een dergelijke steunmaatregel het handelsverkeer ongunstig beïnvloeden en de mededinging vervalsen ⁽²⁹⁾.
- (55) De Commissie concludeert derhalve dat de betrokken maatregelen binnen de werkingssfeer van het verbod zoals bedoeld in artikel 87, lid 1, van het Verdrag vallen.
- (56) In artikel 87, leden 2 en 3, zijn evenwel uitzonderingen op het verbod van artikel 87, lid 1, opgenomen.
- (57) Gezien de aard en het doel van de betrokken steun valt deze niet binnen de werkingssfeer van de afwijkingen zoals bedoeld in artikel 87, lid 2, onder a) en c), van het Verdrag. Italië heeft immers noch om toepassing van artikel 87, lid 2, onder a), noch om toepassing van artikel 87, lid 2, onder c), gevraagd.
- (58) Ook artikel 87, lid 3, onder a), van het Verdrag is niet van toepassing, aangezien de steun in kwestie niet bestemd is voor de bevordering van de economische ontwikkeling van een streek waarin de levensstandaard abnormaal laag is of waar een ernstig gebrek aan werkgelegenheid heerst.
- (59) De betrokken steun valt ook niet binnen de werkingssfeer van artikel 87, lid 3, onder b), van het Verdrag, omdat deze niet gericht is op de bevordering van de totstandkoming van een belangrijk project in algemeen Europees belang of voor de oplossing van een ernstige verstoring van de Italiaanse economie.
- (60) De steun in kwestie is noch bestemd, noch geschikt voor de verwezenlijking van de doelstellingen zoals bedoeld in artikel 87, lid 3), onder d).
- (61) De aard en het doel van de betrokken steunmaatregelen in overweging genomen, zou uitsluitend de afwijking van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag van toepassing kunnen zijn.

⁽²⁹⁾ Arrest van het Hof van Justitie van 13 juli 1988 in zaak 102/87 (Republiek Frankrijk tegen Commissie van de Europese Unie), Jurispr. 1988, blz. 4067.

Toepasselijke bepalingen

- (62) De vraag of een uitzondering kan worden gemaakt op grond van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag moet worden behandeld in het licht van de bepalingen terzake van staatssteun in de landbouwsector of de communautaire richtsnoeren voor staatssteun in de landbouwsector ⁽³⁰⁾, die met ingang van 1 januari 2000 van kracht zijn geworden.
- (63) Overeenkomstig punt 23.3 van de communautaire richtsnoeren, zal de Commissie de richtsnoeren met ingang van 1 januari 2000 toepassen op zowel toekomstige kennisgevingen van staatssteun als steunvoornemens die op die datum reeds zijn aangemeld. Onrechtmatige steunmaatregelen zoals bedoeld in artikel 1, onder f), van Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag ⁽³¹⁾ zullen worden beoordeeld aan de hand van de regels en de richtsnoeren geldend op de dag waarop de steun is verleend.
- (64) Wet nr. 185/92 is nooit bij de Commissie aangemeld en is derhalve in strijd met artikel 88, lid 3, van het Verdrag in werking getreden. Bijgevolg valt de wet binnen de werkingssfeer van artikel 1, onder f), van Verordening (EG) nr. 659/1999 en zal worden beoordeeld aan de hand van de regels en de richtsnoeren geldend op de dag van de steunverlening. Steun die krachtens voornoemde wet is verleend tot 31 december 1999, is beoordeeld op grond van de bepalingen die van toepassing waren voordat de nieuwe communautaire richtsnoeren ⁽³²⁾ werden ingevoerd. Steunmaatregelen die vanaf 1 januari 2000 op grond van deze wet zijn getroffen, moeten worden beoordeeld aan de hand van de nieuwe richtsnoeren.
- (65) Zoals gesteld in overweging 23, heeft deze beschikking uitsluitend betrekking op steun die Italië vanaf 1 januari 2000 heeft verleend ingevolge wet nr. 185/92. Steunmaatregelen die Italië vóór 1 januari 2000 heeft getroffen ingevolge wet nr. 185/92, alsmede steun die is verleend krachtens de artikelen 1 en 6 van regionale wet nr. 6 van 12 januari 1993 en de overige daarin vermelde nationale wetten, worden beoordeeld in het kader van de onderzoeken voor staatssteun C 12/A/95 en C 12/C/95. Hiervoor worden gescheiden beschikkingen gegeven.

Steun ter compensatie van landbouwers voor verliezen als gevolg van natuurrampen en ongunstige weersomstandigheden (artikelen 3, 4 en 5 van wet nr. 185/92)

- (66) Bovengenoemde artikelen voorzien in steun ter compensatie van landbouwers voor verliezen als gevolg van natuurrampen en ongunstige weersomstandigheden. Indien dit type steun vóór 1 januari 2000 is verleend, wordt deze beoordeeld aan de hand van punt 11 (steun ter vergoeding van schade aan de landbouwproductie of aan de landbouwproductiemiddelen) van de communautaire richtsnoeren ⁽³³⁾. Op grond van punt 11.2 (steun tot herstel van door natuurrampen of buitengewone gebeurtenissen veroorzaakte schade) van de communautaire richtsnoeren, heeft de Commissie zich steeds op het standpunt gesteld dat aardbevingen, lawines, grondverschuivingen en overstromingen behoren tot het in artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag gehanteerde begrip „natuurramp”. Tot de buitengewone gebeurtenissen zoals bedoeld in artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag, die de Commissie tot dusver als zodanig heeft erkend, behoren oorlog, binnenlandse ordeverstoringen en stakingen alsmede, op bepaalde voorwaarden en afhankelijk van de omvang ervan, ernstige nucleaire of industriële ongevallen en grote branden die tot wijdverspreide verliezen leiden. Is eenmaal aangetoond dat het om een natuurramp of een buitengewone gebeurtenis gaat, dan zal de Commissie toestaan dat steun tot 100 % wordt verleend als vergoeding voor materiële schade. De schadevergoeding moet in de regel voor de individuele begunstigde worden berekend en ter voorkoming van overcompensatie moeten alle vorderingen in verband met de schade, bijvoorbeeld op grond van verzekeringspolissen, op het steunbedrag in mindering worden gebracht. De Commissie zal ook steun ter compensatie van landbouwers voor het inkomensverlies als gevolg van het tenietgaan van productiemiddelen voor de landbouw, aanvaarden, mits geen overcompensatie plaatsvindt.

⁽³⁰⁾ Zie voetnoot 9.

⁽³¹⁾ PB L 83 van 27.3.1999, blz. 1.

⁽³²⁾ Werkdocument VI/5934/86 van 10 november 1986. Kaderregeling voor nationale steunregelingen in geval van schade bij de teelt van landbouwproducten of aan productiemiddelen voor de landbouw en overheidssteun die wordt toegekend door overname van een deel van de premies van de verzekering tegen deze risico's.

⁽³³⁾ Zie voetnoot 9.

- (67) Uitgaande van punt 11.3 (steun ter compensatie van landbouwers voor verliezen als gevolg van ongunstige weersomstandigheden) heeft de Commissie zich steeds op het standpunt gesteld dat ongunstige weersomstandigheden zoals vorst, hagel, ijs, regen of droogte op zichzelf niet als natuurrampen in de zin van artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag kunnen worden beschouwd. Gezien de schade die dergelijke gebeurtenissen kunnen toebrengen aan de landbouwproductie of aan productiemiddelen voor de landbouw, heeft de Commissie echter erkend dat dergelijke gebeurtenissen met een natuurramp kunnen worden gelijkgesteld zodra de omvang van de schade een bepaalde minimumdrempel bereikt, die voor de probleemgebieden is vastgesteld op 20 % van de normale productie en voor de overige gebieden op 30 %. Gezien de natuurlijke schommelingen van de landbouwproductie, is een dergelijke drempel ook noodzakelijk om te voorkomen dat weersomstandigheden als voorwendsel voor exploitatiesteun kunnen worden gebruikt. Om het de Commissie mogelijk te maken dergelijke steunregelingen te beoordelen, moeten bij de aanmelding van steunmaatregelen ter compensatie van door ongunstige weersomstandigheden veroorzaakte schade ook passende ondersteunende meteorologische gegevens worden verstrekt.
- (68) In het geval van schade aan eenjarige gewassen, moet de drempel van een verlies van 20 % of 30 % worden bepaald door vergelijking van de brutoproductie van het gewas in het betrokken jaar met de brutoproductie in een normaal jaar. In beginsel moet de brutoproductie in een normaal jaar worden berekend door uit te gaan van de gemiddelde brutoproductie over de voorafgaande drie jaren exclusief jaren waarvoor vergoedingen zijn betaald in verband met andere ongunstige weersomstandigheden. De Commissie zal echter ook andere methoden voor de berekening van de normale productie, met inbegrip van regionale referentiewaarden, accepteren, op voorwaarde dat zij ervan overtuigd is dat deze methoden representatieve resultaten opleveren en niet gebaseerd zijn op abnormaal hoge opbrengsten. Zodra de omvang van de productieverliezen is bepaald, moet de te betalen steun worden berekend. Om overcompensatie te voorkomen, mag het steunbedrag niet hoger zijn dan de gemiddelde productie in een normale periode, vermenigvuldigd met de gemiddelde prijs in diezelfde periode, minus de feitelijke productie in het jaar van de gebeurtenis, vermenigvuldigd met de gemiddelde prijs in dat jaar. Het steunbedrag moet voorts worden verminderd met het bedrag van rechtstreekse steunbetalingen.
- (69) In de regel moeten de verliezen worden berekend voor de individuele landbouwbedrijven. Dit is met name het geval wanneer de steun wordt betaald ter compensatie van schade door een gebeurtenis waarvan de uitwerking slechts plaatselijk is. Hebben de ongunstige weersomstandigheden echter een uitgestrekt gebied op dezelfde wijze getroffen, dan zal de Commissie met steunbetalingen op basis van gemiddelde verliezen instemmen, op voorwaarde dat deze betalingen representatief zijn en niet tot een aanmerkelijke overcompensatie van bepaalde begunstigten zullen leiden.
- (70) In het geval van schade aan productiemiddelen waaraan de gevolgen over verscheidene jaren worden gevoeld (bijvoorbeeld de gedeeltelijke aantasting van boomgewassen door vorst), moet voor de eerste oogst na de schadelijke gebeurtenis het procentuele reële verlies in vergelijking met een normaal jaar, bepaald overeenkomstig de in de voorgaande overwegingen uiteengezette beginselen, groter zijn dan 10 %, terwijl het resultaat van de vermenigvuldiging van het procentuele reële verlies met het aantal jaren waarin productieverlies optreedt, voor de probleemgebieden boven 20 % en voor de andere gebieden boven 30 % moet liggen.
- (71) De Commissie zal de hiervoor uiteengezette beginselen op overeenkomstige wijze toepassen in het geval van steunverlening ter compensatie van verliezen in dierenbestanden als gevolg van ongunstige weersomstandigheden.
- (72) Om overcompensatie te voorkomen, moeten op de steun alle uit verzekering ontvangen bedragen in mindering worden gebracht. Bovendien moet rekening worden gehouden met de normale kosten die de landbouwer nu niet heeft gemaakt, bijvoorbeeld omdat het gewas niet is geoogst. Zijn de normale kosten echter als gevolg van de ongunstige weersomstandigheden hoger uitgevallen, dan mag extra steun ter dekking van deze bijkomende kosten worden toegekend.
- (73) Steun om landbouwers te compenseren voor schade aan gebouwen en installaties als gevolg van ongunstige weersomstandigheden (bijvoorbeeld schade aan kassen door hagel) zal worden geaccepteerd tot 100 % van de werkelijke kosten zonder dat een minimumdrempel zal worden toegepast.
- (74) Steun mag in beginsel uitsluitend worden betaald aan landbouwers dan wel aan een producentenorganisatie waarvan de landbouwer lid is, in welk geval het steunbedrag niet hoger mag zijn dan het werkelijk door de landbouwer geleden verlies.

Soorten gebeurtenissen die door de wet worden bestreken, en omvang van de schade die recht op schadevergoeding geeft

- (75) In de Italiaanse wet wordt in het algemeen gesproken van natuurrampen en ongunstige weersomstandigheden, maar er worden geen specifieke gebeurtenissen genoemd. De Commissie heeft de Italiaanse autoriteiten verzocht een overzicht te verstrekken van de soorten gebeurtenissen waarvoor de landbouwers op bepaalde voorwaarden recht op schadevergoeding kunnen doen gelden. Bij brief van 20 november 2000 hebben de Italiaanse autoriteiten geantwoord, dat de door de wet bestreken soorten gebeurtenissen zijn aangegeven in de circulaire die aan alle regio's en andere belanghebbenden was toegezonden. Op het bij de circulaire gevoegde formulier, waarmee de potentiële begunstigden de geleden verliezen kunnen aanmelden, zijn de volgende gebeurtenissen vermeld: hagel, vorst, aanhoudende regens, droogte, uitzonderlijke sneeuwval, regen met overstromingen, siroccowinden, aardbevingen, windhozen, rijm, storm, stormvloeden.
- (76) Van bovengenoemde gebeurtenissen vallen enkel overstromingen en aardbevingen binnen de werkingssfeer van artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag en is steunverlening derhalve, ongeacht de omvang van de schade, gerechtvaardigd. Wat de overige gebeurtenissen betreft, worden in de communautaire richtsnoeren uitsluitend vorst, hagel, ijs, regen of droogte genoemd. Voorts is bepaald dat het getroffen landbouwbedrijf recht op steun kan doen gelden wanneer de omvang van de schade hoger is dan de drempel van 30 %, die berekend wordt volgens de in de richtsnoeren vermelde methode. In de communautaire richtsnoeren wordt niet gesproken over uitzonderlijke sneeuwval, siroccowinden, etc., ook al zijn deze gebeurtenissen bij gelegenheid door de Commissie toegevoegd aan de in de richtsnoeren opgenomen gebeurtenissen⁽³⁴⁾. Voor alle bovengenoemde ongunstige weersomstandigheden schrijft de Italiaanse wetgeving voor dat landbouwbedrijven die getroffen zijn door met natuurrampen gelijkgestelde gebeurtenissen, uitsluitend recht op schadevergoeding hebben wanneer de schade hoger is dan 35 % van de verkoopbare brutoproductie.
- (77) De berekeningswijze van de omvang van de schade is noch in de wet, noch in de toelichting vermeld. Slechts nadat de Commissie hierom uitdrukkelijk had gevraagd in de brieven van 20 november 2000 en november 2003, hebben de Italiaanse autoriteiten informatie over de betrokken berekeningswijze verstrekt. Op grond van de in de voorgaande overwegingen 28 tot en met 32 vermelde beschrijving van de methode die door de Italiaanse autoriteiten wordt gehanteerd voor de berekening van de productieverliezen, mag worden gesteld dat deze niet volledig overeenstemt met de methode die door de Commissie is voorgesteld.
- (78) Immers, de Commissie eist dat de verliezen ten minste 30 % (20 %) van de normale productie van het getroffen gewas belopen. Deze moeten worden berekend door uit te gaan van de gemiddelde productie over de voorafgaande drie jaren exclusief jaren waarvoor vergoedingen zijn betaald in verband met andere ongunstige weersomstandigheden. De Italiaanse autoriteiten daarentegen hebben de minimale verliezen vastgesteld op 35 % van zowel het getroffen gewas als de verkoopbare brutoproductie in het jaar waarin het schadefeit heeft plaatsgevonden. De Italiaanse methode voorziet dus niet in een referentieperiode „van de voorafgaande drie jaren exclusief jaren waarvoor vergoedingen zijn betaald in verband met andere ongunstige weersomstandigheden”, op basis waarvan de normale productie volgens de bepalingen van de richtsnoeren wordt berekend, en is tevens gebaseerd op het verlies aan „verkoopbare brutoproductie”. Volgens het bepaalde in de communautaire richtsnoeren accepteert de Commissie echter ook andere methoden voor de berekening van de normale productie, met inbegrip van regionale referentiewaarden, op voorwaarde dat deze methoden representatieve resultaten opleveren en niet gebaseerd zijn op abnormaal hoge opbrengsten.
- (79) Bij brief van november 2003 inzake steun die na 1 januari 2000 is toegewezen, hebben de Italiaanse autoriteiten in de eerste plaats toegelicht dat de steunmaatregelen zoals bedoeld in wet nr. 185/92 eerst kunnen worden toegepast (en de begunstigde de staatssteun eerst kan ontvangen) wanneer de schade aan de getroffen teelt en aan de verkoopbare brutoproductie ten minste 35 % bedraagt⁽³⁵⁾. De Italiaanse autoriteiten hebben voorts opgemerkt dat de productie wordt beoordeeld aan de hand

⁽³⁴⁾ Zie bijvoorbeeld: N 173/2001 (Italië-Sardinië); C12/A/95 (Italië). Zie voetnoot 10 voor alle buitengewone gebeurtenissen met de betreffende meteorologische gegevens, waarvoor Italië met ingang van 1 januari 2000 ingevolge wet nr. 185/92 schadevergoeding heeft verleend.

⁽³⁵⁾ Volgens de informatie die door de Italiaanse autoriteiten in de brief van november 2003 is verstrekt, is voldaan aan beide voorwaarden (schade van 35 % aan het gewas en schade van 35 % van de verkoopbare brutoproductie) wanneer de door de buitengewoon ongunstige weersomstandigheden getroffen onderneming een monocultuur heeft en alle teeltgronden van het bedrijf in dezelfde mate zijn getroffen. Echter, wanneer het door de buitengewone weersomstandigheden getroffen landbouwbedrijf meer gewassen verbouwt, moet de schade aan het getroffen gewas (bijvoorbeeld maïs) aanzienlijk hoger zijn dan 35 % (bijv. 80 %), zodat een spreiding van de verliezen over de niet getroffen teeltsoorten (bijvoorbeeld groenten) resulteert in een verlies aan verkoopbare brutoproductie van minstens 35 %.

van schattingen die, met behulp van de economische literatuur, gegevens over een periode van minstens drie jaar opleveren, die dienen als referentiewaarden voor de producten en de marktprijzen daarvan. De Italiaanse autoriteiten zijn ervan overtuigd dat deze methode volledig overeenstemt met het bepaalde in punt 11.3.2 van de communautaire richtsnoeren ⁽³⁶⁾, omdat de schadedrempel voor de steunverlening is vastgesteld op 35 % (tegenover de drempel van 30 % of 20 % van de communautaire richtsnoeren) en de gemiddelde normale productie wordt berekend over een periode van drie jaar uitgaande van „normale” landbouwjaren (dat wil zeggen zonder natuurrampen of een uitzonderlijk hoge productie).

- (80) Aangezien de referentieperiode wordt gehanteerd om te garanderen dat de berekening representatieve resultaten oplevert en niet wordt gebaseerd op abnormaal hoge opbrengsten, moet worden bezien of het achterwege laten van een referentieperiode van „drie voorafgaande landbouwjaren exclusief jaren waarvoor vergoedingen zijn betaald in verband met andere ongunstige weersomstandigheden” ertoe leidt dat de Italiaanse berekeningsmethode weinig representatieve gegevens over de normale gemiddelde productie oplevert en derhalve de weg vrijmaakt voor misbruik en vervalsing. Daarbij moet in gedachte worden gehouden dat de door de Italiaanse autoriteiten gehanteerde methode gebaseerd is op de haalbare productieomvang onder normale bedrijfsomstandigheden, dat wil zeggen zonder schadegebeurtenissen. In deze methode wordt het standaard-teeltplan in beschouwing genomen en verminderd met de intern benutte hoeveelheden. De productieomvang wordt derhalve berekend aan de hand van „objectieve” parameters (bedrijfsoppervlak, productiefactoren), die kenmerkend zijn voor het betreffende productiebedrijf en niet beïnvloed kunnen worden door externe seizoensfactoren die de haalbare gemiddelde productie van de onderneming kunnen wijzigen.
- (81) Bovendien hebben de Italiaanse autoriteiten uitdrukkelijk aangegeven dat de productie wordt beoordeeld aan de hand van schattingen die, met behulp van de economische literatuur, gegevens over een periode van minstens drie jaar opleveren, die dienen als referentiewaarden voor de producten en de marktprijzen daarvan. Indien gebruik wordt gemaakt van schattingen aan de hand waarvan, zoals gesteld in de toegezonden informatie, de gemiddelde normale productie op driejarige basis wordt berekend door uit te gaan van „normale” landbouwjaren (ofwel jaren zonder natuurrampen of abnormaal hoge opbrengsten), dan is het niet nodig een referentieperiode van „drie voorafgaande jaren, exclusief jaren waarvoor vergoedingen zijn betaald in verband met andere ongunstige weersomstandigheden” toe te passen voor de vaststelling van een representatieve waarde. Immers, wanneer de normale productie volgens een dergelijke methode wordt berekend, is het uitgesloten dat deze hoger uitvalt door externe factoren die tot abnormaal hoge opbrengsten leiden. Bovendien moet in beschouwing worden genomen dat de verliezen worden berekend voor individuele ondernemingen en niet op grond van een gemiddelde dat voor meer bedrijven wordt toegepast. Een dergelijke methode zou immers een verkeerd beeld opleveren van de schade die de individuele landbouwer heeft geleden, en mogelijkheden voor overcompensatie kunnen scheppen.
- (82) Ten aanzien van het feit dat tevens verliezen als gevolg van eerdere natuurrampen die een en dezelfde onderneming in de loop van hetzelfde landbouwjaar hebben getroffen, in de schadeberekening mogen worden betrokken, tenzij hiervoor eerder steun is verleend, hebben de Italiaanse autoriteiten in de brief van november 2003 toegelicht dat dit betekent dat: 1. de steunmaatregel eerst ten uitvoer kan worden gelegd wanneer de ongunstige weersomstandigheden een gewasschade van minstens 35 % veroorzaakt hebben (en dus als buitengewoon worden beschouwd); 2. de steun wordt verleend wanneer de verliezen aan een enkel gewas ten minste 35 % bedragen; 3. de schade die door eerdere ongunstige gebeurtenissen is toegebracht aan een en hetzelfde gewas of andere gewassen (met een omvang van minder dan 35 %), uitsluitend in de berekening wordt betrokken voorzover deze van invloed is op het verlies aan verkoopbare brutoproductie en niet wordt gecumuleerd met de verliezen waarvoor de steun is bedoeld.
- (83) De Italiaanse autoriteiten hebben bij brief van november 2003 bevestigd dat de steun derhalve uitsluitend berekend wordt aan de hand van de gewasschade, die meer moet bedragen dan 35 %.
- (84) In deze brief hebben de Italiaanse autoriteiten bovendien toegelicht dat overeenkomstig het bepaalde in punt 11.3.6 van de communautaire richtsnoeren ⁽³⁷⁾ verzekerde gewassen als „niet getroffen” worden beschouwd en de schade aan deze gewassen niet in de steunberekening worden betrokken.

⁽³⁶⁾ Zie voetnoot 9.

⁽³⁷⁾ Zie voetnoot 9.

- (85) In het licht van de beschikbare informatie en de bovenstaande toelichtingen van de Italiaanse autoriteiten, mag derhalve worden geconcludeerd dat de wijze waarop de Italië de productieverliezen berekent — die als basis dienen voor de compensatie van landbouwers voor schade als gevolg van ongunstige weersomstandigheden — verenigbaar is met punt 11.3 van de communautaire richtsnoeren, aangezien de schadedrempel voor steunverlening zowel wat betreft het getroffen gewas als de verkoopbare brutoproductie is vastgesteld op 35 % (tegenover de drempel van 30 % of 20 % van de communautaire richtsnoeren) en de gemiddelde normale productie van het getroffen bedrijf wordt berekend over een periode van drie jaar uitgaande van „normale landbouwjaren” (dat wil zeggen jaren zonder natuurrampen of een uitzonderlijk hoge productie).

Steunintensiteit en gevaar van overcompensatie

- (86) Volgens de communautaire richtsnoeren mag steun ter compensatie van landbouwers voor de geleden verliezen worden verleend tot 100 % wanneer is voldaan aan de voorwaarden zoals uiteengezet in de overwegingen 75 tot en met 82. De steun mag in geen geval hoger uitvallen dan de daadwerkelijk door de landbouwer geleden verliezen.
- (87) De Italiaanse autoriteiten hebben bevestigd dat de steun wordt berekend op basis van gewasschades van tenminste 35 % (een lager schadepercentage valt onder het normale bedrijfsrisico) en dat overeenkomstig punt 11.3.6 van de communautaire richtsnoeren ⁽³⁸⁾ schade aan verzekerde gewassen niet in de berekening worden betrokken. Bij brief van 20 november 2000 hebben de Italiaanse autoriteiten bevestigd dat tevens rekening mag worden gehouden met de normale kosten die de landbouwer niet heeft gemaakt, bijvoorbeeld omdat het gewas niet werd geoogst.
- (88) De wet waarvoor de procedure is ingeleid bepaalt dat de getroffen landbouwers in aanmerking kunnen komen voor één of meer steunmaatregelen, waarin de wet afhankelijk van de schade en het type landbouwbedrijf voorziet. De Italiaanse autoriteiten hebben benadrukt dat overcompensatie uitgesloten is, ook wanneer de landbouwer recht op meer dan een vergoeding heeft. Immers, bij brieven van 20 november 2000 en van november 2003 hebben de autoriteiten toegelicht dat de steun ter vergoeding van gewasschade wordt vastgesteld als een percentage van maximaal 100 % van i) de waarde van het kapitaal dat in de productiecycclus wordt benut (in technische termen „bedrijfskapitaal of teeltvoorschotten”, waarin tevens de uitgaven zijn begrepen die de landbouwer maakt voor het realiseren van de productie; zoals uitgaven voor bemesting, oogst en ongediertebestrijdingsmiddelen en de verwerving van technische productiemiddelen zoals zaden en meststoffen) en dat verloren gaat ten gevolge van schade aan de gewassen (de Italiaanse autoriteiten stellen dat de steun niet wordt afgemeten naar de werkelijke schade, die tevens de bedrijfswinst zou omvatten), en ii) de eventuele extra kosten die het landbouwbedrijf moet maken om de productiecycclus te kunnen voltooien. De tegemoetkomingen voor het herstel van bedrijfsstructuren dekken slechts een deel van de totale kosten van de herstelwerkzaamheden. De instantie die de steun uitkeert, moet erop toezien dat de schadevergoeding niet hoger uitvalt dan het schadebedrag, en onrechtmatige verrijking voorkomen. Voorts moeten de uitkerende instanties rekening houden met eventuele andere overheidssteun die voor dezelfde bij de wet voorziene doelen is verleend.
- (89) Op basis van de voorgaande overwegingen mag worden geconcludeerd dat de steun vermeld in artikel 3 (vooraangaand aan de wijziging die bij artikel 1 van wetsbesluit nr. 200 van 13 september 2002 is ingevoerd) ⁽³⁹⁾ en de artikelen 4 en 5 van wet nr. 185/92 ter compensatie van landbouwers voor verliezen als gevolg van natuurrampen en ongunstige weersomstandigheden, verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 87, lid 2, respectievelijk onder b) en onder c), van het Verdrag, aangezien het steun betreft tot herstel van schade veroorzaakt door natuurrampen of daarmee gelijkgestelde buitengewone gebeurtenissen. Voor steun die wordt verleend na

⁽³⁸⁾ Zie voetnoot 9.

⁽³⁹⁾ Zoals eerder aangegeven, is artikel 3, lid 2, van wet nr. 185/92, dat een overzicht bevat van de steunmaatregelen ten behoeve van landbouwbedrijven, op 17 september 2002 vervangen door artikel 1 van wetsbesluit nr. 200 van 13 september 2002 (spoedeisende maatregelen ten behoeve van landbouwbedrijven die zijn getroffen door buitengewoon ongunstige weersomstandigheden), omgezet in wet nr. 256 van 13 november 2002. Deze maatregel wordt momenteel door de diensten van de Commissie onderzocht in het kader van steun nr. NN 145/02 (voorheen N 636/02) en is niet onderworpen aan deze beschikking.

de datum van kennisgeving van deze beschikking aan Italië, moeten de Italiaanse autoriteiten de Commissie van geval tot geval op de hoogte stellen van alle weersomstandigheden die ingevolge wet nr. 185/92 recht op tegemoetkomingen verlenen en passende ondersteunende meteorologische gegevens verstrekken, opdat de Commissie de steunvoornemens conform de punten 11.2.1 en 11.3.1 van de communautaire richtsnoeren ⁽⁴⁰⁾ kan beoordelen.

**Steun ten gunste van coöperaties voor de verwerking en afzet van landbouwproducten
(artikel 3 van wet nr. 185/92)**

- (90) In wet nr. 185/92 is bepaald dat de krachtens deze wet voorziene steunmaatregelen tevens van toepassing zijn op coöperaties voor de verwerking en afzet van landbouwproducten, die inkomsten-verliezen hebben geleden doordat de inbreng van de getroffen leden is afgenomen als gevolg van schade aan de gewassen ⁽⁴¹⁾. De vermindering moet ten minste 35 % bedragen van de gemiddelde inbreng en de verhandelde productie in de laatste twee jaar.
- (91) Voordat de nieuwe communautaire richtsnoeren van kracht werden, was het gebruikelijk dat de Commissie dit soort steun aan producentenverenigingen voor afzet en verwerking van landbouwproducten goedkeurde ⁽⁴²⁾ op grond van het beginsel dat schade aan de productie als gevolg van ongunstige weersomstandigheden of natuurrampen ertoe leidde dat de landbouwers minder konden inbrengen bij de producentenvereniging die de producten voor haar leden in het verkeer bracht. De landbouwers bleken derhalve dubbel getroffen: in de eerste plaats vanwege de schade aan hun gewassen en in de tweede plaats als gevolg van de verliezen van de coöperatie waarbij zij waren aangesloten en zij doorgaans hun producten inleverden. Het kon zelfs voorkomen dat de coöperatie als gevolg van de lage opbrengsten na een natuurramp verlies leed vanwege de vaste bedrijfslasten. Na de inwerkingtreding van de communautaire richtsnoeren heeft de Commissie deze praktijk ⁽⁴³⁾ toegepast in het licht van punt 11.3.8 van de communautaire richtsnoeren waarin is bepaald: „Steun als bedoeld in deze afdeling mag in beginsel uitsluitend worden betaald aan landbouwers dan wel aan een producentenorganisatie waarvan de landbouwer lid is, in welk geval het steunbedrag niet hoger mag zijn dan het werkelijk door de landbouwer geleden verlies.”
- (92) Bij brief van november 2003 hebben de Italiaanse autoriteiten erop gewezen dat de door de producentenverenigingen geleden schade wordt afgewenteld op de aangesloten producenten. Dientengevolge wordt de aan de vereniging betaalde steun niet toegewezen aan de aangesloten producent. Volgens de toelichting van de aangewezen autoriteiten wordt de steun berekend op basis van de door de producent geleden schade die tot een afname van de ingebrachte hoeveelheden heeft geleid en niet is gecompenseerd met de baten van de verkoop. De Italiaanse autoriteiten zijn van mening dat deze procedure voor de betaling van steun voldoet aan het bepaalde in punt 11.3.8 van de communautaire richtsnoeren, omdat het totale steunbedrag (ofwel het rechtstreeks aan de landbouwer betaalde bedrag vermeerderd met de steun die ten gunste van de landbouwer aan de coöperatie is betaald) niet hoger is dan het daadwerkelijk door de landbouwer geleden verlies.
- (93) In het licht van het voorgaande is er geen reden om producentenverenigingen voor de afzet en verwerking van landbouwproducten uit te sluiten van dit soort steun, die wordt ontvangen namens de aangesloten producenten, ter vervanging van steun die op basis van de wetsbepalingen ook rechtstreeks aan laatstgenoemden betaald had kunnen worden.

⁽⁴⁰⁾ In punt 11.2.1 is bepaald: „... zal de Commissie steunvoornemens op grond van artikel 87, lid 2, onder b), rekening houdend met haar vroegere praktijk terzake, van geval tot geval blijven beoordelen...”. In punt 11.3.1 is bepaald: „Om het de Commissie mogelijk te maken dergelijke steunregelingen te beoordelen, moeten bij de aanmelding van steunmaatregelen ter compensatie van door ongunstige weersomstandigheden veroorzaakte schade ook passende ondersteunende meteorologische gegevens worden verstrekt”.

⁽⁴¹⁾ Vijftienjarige leningen met rentesubsidie, waarvan de kapitaalsom afhankelijk is van de vaste bedrijfskosten en niet hoger kan zijn dan het percentage van de laagste inkomsten. Zie overweging 36, onder e), van deze beschikking.

⁽⁴²⁾ Zie bijvoorbeeld steun nr. 877/95 en steun nr. N 435/95.

⁽⁴³⁾ Zie bijvoorbeeld N 679/2001 (Italië-Bolzano); N 250/2002 (Italië-Bolzano); N 301/2002 (Italië-Trento).

- (94) Op grond van deze overwegingen mag worden geconcludeerd dat de steun bedoeld in artikel 3 (voorafgaand aan de wijziging die bij artikel 1 van wetsbesluit nr. 200 van 13 september 2002 is ingevoerd) ⁽⁴⁴⁾ van wet nr. 185/92 ter compensatie van coöperaties voor de verwerking en afzet van landbouwproducten voor verliezen als gevolg van natuurrampen en ongunstige weersomstandigheden overeenkomstig het bepaalde in punt 11.3.8 van de communautaire richtsnoeren, die aan de producentenverenigingen is verleend voor rekening van de aangesloten producenten en ter vervanging van steun die ook rechtstreeks aan laatstgenoemden had kunnen worden betaald, verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 87, lid 2 respectievelijk, onder b) en artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag. De Italiaanse autoriteiten moeten de Commissie van geval tot geval op de hoogte stellen van alle steun die wordt verleend na de kennisgeving van deze beschikking, opdat zij de afzonderlijke steunvoornemens conform haar vaste praktijk kan beoordelen ⁽⁴⁵⁾.

Steun ter bestrijding van dierziekten (artikel 6 van wet nr. 185/92)

- (95) Artikel 6 verleent producentenverenigingen de bevoegdheid om inkomenssteun te verlenen aan dierhouderijbedrijven die getroffen zijn door dierziekten. De toepassingsvoorschriften van deze steunmaatregelen zijn niet in het artikel opgenomen en worden uitgevaardigd bij besluit van het ministerie van Landbouw. Uit dit oogpunt beschouwd zijn de feitelijke steunmaatregelen ten gunste van deze dierhouders niet vastgelegd in wet nr. 185/92 en wordt hiervoor verwezen naar genoemd besluit. Artikel 6 van wet nr. 185/92 is derhalve geen staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag.

Ministerieel besluit nr. 100460 van 18 maart 1993

- (96) Het besluit dient tot vaststelling van de toepassingsvoorschriften voor de algemene steunmaatregelen van artikel 6 van wet nr. 185/92 en valt derhalve binnen de werkingssfeer van artikel 87, lid 1, van het Verdrag.
- (97) Met de inwerkingtreding van de nieuwe communautaire richtsnoeren voor staatssteun in de landbouwsector kan steun ter bestrijding van dierziekten slechts worden goedgekeurd krachtens punt 11.4 van deze richtsnoeren, indien aan de volgende vier voorwaarden is voldaan:
- (98) 1. de ziekten moeten van algemeen belang zijn. Er moeten communautaire of nationale regels, neergelegd in wettelijke, bestuursrechtelijke of administratieve bepalingen, bestaan op grond waarvan de bevoegde nationale autoriteiten de betrokken ziekte moeten aanpakken en de steunmaatregelen moeten deel uitmaken van een passend communautair, nationaal of regionaal programma ter voorkoming, beheersing of uitroeiing van de betrokken ziekte (punt 11.4.2 van de communautaire richtsnoeren);
- (99) 2. de doelstellingen van de steunmaatregelen moeten hetzij preventief zijn, hetzij op compensatie zijn gericht, hetzij een combinatie daarvan vormen (punt 11.4.3 van de communautaire richtsnoeren);
- (100) 3. de steunmaatregelen moeten verenigbaar zijn met de specifieke bepalingen van de communautaire veterinaire wetgeving (punt 11.4.4 van de communautaire richtsnoeren);
- (101) 4. de steun kan worden verleend tot 100 % van de werkelijk gemaakte kosten en er mag geen mogelijkheid zijn om overcompensatie te verkrijgen (punt 11.4.5 van de communautaire richtsnoeren).

⁽⁴⁴⁾ Zie voetnoot 39.

⁽⁴⁵⁾ Zie voetnoot 43.

- (102) Bovendien wordt in punt 11.2.2 van de nieuwe communautaire richtsnoeren bepaald dat ter voorkoming van overcompensatie alle vorderingen in verband met de schade, bijvoorbeeld op grond van verzekeringspolissen, op het steunbedrag in mindering worden gebracht.
- (103) De in het ministeriële besluit genoemde steun wordt uitsluitend verleend indien de bestrijding van dierziekten gepaard gaat met een uitroeingsprogramma in de zin van wet nr. 218 van 2 juni 1988, die voorziet in maatregelen ter bestrijding van de blaasjesziekte en ander dierziekten. De bijdrage heeft alleen betrekking op de periode waarin de bedrijfsactiviteiten worden gestaakt wegens de verplichte vernietiging van de dieren, die hoe dan ook niet langer dan zes of drie maanden mag duren. De steun dient ter compensatie van de producenten voor inkomstendervingen ten gevolge van de vernietiging van de dieren die door het uitroeingsprogramma is opgelegd. De maatregelen stemmen overeen met de geldende communautaire wetgeving. Overcompensatie lijkt niet mogelijk, omdat het steunbedrag niet meer dan 40 % van de verkoopbare brutoproductie van de vernietigde diersoort mag belopen.
- (104) Bij brief van november 2003 hebben de Italiaanse autoriteiten tevens toegezegd dat zij in geval van tenuitvoerlegging van de maatregel zullen toetsen of overcompensatie kan worden verkregen door cumulatie van verschillende regelingen met dezelfde doelstellingen en erop zullen toezien dat alle vorderingen in verband met verzekeringspolissen op het steunbedrag in mindering worden gebracht.
- (105) Uit het voorgaande blijkt dat de steun vermeld in ministerieel besluit nr. 100460 overeenstemt met de toepasselijke communautaire voorschriften en derhalve wordt geacht verenigbaar te zijn met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag.

Steun voor initiatieven voor actieve bescherming (artikel 8 van wet nr. 185/92)

- (106) Artikel 8 van wet nr. 185/92 voorziet in een steunpercentage van 80 % van de in aanmerking komende investeringen voor actieve gewasbescherming, zoals hagelschermen, en een percentage van 50 % van de voor steun in aanmerking komende uitgaven voor het beheer en het onderhoud van de inrichtingen die met de betrokken steun zijn gerealiseerd. De investeringen zijn gericht op het voorkomen van schade als gevolg van ongunstige weersomstandigheden of andere buitengewone gebeurtenissen. Volgens de door de Italiaanse autoriteiten verstrekte informatie mogen de betrokken investeringen slechts ter vervanging van passieve productbescherming dienen wanneer het economische voordeel van de investering hoger is dan de bedragen die met passieve bescherming gemoeid zijn.
- (107) Afgezien van de doelstellingen die met deze steunmaatregel worden nagestreefd, kan deze niet worden beoordeeld op basis van de bepalingen van punt 11 van de communautaire richtsnoeren inzake steun ter vergoeding van schade aan de landbouwproductie of aan de landbouwproductiemiddelen. Immers deze bepalingen regelen uitsluitend steun waarmee verliezen achteraf worden vergoed en steun ter bevordering van verzekeringen die mogelijke schade aan de landbouwproductie of de productiemiddelen dekken, en bevatten geen voorschriften inzake steun voor initiatieven op het gebied van actieve productbescherming in de zin van artikel 8 van wet nr. 185/92.
- (108) Dientengevolge moet de in artikel 8 vermelde steun worden beoordeeld in het licht van de bepalingen ten aanzien van steun voor investeringen in landbouwbedrijven, ofwel voor investeringen in primaire landbouwproductie, die met ingang van 1 januari 2000 geregeld zijn bij punt 4.1 van de communautaire richtsnoeren.
- (109) Punt 4.1.1 van de communautaire richtsnoeren bepaalt dat de investeringen moeten zijn gericht op één of meer van de volgende doelstellingen: verlaging van de productiekosten, verbetering en omschakeling van de productie, verhoging van de kwaliteit, instandhouding en verbetering van het natuurlijke milieu, de hygiënische omstandigheden en de normen inzake dierenwelzijn, en bevordering van de diversificatie van landbouwactiviteiten. Investeringssteun waarmee niet een van deze doelstellingen wordt nagestreefd, en vooral steun voor gewone vervangingsinvesteringen waarmee de omstandigheden bij de landbouwproductie op geen enkele wijze worden verbeterd, kan niet worden geacht de ontwikkeling van de sector te vergemakkelijken en valt dus niet binnen de werkingssfeer van de afwijking van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag.

- (110) Volgens punt 4.1.1.2 mag de overheidssteun, uitgedrukt in procenten van het subsidiabele investeringsvolume, ten hoogste 40 % bedragen en in de probleemgebieden zoals bedoeld in artikel 17 van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad ⁽⁴⁶⁾ inzake plattelandontwikkeling ten hoogste 50 %. Voor investeringen die jonge landbouwers binnen vijf jaar na hun vestiging verrichten, is het maximale steunpercentage echter 45 % en in de probleemgebieden 55 %.
- (111) Krachtens punt 4.1.1.3 mag investeringssteun uitsluitend worden toegekend aan landbouwbedrijven waarvan de economische levensvatbaarheid door middel van een beoordeling van de vooruitzichten van het bedrijf kan worden aangetoond ⁽⁴⁷⁾ en waar de landbouwer over voldoende vakbekwaamheid en deskundigheid beschikt. Het landbouwbedrijf moet voldoen aan de communautaire minimumnormen op het gebied van milieu, hygiëne en dierenwelzijn. Worden de investeringen echter gedaan om te voldoen aan pas ingevoerde minimumnormen op het gebied van milieu, hygiëne en dierenwelzijn, dan mag steun worden verleend voor het bereiken van het niveau dat aan deze nieuwe normen beantwoordt.
- (112) Overeenkomstig punt 4.1.1.4 mag geen steun worden toegekend voor investeringen die zijn gericht op een productieverhoging waarvoor op de markt geen normale afzetmogelijkheden kunnen worden gevonden. Het bestaan van normale afzetmogelijkheden op de markt moet op het passende niveau worden beoordeeld aan de hand van de betrokken producten, de soorten investeringen en de bestaande en de verwachte capaciteit. Met eventuele productiebeperkingen of beperkingen op communautaire steunverlening in het kader van de gemeenschappelijke marktordeningen moet rekening worden gehouden. Wanneer in het kader van een gemeenschappelijke marktordening productiebeperkingen of beperkingen op communautaire steunverlening gelden ten aanzien van individuele landbouwers, landbouwbedrijven of verwerkende bedrijven, mag geen steun worden verleend voor investeringen waardoor de productie boven het op grond van deze beperkingen toegestane niveau zou uitkomen.
- (113) Op grond van punt 4.1.1.5 kunnen de subsidiabele in aanmerking komende uitgaven betrekking hebben op de bouw, verwerving of verbetering van onroerende goederen, nieuwe machines en nieuw materieel ⁽⁴⁸⁾, met inbegrip van computerprogrammatuur, algemene kosten, zoals kosten voor architecten, ingenieurs en adviseurs, haalbaarheidsstudies en voor het verkrijgen van octrooien en licenties, tot maximaal 12 % van de bovenbedoelde uitgaven, de aankoop van grond, met inbegrip van juridische kosten, belastingen en registratierechten. Overeenkomstig punt 4.1.1.8 mogen de maximaal voor steun in aanmerking komende uitgaven niet hoger zijn dan de limiet van het totale investeringsbedrag die de lidstaat overeenkomstig de verordening inzake plattelandontwikkeling heeft vastgesteld.
- (114) Conform punt 4.1.1.9 zal de Commissie bovenstaande bepalingen op overeenkomstige wijze toepassen op investeringen in primaire landbouwproductie die niet door landbouwers worden gedaan, bijvoorbeeld in geval van de aankoop van materieel voor gedeeld gebruik door een groep producenten.
- (115) De in artikel 8 van wet 185/92 bedoelde steun betreft in beginsel investeringssteun voor initiatieven op het gebied van actieve productbescherming, die dienen ter vervanging van passieve bescherming (verzekering). De Commissie heeft de Italiaanse autoriteiten verzocht een beschrijving en voorbeelden te geven van de soorten investeringen die voor deze steun in aanmerking komen. Bij brief van 20 november 2000 hebben de Italiaanse autoriteiten hagschermen als enig voorbeeld van de mogelijke investeringen genoemd en tegelijkertijd meegedeeld dat wegens gebrek aan passende technieken geen initiatieven voor actieve productbescherming zijn genomen.

⁽⁴⁶⁾ Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en tot wijziging en instelling van een aantal verordeningen (PB L 214 van 13.8.1999, blz. 31).

⁽⁴⁷⁾ Steunverlening aan landbouwondernemingen met financiële moeilijkheden is niet toegestaan, tenzij de steun wordt verleend op de voorwaarden vermeld in de communautaire richtsnoeren voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden.

⁽⁴⁸⁾ Uitgaven voor de aankoop van tweedehands materieel kunnen als subsidieel worden beschouwd in naar behoren gemotiveerde gevallen waarin de volgende vier voorwaarden tegelijkertijd zijn vervuld; in een door de verkoper van het materieel afgegeven verklaring wordt bevestigd wat de precieze herkomst van het materieel is en dat ervoor nog geen nationale of communautaire steun is verleend; de aankoop van het materieel betekent een bijzonder voordeel voor het programma of project of is noodzakelijk als gevolg van uitzonderlijke omstandigheden (nieuw materieel is niet tijdig beschikbaar, waardoor een behoorlijke uitvoering van het project in gevaar komt); de betrokken kostprijs (en daardoor ook het steunbedrag) valt lager uit dan de kostprijs van hetzelfde nieuw aangekochte materieel, terwijl er een goede kosten-batenverhouding blijft bestaan; het tweedehands aangekochte materieel bezit de nodige technische en/of technologische eigenschappen om aan de eisen van het project te kunnen voldoen.

- (116) Geen van de hiervoor vermelde voorwaarden van punt 4.1.1 van de communautaire richtsnoeren is van toepassing op de toewijzing van deze steun. Daarbij moet worden benadrukt dat ingevolge artikel 8 van wet nr. 185/92 maximaal 80 % steun voor deze investeringen kan worden verleend. Het steunpercentage dat de Commissie hanteert voor investeringen in primaire landbouwproductie bedraagt ten hoogste 40 % voor investeringen in gewone gebieden en ten hoogste 50 % voor investeringen in probleemgebieden in de zin van artikel 17 van Verordening (EG) nr. 1257/1999. Het door de Italiaanse autoriteiten vastgestelde percentage van 80 % overschrijdt derhalve het maximale steunpercentage dat de Commissie toestaat.
- (117) De Commissie is derhalve van mening dat steun tot 80 % van de investeringen voor actieve bescherming in de zin van artikel 8 van wet nr. 185/92 niet binnen de werkingssfeer van de afwijkingen zoals bedoeld in artikel 87, lid 1, van het Verdrag valt en derhalve onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt.
- (118) Bij artikel 8 van wet nr. 185/92 is bovendien een regeling ingevoerd, waarmee steun wordt verleend voor 50 % van de in aanmerking komende uitgaven voor het beheer en het onderhoud van de voorzieningen die met de in de vorige overwegingen vermelde steun zijn gefinancierd. Bij brief van 19 april 2000 heeft de Commissie de Italiaanse autoriteiten tevens verzocht deze steunregeling te rechtvaardigen, aangezien het haar voorkwam dat daarmee exploitatiekosten werden gedekt die doorgaans ten laste van normale bedrijfsuitoefening komen. Bij brief van 20 november 2000 hebben de Italiaanse autoriteiten geantwoord dat de betreffende actieve productbescherming in een collectief kader moest plaatsvinden en worden toevertrouwd aan daartoe aangewezen consortiums of instanties. De kosten voor de vervaardiging zouden derhalve niet direct ten laste van de individuele ondernemingen komen. De bijdrage van 50 % gold op overeenkomstige wijze voor de bijdrage aan verzekeringspremies.
- (119) Met het antwoord van de Italiaanse autoriteiten wordt bevestigd dat de steun van 50 % feitelijk dient om de kosten te dekken van het beheer en het onderhoud van de voorzieningen die dankzij de bovenvermelde steun zijn vervaardigd. Het is niet relevant dat de steun aan consortiums wordt betaald en door hen wordt beheerd, omdat de steun uiteindelijk ten goede komt aan landbouwers die gebruikmaken van de actieve beschermingsmiddelen. Er is derhalve sprake van steun die bedrijven bevrijdt van normale exploitatiekosten (met inbegrip van onderhoudskosten voor bedrijfsstructuren en investeringsuitgaven) gedurende de periode waarin deze wordt verleend. Steun die louter bedoeld is om uitgaven te financieren die doorgaans ten laste van de landbouwers komen, wordt als exploitatiesteun⁽⁴⁹⁾ beschouwd ofwel steun die slechts economische voordelen op korte termijn biedt en niet gericht is op een structurele ontwikkeling van de sector. Het is geen steun ten behoeve van de ontwikkeling van bepaalde bedrijfsactiviteiten of bepaalde economische regio's en derhalve mag worden geconcludeerd dat deze steun niet binnen de werkingssfeer van de afwijkingen zoals bedoeld in artikel 87, lid 1, van het Verdrag valt en derhalve onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt.
- (120) Bij brief van 20 november 2000 en vervolgens bij brief van november 2003 hebben de Italiaanse autoriteiten bevestigd dat de steun voor initiatieven op het gebied van actieve bescherming in de zin van artikel 8 van wet nr. 185/92 nooit ten uitvoer is gelegd.

Steun als bijdrage aan verzekeringspremies (presidentieel besluit nr. 324 van 17 mei 1996 houdende voorschriften ter vervanging van artikel 9 van wet nr. 185/92)

- (121) Artikel 9 van wet nr. 185/92 bepaalt onder welke voorwaarden het Nationaal Solidariteitsfonds steun als bijdrage aan verzekeringspremies mag verlenen.
- (122) Bij brief van 20 november 2000 wijzen de Italiaanse erop dat artikel 9 van wet nr. 185/92 inzake steun voor landbouwverzekeringen is vervangen door presidentieel besluit nr. 324 van 17 mei 1996 (reglement houdende voorschriften ter vervanging van artikel 9 van wet nr. 185 van 14 februari 1992 betreffende steun voor landbouwverzekeringen).

⁽⁴⁹⁾ Zie het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 8 juni 1995 in zaak T-459/93 (Siemens SA tegen Commissie), Jurispr. 1995, blz. 1675, en punt 3.5 van de communautaire richtsnoeren.

- (123) Volgens de Italiaanse autoriteiten is het decreet uitgevaardigd met het oog op de aanpassing van de nationale wetgeving aan de communautaire regelgeving op het gebied van verzekeringssteun. Presidentieel besluit nr. 324/96 bevat specifieke voorschriften op het gebied van subsidiabele verzekeringsovereenkomsten. De staatssteun voor deze verzekeringen bedraagt ten hoogste 50 % van de in aanmerking komende uitgaven en ten hoogste 65 % in gebieden met bijzonder grote risico's.
- (124) In artikel 1, lid 2, van presidentieel besluit nr. 324/96 worden de volgende drie soorten verzekeringen onderscheiden:
- a) vergoeding van schade aan bepaalde gewassen als gevolg van hagel, rijm, vorst of andere ongunstige weersomstandigheden (artikel 1, lid 2, onder a));
 - b) vergoeding van schade aan bedrijfsstructuren en bepaalde gewassen, veroorzaakt door het geheel van weersomstandigheden waarvan de ongunstige invloed op de bedrijfsproductie hoger is dan normaal. De verzekeringen kunnen ook verliezen door plantenziekten dekken, mits deze rechtstreeks verband houden met ongunstige weersomstandigheden en met dierziekten (artikel 1, lid 2, onder b));
 - c) vergoeding van schade aan de belangrijkste gewassen volgens het teeltplan, die veroorzaakt is door het geheel van weersomstandigheden waarvan de ongunstige invloed op de productie hoger is dan het normale ondernemingsrisico (artikel 1, lid 2, onder c)).
- (125) In presidentieel besluit nr. 324/96 worden geen criteria genoemd waaraan de verschillende verzekeringsovereenkomsten moeten voldoen om in aanmerking te komen voor steun⁽⁵⁰⁾. Ten aanzien van het normale ondernemingsrisico (dat relevant is voor de overeenkomsten zoals bedoeld in artikel 1, lid 2, onder b) en c), van het presidentieel besluit) hebben de Italiaanse autoriteiten in de brief van 20 november 2000 toegelicht dat in de regel een risicopercantage van 10 % tot 15 % wordt gehanteerd. Op basis van deze toelichting en de tekst van het presidentieel besluit is het derhalve mogelijk dat alle door het besluit bestreken overeenkomsten niet ook het risico van natuurrampen zoals bedoeld in artikel 87, lid 2, onder b), of daarmee gelijkgestelde gebeurtenissen dekken. Bovendien kan uit de formulering van presidentieel besluit nr. 324/96 worden opgemaakt dat het daarin vastgestelde steunpercentage van 50 % (65 % in geval van bijzonder hoge risico's) van toepassing is op alle soorten verzekeringsovereenkomsten.
- (126) Bovendien wordt in het presidentieel besluit uitsluitend verwezen naar de maximale percentages voor staatssteun als bijdrage aan verzekeringspremies en wordt niet bevestigd dat deze percentages tevens mogen worden toegepast voor de betrokken steunmaatregel. In het besluit zijn geen bepalingen opgenomen over cumulatie met steunregelingen die dezelfde doelstellingen hebben en gefinancierd worden met regionale of provinciale overheidsfondsen. Derhalve kan niet worden uitgesloten dat het in het besluit vastgestelde steunpercentage van 50 % (of 65 %) de waarden overschrijdt die op grond van de communautaire normen zijn toegestaan (nadat aan alle overige voorwaarden voor dit soort steunverlening is voldaan).
- (127) Na de inwerkingtreding van de communautaire richtsnoeren wordt steun voor verzekeringsovereenkomsten beoordeeld op basis van punt 11.5 (steun als bijdrage aan verzekeringspremies), dat vermeldt dat, in plaats van verliezen door natuurrampen achteraf te vergoeden, verscheidene lidstaten steunregelingen hebben ingesteld om de landbouwers ertoe aan te zetten zich tegen dergelijke gebeurtenissen te verzekeren. Het vaste beleid van de Commissie te dien aanzien is dat wordt ingestemd met steun tot 80 % van de premies om zich te verzekeren tegen verliezen als gevolg van natuurrampen en buitengewone gebeurtenissen zoals bedoeld in punt 11.2, en ongunstige weersomstandigheden die overeenkomstig punt 11.3 met een natuurramp kunnen worden gelijkgesteld.

⁽⁵⁰⁾ Bij brief van 20 november 2000 hebben de Italiaanse autoriteiten toegelicht dat het grootste verschil tussen de drie soorten verzekeringen gelegen is in het feit dat de overeenkomsten onder a) de risico's van afzonderlijke gebeurtenissen voor een enkel gewas dekken, die onder b) de risico's van meer dan een ongunstige gebeurtenis voor een enkel gewas of een enkele structuur dekken, terwijl die onder c) de risico's van meer dan een ongunstige gebeurtenis voor meer dan een gewas dekken.

- (128) Dekt de verzekering ook andere door ongunstige weersomstandigheden veroorzaakte verliezen of door dier- of plantenziekten veroorzaakte verliezen, dan mag de steun niet meer dan 50 % van de premie bedragen. De Commissie zal andere steunmaatregelen op het gebied van verzekeringen tegen natuurrampen en buitengewone gebeurtenissen, en vooral herverzekeringsregelingen en andere maatregelen ter ondersteuning van producenten in gebieden met bijzonder grote risico's, van geval tot geval onderzoeken.
- (129) In punt 11.5.3 is voorts bepaald dat steun als bijdrage aan de betaling van verzekeringspremies geen belemmering mag vormen voor het functioneren van de interne markt voor verzekeringsdiensten. Dit zou bijvoorbeeld het geval zijn wanneer de mogelijkheid om dekking door een verzekering te geven tot een enkele maatschappij of groep maatschappijen zou worden beperkt of wanneer het een voorwaarde voor de steunverlening zou zijn dat het verzekeringscontract wordt gesloten met een in de betrokken lidstaat gevestigde maatschappij.
- (130) Voor een correcte interpretatie van bovenstaande bepalingen moet eraan worden herinnerd dat de communautaire richtsnoeren ongunstige weersomstandigheden zoals hagel, vorst, ijs, droogte, regen en wind gelijkstellen met natuurrampen in de zin van artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag als de door de begunstigde geleden verliezen hoger zijn dan 30 % (en 20 % in de probleemgebieden) van de normale jaarproductie, die moet worden berekend aan de hand van de in de richtsnoeren vermelde criteria. Op basis van deze criteria kan tot 80 % steun worden verleend voor verzekeringspolissen die uitsluitend zijn gesloten tegen natuurrampen zoals bedoeld in artikel 87, lid 2, onder b), en ongunstige weersomstandigheden zoals hagel, vorst, ijs enz. die daarmee gelijk kunnen worden gesteld. Voor verzekeringen die behalve voornoemde risico's ook andere risico's dekken, die evenwel niet voldoen aan de criteria voor de gelijkstelling met natuurrampen zoals bedoeld in artikel 87, lid 2, onder b), mag tot 50 % steun worden verleend. Polissen waarmee uitsluitend schade wordt verzekerd die veroorzaakt is door een niet met een natuurramp gelijkgestelde gebeurtenis, komen niet in aanmerking voor steun ⁽⁵¹⁾.
- (131) Bovengenoemde contracten, die worden bestreken door artikel 1, lid 2, van presidentieel besluit nr. 324/96, moeten derhalve worden geanalyseerd in het licht van de bepalingen van punt 11.5 van de communautaire richtsnoeren. Elk type verzekeringsovereenkomst moet apart worden beoordeeld.

Overeenkomsten zoals bedoeld in artikel 1, lid 2, onder a)

- (132) Artikel 1, lid 2, onder a), van presidentieel besluit nr. 324/96 bepaalt dat het mogelijk is steun te verlenen als bijdrage aan premies van verzekeringen die schade aan bepaalde gewassen als gevolg van hagel, rijm, vorst of andere ongunstige weersomstandigheden vergoeden. Natuurrampen en andere buitengewone gebeurtenissen in de zin van artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag worden niet genoemd. Uit het artikel blijkt ook niet of de verzekeringen tegen ongunstige weersomstandigheden risico's dekken die voldoen aan de voorwaarden (verliezen van ten minste 30 % in gewone gebieden en 20 % in probleemgebieden) om te kunnen worden aangemerkt als natuurrampen zoals bedoeld in artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag. Immers, de wet voorziet niet in een schadedrempel op grond waarvan de betrokken verzekering kan worden aangesproken. Hieruit volgt dat het mogelijk is dat de landbouwers krachtens artikel 1, lid 2, onder a), steun ontvangen voor de betaling van premies waarmee zij zich, ongeacht de omvang van de werkelijk geleden schade, verzekeren tegen enig uit weersomstandigheden voortvloeiend risico.
- (133) Bij brief van 19 april 2000 heeft de Commissie de Italiaanse autoriteiten uitdrukkelijk verzocht haar te informeren of de steun voor dit soort contracten betrekking had op verzekeringen die schade veroorzaakt door hagel, vorst en andere ongunstige weersomstandigheden, vergoeden ongeacht de omvang van de door het schadefeit geleden verliezen of dat de verzekering pas kon worden aangesproken zodra de omvang van de schade een bepaalde drempel had bereikt. De Italiaanse autoriteiten hebben bij brief van 20 november 2000 te dien aanzien geantwoord dat het met het oog op de liberalisatie van de markt voor verzekeringsdiensten en de vrijheid die partijen genieten ter zake van het aangaan van verzekeringsovereenkomsten, niet mogelijk was een minimumdrempel voor het recht op schadevergoeding vast te stellen, maar dat een empirische beschouwing van de gesloten verzekeringsovereenkomsten had uitgewezen dat een dergelijke drempel in de regel varieert van 10 tot 15 % van de geleden schade.

⁽⁵¹⁾ Volgens eerdere normen werd voor deze polissen maximaal 30 % steun verleend. De steun werd over een periode van tien jaar afgebouwd. Zie de beschikking inzake dossier C 12/A/95.

- (134) Aangezien een duidelijk antwoord en afdoende informatie van de Italiaanse autoriteiten ontbreken, meent de Commissie te mogen veronderstellen dat er geen specifieke voorwaarden verbonden zijn aan de steunverlening zoals bedoeld in artikel 1, lid 2, onder a), van presidentieel besluit nr. 324/96 en dat de steun in beginsel kan worden verleend voor alle soorten verzekeringen die schade veroorzaakt door hagel, vorst en andere ongunstige weersomstandigheden, vergoeden, ongeacht de omvang van de door het schadefeit geleden verliezen.
- (135) In het licht van de beschikbare informatie komen dergelijke overeenkomsten derhalve op grond van de voorwaarden die in punt 11.5 van de communautaire richtsnoeren worden gesteld, niet voor steun in aanmerking. Indien deze verzekeringen niet ook dekking geven tegen verliezen door natuurrampen en buitengewone gebeurtenissen zoals bedoeld in punt 11.2 en door ongunstige weersomstandigheden die overeenkomstig punt 11.3 met een natuurramp kunnen worden gelijkgesteld, is steunverlening niet toegestaan. Echter, wanneer deze ook verliezen door bovengenoemde gebeurtenissen verzekeren, dan mag de steun ten hoogste 50 % van de verzekeringspremie bedragen.

Overeenkomsten zoals bedoeld in artikel 1, lid 2, onder b) en c)

- (136) Artikel 1, lid 2, onder b) en c), van presidentieel besluit nr. 324/96 heeft betrekking op verzekeringsovereenkomsten tegen schade veroorzaakt door een samenspel van verschillende ongunstige weersomstandigheden die de productiewaarde „meer dan normaal” verminderen. Er wordt op generlei wijze verwezen naar natuurrampen of buitengewone gebeurtenissen zoals bedoeld in artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag. Om te beoordelen of deze verzekeringsovereenkomsten voldoen aan de voorwaarden van punt 11.5 van de communautaire richtsnoeren, moet worden getoetst of deze dekking geven tegen ongunstige weersomstandigheden die ingevolge artikel 87, lid 2, onder b), met een natuurramp kunnen worden gelijkgesteld.
- (137) Bij brief van 19 april 2000 heeft de Commissie de Italiaanse autoriteiten verzocht een definitie te geven van het begrip „meer dan normaal”, aangezien de omvang daarvan noch in het presidentiele besluit, noch in de circulaire is vastgesteld. De Italiaanse autoriteiten hebben bij brief van 20 november 2000 meegedeeld dat met „meer dan normaal” wordt bedoeld dat de verliezen slechts kunnen worden vergoed voorzover deze hoger uitvallen dan de normale bedrijfsrisico's die ten laste van de ondernemer komen. Volgens de Italiaanse autoriteiten wordt doorgaans een ondernemingsrisico van 10 tot 15 % gehanteerd, ook al worden verzekeringsovereenkomsten met een hogere franchise afgesloten om de kosten te drukken. De documentatie bevat echter geen specifieke voorschriften op dit gebied.
- (138) Aangezien een duidelijk antwoord en nadere informatie van de Italiaanse autoriteiten ontbreken, is het op basis van de beschikbare informatie niet mogelijk de weersomstandigheden vermeld in artikel 1, lid 2, onder b) en c), van presidentieel besluit nr. 324/96 gelijk te stellen met natuurrampen zoals bedoeld in artikel 87, lid 2, onder b), omdat deze niet voldoen aan de voorwaarden die hiervoor in punt 11.3 van de communautaire richtsnoeren zijn vastgesteld. Indien de verzekeringscontracten niet ook dekking geven tegen verliezen veroorzaakt door de onder punt 11.2 vallende natuurrampen en buitengewone gebeurtenissen en door ongunstige weersomstandigheden die overeenkomstig punt 11.3 met een natuurramp kunnen worden gelijkgesteld, is steunverlening niet toegestaan. Echter, wanneer deze ook verliezen door bovengenoemde gebeurtenissen verzekeren, dan mag de steun ten hoogste 50 % van de verzekeringspremie bedragen.
- (139) In presidentieel besluit nr. 324/96 is bepaald dat de staatssteun voor verzekeringspremies niet hoger mag zijn dan 50 % van de in aanmerking komende uitgaven, die zoals vermeld in overweging 47 worden vastgesteld. In gebieden met bijzonder grote risico's mag het steunbedrag worden aangevuld tot 65 %. Het besluit bevat geen bepalingen ten aanzien van het maximale steunpercentage dat moet worden toegepast na een eventuele cumulatie van de staatssteun en andere steunregelingen.

- (140) Bij brief van 19 april 2000 heeft Commissie de Italiaanse autoriteiten verzocht opgave te doen van het maximale steunpercentage. De Italiaanse autoriteiten hebben bij brief van 20 november 2000 geantwoord dat de staatssteun 50 % belooft en dat tot 65 % aanvullende steun kan worden verleend in gebieden met bijzonder grote risico's. In de regel varieert de staatssteun van 30 % tot 40 %. In de (naar zeggen) weinige gevallen waarin regionale steun van ten hoogste 25 % à 30 % werd verleend, zoals in de provincie Trento, is de totale overheidssteun nooit hoger geweest dan 65 %. In de brief van november 2003 hebben de Italiaanse autoriteiten ten aanzien van na 1 januari 2000 verleende steun opgemerkt dat de verhoging tot 65 % nooit is toegepast. In deze brief hebben de aangewezen autoriteiten er tevens op gewezen dat uit de door de regio's verstrekte informatie is gebleken dat slechts enkele regio's in de periode 2000-2003 steun ter aanvulling van de staatssteun voor verzekeringspremies hebben verleend. Informatie van het ministerie van Landbouw heeft voorts uitgewezen dat in die gevallen waarin aanvullende steun is verleend, de totale steun steeds beperkt is gebleven tot maximaal 50 % van de daadwerkelijk betaalde bedragen. In de gevallen waarin de steun betrekking had op verzekeringen tegen natuurrampen en gebeurtenissen die met een natuurramp kunnen worden gelijkgesteld (waarvoor steunpercentages van meer dan 50 % kunnen gelden), is deze verleend krachtens een speciale door de Commissie goedgekeurde steunregeling ⁽⁵²⁾.
- (141) In de overwegingen 135 en 138 heeft de Commissie geconcludeerd dat de beschikbare informatie heeft uitgewezen dat de verzekeringscontracten zoals vermeld in artikel 1, lid 2, onder a), b) en c), van presidentieel besluit nr. 324/96 (ter vervanging van artikel 9 van wet nr. 185/92) niet worden bestreken door het bepaalde in punt 11.5 van de communautaire richtsnoeren. Immers, de landbouwers kunnen in beginsel steun ontvangen voor de betaling van de premies waarmee zij zich verzekeren tegen schade veroorzaakt door willekeurige ongunstige weersomstandigheden, ongeacht het schadebedrag waarboven een vergoeding wordt betaald. Bijgevolg kan de Commissie niet instemmen met steun als bijdrage aan de betrokken verzekeringspremies. Aangezien volledige informatie van de aangewezen autoriteiten ontbreekt, mag de steun desalniettemin maximaal 50 % van het premiebedrag bedragen voorzover deze contracten tevens dekking geven tegen schade veroorzaakt door natuurrampen en buitengewone gebeurtenissen zoals bedoeld in punt 11.2 van de richtsnoeren en door ongunstige weersomstandigheden die overeenkomstig punt 11.3 met een natuurramp kunnen worden gelijkgesteld.
- (142) In het licht van de voorgaande overwegingen concludeert de Commissie derhalve dat de steun als bijdrage aan verzekeringspremies die door Italië wordt verleend krachtens presidentieel besluit nr. 324/96 (ter vervanging van artikel 9 van wet nr. 185/92), onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt en niet wordt bestreken door enige uitzondering zoals bedoeld in artikel 87, lid 1, van het Verdrag, voorzover deze contracten niet tevens dekking geven tegen verliezen door natuurrampen en buitengewone gebeurtenissen zoals bedoeld in punt 11.2 van de communautaire richtsnoeren en door ongunstige weersomstandigheden die overeenkomstig punt 11.3 met een natuurramp kunnen worden gelijkgesteld.

IV. CONCLUSIES

- (143) Uit de voorgaande overwegingen blijkt dat de steunmaatregelen zoals bedoeld in artikel 3 (voorafgaand aan de wijziging ingevoerd bij artikel 1 van wetsbesluit nr. 200 van 13 september 2002) ⁽⁵³⁾ en de artikelen 4 en 5 van wet nr. 185/92 betreffende steunverlening voor schade veroorzaakt door natuurrampen en daarmee gelijkgestelde buitengewone gebeurtenissen, worden geacht verenigbaar te zijn met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 87, lid 2, onder b), respectievelijk lid 3, onder c), van het Verdrag, aangezien de steun dient tot herstel van door natuurrampen of daarmee gelijkgestelde ongunstige weersomstandigheden veroorzaakte schade.

⁽⁵²⁾ Zie bijvoorbeeld Italië/Sardinië, steun nr. N 554/2000, goedgekeurd bij brief SG 2000/D109513 van 22 december 2000.

⁽⁵³⁾ Zie voetnoot 39.

- (144) Voor steun die wordt verleend na de datum van kennisgeving van deze beschikking aan Italië, moeten de Italiaanse autoriteiten de Commissie van geval tot geval op de hoogte stellen van alle weersomstandigheden die ingevolge wet nr. 185/92 recht op tegemoetkomingen verlenen en passende ondersteunende meteorologische gegevens verstrekken, opdat de Commissie de steunvoornemens conform de punten 11.2.1 en 11.3.1 van de communautaire richtsnoeren kan beoordelen ⁽⁵⁴⁾. Bovendien moeten de Italiaanse autoriteiten met ingang van de datum van kennisgeving van deze beschikking mededeling doen van elke in artikel 3 van wet nr. 185/92 vermelde steunregeling ten gunste van producentenverenigingen voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten, aangezien de Commissie dergelijke steunvoornemens van geval tot geval zal blijven onderzoeken.
- (145) De steun vermeld in artikel 6 van wet nr. 185/92 en uitgevoerd overeenkomstig ministerieel besluit nr. 100460, is verenigbaar met de gemeenschappelijke markt zoals bedoeld in artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag.
- (146) De in artikel 8 van wet nr. 185/92 vermelde steunmaatregelen vallen niet binnen de werkingssfeer van de afwijkingen zoals bedoeld in artikel 87, lid 1, van het Verdrag en zijn derhalve onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt.
- (147) Volgens de informatie die de Italiaanse autoriteiten bij brief van 20 november 2000 ⁽⁵⁵⁾ en bij brief van november 2003 hebben verstrekt, is de in artikel 8 van wet 185/92 voorziene steunregeling nooit praktisch ten uitvoer gelegd en is terugvordering van de uitgekeerde steun niet noodzakelijk. Indien de Italiaanse autoriteiten in de toekomst voornemens zijn steun te verlenen voor de in dit artikel vermelde investeringen, zijn zij gehouden deze overeen te stemmen met punt 4.1.1 van de communautaire richtsnoeren. De steunmaatregelen ten behoeve van het beheer en het onderhoud van de in artikel 8 van wet nr. 185/92 bedoelde actieve beschermingsmiddelen, moeten worden ingetrokken.
- (148) Steun als bijdrage aan verzekeringspremies zoals bedoeld in presidentieel besluit nr. 324/96 (ter vervanging van artikel 9 van wet nr. 185/92) is onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt voorzover de verzekeringsovereenkomsten niet tevens dekking geven tegen verliezen als gevolg van natuurrampen en buitengewone gebeurtenissen zoals bedoeld in punt 11.2 van de communautaire richtsnoeren en ongunstige weersomstandigheden die overeenkomstig punt 11.3 met een natuurramp kunnen worden gelijkgesteld. Indien de overeenkomsten tevens dekking geven tegen schade veroorzaakt door de hiervoor genoemde gebeurtenissen, mag steun worden verleend in de vorm van een bijdrage van ten hoogste 50 % van de premie. De steun mag meer dan 50 % bedragen (tot 80 %), indien de verzekeringsovereenkomsten uitsluitend verliezen dekken die het gevolg zijn van natuurrampen en buitengewone gebeurtenissen zoals bedoeld in punt 11.2 en met natuurrampen gelijkgestelde ongunstige weersomstandigheden in de zin van punt 11.3 van de communautaire richtsnoeren.
- (149) In beginsel moet onverenigbare en onrechtmatig verleende steun worden teruggevorderd (zie ook artikel 14 van Verordening (EG) nr. 659/1999). De Commissie is in het onderhavige geval evenwel tot de conclusie gekomen dat terugvordering in bepaalde omstandigheden in strijd zou zijn met het communautaire recht, en met name met het rechtszekerheidsbeginsel, en wel op grond van de volgende redenen. De Commissie heeft bemerkt dat de Italiaanse versie van de communautaire richtsnoeren een dubbelzinnigheid met betrekking tot landbouwverzekeringen bevat. Deze dubbelzinnigheid, die niet in de andere taalversies voorkomt, is gelegen in het feit dat het woord „ook” ontbreekt in de laatste zin van punt 11.5.1 van de Italiaanse versie van de communautaire richtsnoeren. Door deze fout in de Italiaanse vertaling van de richtsnoeren luidt de tekst als volgt: „Qualora l'assicurazione copra altre perdite dovute ad avverse condizioni atmosferiche o perdite dovute a epizootie o fitopatie, il tasso di aiuto è ridotto al 50 % del costo del premio” (Dekt de verzekering andere door ongunstige weersomstandigheden veroorzaakte verliezen of door dier- of plantenziekten veroorzaakte verliezen, dan mag de steun niet meer dan 50 % van de premie bedragen). Het is mogelijk dat de Italiaanse instanties door deze zin de indruk hebben gekregen dat het gebruikelijk is dat de Commissie instemt met steunpercentages van 50 % voor verzekeringsovereenkomsten die geen

⁽⁵⁴⁾ Zie voetnoot 40.

⁽⁵⁵⁾ Zie overweging 16.

dekking geven tegen natuurrampen, buitengewone gebeurtenissen en ongunstige weersomstandigheden zoals bedoeld in de punten 11.2 en 11.3 van de communautaire richtsnoeren, en met steunpercentages van meer dan 50 % voor verzekeringen die deze risico's wel dekken. Gezien de situatie is het niet correct over te gaan tot terugvordering van steun die is betaald als een bijdrage van 50 % aan de premies van verzekeringen die niet ook verliezen door natuurrampen, buitengewone gebeurtenissen en ongunstige weersomstandigheden zoals bedoeld in de punten 11.2 en 11.3 van de communautaire richtsnoeren dekken. De Commissie zal in elk geval zo spoedig mogelijk een rectificatie van de Italiaanse versie van de communautaire richtsnoeren publiceren.

- (150) De steun moet echter wel van de begunstigden worden teruggevorderd in die gevallen waarin meer dan 50 % steun is betaald voor verzekeringscontracten die geen verliezen door natuurrampen, buitengewone gebeurtenissen en ongunstige weersomstandigheden zoals bedoeld in de punten 11.2 en 11.3 van de communautaire richtsnoeren dekken. In de brief van november 2003 hebben de Italiaanse autoriteiten meegedeeld dat de door de regio's verstrekte informatie uitwijst dat slechts enkele regio's aanvullende steun voor verzekeringen hebben verleend in de periode van 2000 tot 2003 en dat er in alle gevallen niet meer dan 50 % van de kosten van de verzekeringspremies is uitgekeerd. De gevallen waarin meer dan 50 % steun voor verzekeringspremies werd verleend, vielen binnen de werkingssfeer van speciale steunregelingen die op rechtmatige wijze door de Commissie zijn goedgekeurd op grond van punt 11.5 van de communautaire richtsnoeren ⁽⁵⁶⁾,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

1. De steun zoals bedoeld in artikel 3 (voorafgaand aan de wijziging ingevoerd bij artikel 1 van wetsbesluit nr. 200 van 13 september 2002) en de artikelen 4 en 5 van wet nr. 185/92, ter compensatie van landbouwers voor verliezen als gevolg van natuurrampen of daarmee gelijkgestelde ongunstige weersomstandigheden, is verenigbaar met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 87, lid 2, onder b), en artikel 87, respectievelijk lid 3, onder c), van het Verdrag.
2. De maatregelen zoals bedoeld in artikel 6 van wet nr. 185/92 worden niet beschouwd als steun in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag.
3. De steun zoals bedoeld in ministerieel besluit nr. 100460 van 18 maart 1993 is verenigbaar met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag.
4. De steun voor initiatieven op het gebied van actieve bescherming van de landbouwproductie tegen ongunstige weersomstandigheden zoals bedoeld in artikel 8 van wet nr. 185/92 is onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt.
5. De steun zoals bijdrage aan verzekeringspremies, zoals bedoeld in presidentieel besluit nr. 324/96 (ter vervanging van artikel 9 van wet nr. 185/92), is verenigbaar met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag, voorzover hij in overeenstemming is met punt 11.5 van de communautaire richtsnoeren voor staatssteun in de landbouwsector of voorzover de verzekeringscontracten waarvoor steun wordt verleend tevens dekking geven tegen verliezen als gevolg van natuurrampen en buitengewone gebeurtenissen zoals bedoeld in punt 11.2 van de communautaire richtsnoeren, en van ongunstige weersomstandigheden die overeenkomstig punt 11.3 van de communautaire richtsnoeren met een natuurramp kunnen worden gelijkgesteld, en voorzover de steun voor dergelijke verzekeringscontracten ten hoogste 50 % van de kosten van de verzekeringspremie bedraagt.
6. Steun die op basis van presidentieel besluit nr. 324/96 (ter vervanging van het bepaalde in artikel 9 van wet nr. 185/92) is verleend zoals bijdrage aan de betaling van verzekeringspremies en niet voldoet aan het bepaalde in punt 11.5 van de communautaire richtsnoeren, is onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

⁽⁵⁶⁾ Zie bijvoorbeeld steunmaatregel nr. N 554/2000 (Italië/Sardinië), goedgekeurd bij brief SG 2000/D109513 van 22 december 2000.

Artikel 2

1. Met ingang van de datum van kennisgeving van deze beschikking stelt Italië de Commissie van geval tot geval op de hoogte van alle weersomstandigheden die ingevolge wet nr. 185/92 recht geven op tegemoetkomingen en verstrekt het passende ondersteunende meteorologische gegevens overeenkomstig de punten 11.2.1 en 11.3.1 van de richtsnoeren.
2. Met ingang van de datum van kennisgeving van deze beschikking stelt Italië de Commissie van geval tot geval op de hoogte van alle steun die krachtens artikel 3 van wet nr. 185/92 wordt verleend ten gunste van coöperaties voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten.
3. Italië wijzigt de bepalingen betreffende steun voor verzekeringscontracten overeenkomstig punt 11.5.1 van de richtsnoeren (na rectificatie van de Italiaanse versie), dat als volgt luidt: „(...) Het vaste beleid van de Commissie te dien aanzien is dat wordt ingestemd met steun tot 80 % van de premies om zich te verzekeren tegen verliezen door de onder punt 11.2 vallende natuurrampen en buitengewone gebeurtenissen en door ongunstige weersomstandigheden die overeenkomstig punt 11.3 met een natuurramp kunnen worden gelijkgesteld. Dekt de verzekering ook andere door ongunstige weersomstandigheden veroorzaakte verliezen of door dier- of plantenziekten veroorzaakte verliezen, dan mag de steun niet meer dan 50 % van de premie bedragen”.
4. Italië wijzigt de wetgeving inzake investeringssteun voor initiatieven voor actieve verdediging overeenkomstig het bepaalde in punt 4.1.1 van de richtsnoeren.
5. Italië trekt de bepalingen inzake steun voor de werking en het onderhoud van de inrichtingen voor actieve verdediging in.
6. In overeenstemming met artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1638/98 van de Raad van 20 juli 1998 tot wijziging van Verordening nr. 136/66/EEG houdende de totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector oliën en vetten ⁽⁵⁷⁾, mag de steun die de Italiaanse autoriteiten voornemens zijn te verlenen in het kader van de regelgeving in deze beschikking, niet worden toegekend voor na 1 mei 1998 aangelegde olijfgaarden. Voor herstructureringen van bestaande olijfgaarden die leiden tot een toename van het aantal bomen, mag deze steun evenmin worden toegekend.

Artikel 3

Uiterlijk twee maanden na de kennisgeving van deze beschikking, stelt Italië de Commissie op de hoogte van de maatregelen die zijn genomen om aan deze beschikking te voldoen.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 16 december 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽⁵⁷⁾ PB L 210 van 28.7.1998, blz. 32. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1513/2001 (PB L 201 van 26.7.2001, blz. 4).

BESLUIT VAN DE COMMISSIE**van 2 april 2004****houdende overdracht van het beheer van de steun voor een pretoetredingsmaatregel op het gebied van landbouw en plattelandontwikkeling in de Republiek Slovenië gedurende de pretoetredingsperiode aan uitvoeringsorganen**

(2004/308/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1266/1999 van de Raad van 21 juni 1999 betreffende de coördinatie van de bijstand aan de kandidaat-lidstaten in het kader van de pretoetredingsstrategie en houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 3906/89 ⁽¹⁾, en met name op artikel 12, lid 2,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1268/1999 van de Raad van 21 juni 1999 inzake steunverlening door de Gemeenschap voor pretoetredingsmaatregelen op het gebied van landbouw en plattelandontwikkeling in de kandidaat-lidstaten in Midden- en Oost-Europa gedurende de pretoetredingsperiode ⁽²⁾, en met name op artikel 4, leden 5 en 6,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het speciale pretoetredingsprogramma voor landbouw en plattelandontwikkeling voor de Republiek Slovenië (hierna „Sapard-programma” genoemd) is bij besluit van de Commissie van 27 oktober 2000 ⁽³⁾ goedgekeurd en laatstelijk bij besluit van de Commissie van 24 november 2003 gewijzigd, overeenkomstig artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1268/1999.
- (2) De regering van de Republiek Slovenië en de Commissie, die optreedt namens de Gemeenschap, hebben op 5 maart 2001 de meerjarenovereenkomst voor de financiering ondertekend waarin de technische, juridische en administratieve bepalingen voor de uitvoering van het Sapard-programma zijn opgenomen; deze meerjarenovereenkomst is laatstelijk gewijzigd bij de jaarlijkse financieringsovereenkomst voor 2003, welke wijziging uiteindelijk op 11 november 2003 in werking is getreden.
- (3) Door de bevoegde autoriteit van de Republiek Slovenië is een Sapard-orgaan, het Bureau van de Republiek Slovenië voor landbouwmarkten en plattelandontwikkeling, aangewezen voor de uitvoering van enkele van de bij het Sapard-programma vastgestelde maatregelen. Het ministerie van Financiën, Nationaal Fonds, is aangewezen voor de financiële functies die het in het kader van de tenuitvoerlegging van het Sapard-programma moet vervullen.

- (4) Overeenkomstig artikel 12, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1266/1999 en op grond van een voor elk geval afzonderlijke analyse van de nationale en sectorale capaciteit inzake beheer van programma's/projecten, van de financiële controleprocedures en van de structuren op het gebied van overheidsfinanciën, heeft de Commissie Beschikking 2001/820/EG van 19 november 2001 houdende overdracht van het beheer van de steun voor pretoetredingsmaatregelen op het gebied van landbouw en plattelandontwikkeling in de Republiek Slovenië gedurende de pretoetredingsperiode aan uitvoeringsorganen ⁽⁴⁾ gegeven ten aanzien van bepaalde in het Sapard-programma opgenomen maatregelen.

- (5) De Commissie heeft een nadere analyse op grond van artikel 12, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1266/1999 uitgevoerd ten aanzien van de in het Sapard-programma vastgestelde maatregel 5 „Technische bijstand” (hierna „maatregel 5” genoemd). De Commissie is van mening dat de Republiek Slovenië ook ten aanzien van die maatregel voldoet aan het bepaalde in de artikelen 4 tot en met 6 en de bijlage van Verordening (EG) nr. 2222/2000 van de Commissie van 7 juni 2000 houdende financiële uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1268/1999 van de Raad inzake steunverlening door de Gemeenschap voor pretoetredingsmaatregelen op het gebied van landbouw en plattelandontwikkeling in de kandidaat-lidstaten in Midden- en Oost-Europa gedurende de pretoetredingsperiode ⁽⁵⁾ en aan de in de bijlage bij Verordening (EG) nr. 1266/1999 vastgestelde minimumvoorwaarden.

- (6) Daarom is het dienstig af te zien van de in artikel 12, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1266/1999 voorgeschreven voorafgaande goedkeuring en ten aanzien van maatregel 5 het beheer op decentrale grondslag over te dragen aan het Bureau van de Republiek Slovenië voor landbouwmarkten en plattelandontwikkeling en aan het Nationaal Fonds in de Republiek Slovenië.

- (7) Aangezien de door de Commissie voor maatregel 5 uitgevoerde verificaties gebaseerd zijn op een systeem dat nog niet daadwerkelijk wordt toegepast voor alle belangrijke elementen, is het echter dienstig de overdracht van het beheer van het Sapard-programma aan het Bureau van de Republiek Slovenië voor landbouwmarkten en plattelandontwikkeling en aan het Nationaal Fonds overeenkomstig artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2222/2000 een voorlopig karakter te geven.

⁽¹⁾ PB L 161 van 26.6.1999, blz. 68.⁽²⁾ PB L 161 van 26.6.1999, blz. 87. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 696/2003 (PB L 99 van 17.4.2003, blz. 24).⁽³⁾ C(2000) 3138 def.⁽⁴⁾ PB L 307 van 24.11.2001, blz. 25.⁽⁵⁾ PB L 253 van 7.10.2000, blz. 5. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 188/2003 (PB L 27 van 1.2.2003, blz. 14).

- (8) Het beheer over het Sapard-programma wordt pas volledig overgedragen nadat de Commissie zich er verder van vergewist heeft dat het systeem op bevredigende wijze functioneert en nadat gevolg is gegeven aan eventuele aanbevelingen van de Commissie met betrekking tot de overdracht van het beheer van de steun aan het Bureau van de Republiek Slovenië voor landbouwmarkten en plattelandsontwikkeling en aan het Nationaal Fonds.
- (9) Op 14 november 2001 hebben de Sloveense autoriteiten overeenkomstig artikel 4, lid 1, van deel B van de meerjarenovereenkomst voor de financiering regels voor de subsidiabiliteit van de uitgaven voorgesteld. De betrokken lijst is gedeeltelijk gewijzigd bij brief van 21 augustus 2003. De Commissie moet daarover een besluit nemen.
- (10) In artikel 9, lid 1, tweede streepje, van Verordening (EG) nr. 2222/2000 is bepaald dat uitgaven voor technische bijstand die door de begunstigde zijn gedaan vóór de datum van het besluit van de Commissie houdende overdracht van het beheer, subsidiabel kunnen zijn. Daarom moet de datum worden vastgesteld vanaf welke dergelijke uitgaven mogen zijn gedaan om voor cofinanciering in aanmerking te komen,

BESLUIT:

Artikel 1

Er wordt afgezien van de in artikel 12, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1266/1999 voorgeschreven voorafgaande goedkeuring, door de Commissie, van de selectie van projecten en de sluiting van contracten voor maatregel 5 door de Republiek Slovenië.

Artikel 2

Het beheer van het Sapard-programma wordt voorlopig overgedragen aan:

1. het Bureau van de Republiek Slovenië voor landbouwmarkten en plattelandsontwikkeling, Dunajska Str. 160, 1000 Ljubljana, Republiek Slovenië, voor de uitvoering van

maatregel 5 van het Sapard-programma zoals vastgesteld in het programma voor landbouw en plattelandsontwikkeling dat is goedgekeurd bij het bovengenoemde besluit van de Commissie, en

2. het Nationaal Fonds binnen het ministerie van Financiën van de Republiek Slovenië, Beethovnova Str. 11, 1502 Ljubljana, Republiek Slovenië, voor de financiële functies die het in het kader van de tenuitvoerlegging van maatregel 5 van het Sapard-programma voor de Republiek Slovenië moet vervullen.

Artikel 3

De uitgaven in het kader van maatregel 5 komen voor cofinanciering door de Gemeenschap in aanmerking indien zij zijn gedaan op of na 27 oktober 2000, waarbij in elk geval als voorwaarde geldt dat zij niet vóór de datum van vaststelling van dit besluit door het Sapard-orgaan zijn betaald.

Artikel 4

Onverminderd besluiten tot toekenning van steun in het kader van het Sapard-programma aan individuele begunstigden, zijn de regels voor de subsidiabiliteit van de uitgaven voor maatregel 5 die de Republiek Slovenië heeft voorgesteld bij brief van 21 augustus 2003, bij de Commissie geregistreerd onder nummer AGR A/29346, van toepassing.

Gedaan te Brussel, 2 april 2004.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

(Besluiten aangenomen krachtens titel V van het Verdrag betreffende de Europese Unie)

**GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT 2004/309/GBVB VAN DE RAAD
van 2 april 2004**

inzake de actualisering van Gemeenschappelijk Standpunt 2001/931/GBVB betreffende de toepassing van specifieke maatregelen ter bestrijding van het terrorisme en houdende intrekking van Gemeenschappelijk Standpunt 2003/906/GBVB

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name op de artikelen 15 en 34,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 27 december 2001 heeft de Raad Gemeenschappelijk Standpunt 2001/931/GBVB betreffende de toepassing van specifieke maatregelen ter bestrijding van het terrorisme ⁽¹⁾ aangenomen.
- (2) Op 22 december 2003 heeft de Raad Gemeenschappelijk Standpunt 2003/906/GBVB inzake de actualisering van Gemeenschappelijk Standpunt 2001/931/GBVB en houdende intrekking van Gemeenschappelijk Standpunt 2003/651/GBVB aangenomen.
- (3) Gemeenschappelijk Standpunt 2001/931/GBVB voorziet in een regelmatige herziening.
- (4) De bijlage bij Gemeenschappelijk Standpunt 2001/931/GBVB dient te worden bijgewerkt en Gemeenschappelijk Standpunt 2003/906/GBVB dient te worden ingetrokken.
- (5) Er is een lijst opgesteld overeenkomstig de criteria van artikel 1, lid 4, van Gemeenschappelijk Standpunt 2001/931/GBVB,

HEEFT HET VOLGENDE GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT VASTGESTELD:

Artikel 1

De lijst van personen, groepen en entiteiten waarop Gemeenschappelijk Standpunt 2001/931/GBVB van toepassing is, is opgenomen in de bijlage.

Artikel 2

Gemeenschappelijk Standpunt 2003/906/GBVB wordt bij dezen ingetrokken.

Artikel 3

Dit gemeenschappelijk standpunt treedt in werking op de dag waarop het wordt aangenomen.

Artikel 4

Dit gemeenschappelijk standpunt wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, 2 april 2004.

Voor de Raad

De voorzitter

B. COWEN

⁽¹⁾ PB L 344 van 28.12.2001, blz. 93. Gemeenschappelijk standpunt laatstelijk gewijzigd bij Gemeenschappelijk Standpunt 2003/906/GBVB (PB L 340 van 24.12.2003, blz. 77).

BIJLAGE

Lijst van personen, groepen en entiteiten als bedoeld in artikel 1 ⁽¹⁾

1. PERSONEN

1. ABOU, Rabah Naami (alias Naami Hamza, alias Mihoubi Faycal, alias Fellah Ahmed, alias Dafri Rêmi Lahdi), geboren op 1.2.1966 in Algiers (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
2. ABOUD, Maisi (alias de Zwitserse Abderrahmane), geboren op 17.10.1964 in Algiers (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
3. *ALBERDI URANGA, Itziar (E.T.A.-activist), geboren op 7.10.1963 in Durango (Vizcaya), identiteitskaart nr. 78.865.693
4. *ALBISU IRIARTE, Miguel (E.T.A.-activist; lid van Gestoras Pro-amnistía), geboren op 7.6.1961 in San Sebastián (Guipúzcoa), identiteitskaart nr. 15.954.596
5. AL-MUGHASSIL, Ahmad Ibrahim (alias ABU OMRAN; alias AL-MUGHASSIL, Ahmed Ibrahim), geboren op 26.6.1967 in Qatif-Bab al Shamal, Saudi-Arabië; Saudisch onderdaan
6. AL-NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, geboren in Al Ihsa, Saudi-Arabië; Saudisch onderdaan
7. AL YACOUB, Ibrahim Salih Mohammed, geboren op 16.10.1966 in Tarut, Saudi-Arabië; Saudisch onderdaan
8. *APAOLAZA SANCHÓ, Iván (E.T.A.-activist, lid van K.Madrid), geboren op 10.11.1971 in Beasain (Guipúzcoa), identiteitskaart nr. 44.129.178
9. ARIOUA, Azzedine, geboren op 20.11.1960 in Constantine (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
10. ARIOUA, Kamel (alias Lamine Kamel), geboren op 18.08.1969 in Constantine (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
11. ASLI, Mohamed (alias Dahmane Mohamed), geboren op 13.5.1975 in Ain Taya (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
12. ASLI, Rabah, geboren op 13.5.1975 in Ain Taya (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
13. *ARZALLUS TAPIA, Eusebio (E.T.A.-activist), geboren op 8.11.1957 in Regil (Guipúzcoa), identiteitskaart nr. 15.927.207
14. ATWA, Ali (alias BOUSLIM, Ammar Mansour; alias SALIM, Hassan Rostom), Libanon, geboren in 1960 in Libanon; Libanees onderdaan
15. DARIB, Noureddine (alias Carreto, alias Zitoun Mourad), geboren op 1.2.1972 in Algerije (lid van al-Takfir en al-Hijra)
16. DJABALI, Abderrahmane (alias Touil), geboren op 1.6.1970 in Algerije (lid van al-Takfir en al-Hijra)
17. *ECHEBERRIA SIMARRO, Leire (E.T.A.-activist), geboren op 20.12.1977 in Basauri (Viscaya), identiteitskaart nr. 45.625.646
18. *ECHEGARAY ACHIRICA, Alfonso (E.T.A.-activist), geboren op 10.01.1958 in Plencia (Viscaya), identiteitskaart nr. 16.027.051
19. EL-HOORIE, Ali Saed Bin Ali (alias AL-HOURI, Ali Saed Bin Ali; alias EL-HOURI, Ali Saed Bin Ali), geboren op 10.7.1965 of 11.7.1965 in El Dibabiya, Saudi-Arabië; Saudisch onderdaan
20. FAHAS, Sofiane Yacine, geboren op 10.9.1971 in Algiers (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
21. *GOGESCOECHA ARRONATEGUI, Eneko (E.T.A.-activist), geboren op 29.4.1967 in Guernica (Vizcaya), identiteitskaart nr. 44.556.097
22. *IPARRAGUIRRE GUENECHEA, Ma Soledad (E.T.A.-activist), geboren op 25.4.1961 in Escoriaza (Navarra), identiteitskaart nr. 16.255.819
23. *IZTUETA BARANDICA, Enrique (E.T.A.-activist), geboren op 30.7.1955 in Santurce (Vizcaya), identiteitskaart nr. 14.929.950
24. IZZ-AL-DIN, Hasan (alias GARBAYA, AHMED, alias SA-ID, alias SALWWAN, Samir), Libanon, geboren in 1963 in Libanon, Libanees onderdaan
25. LASSASSI, Saber (alias Mimiche), geboren op 30.11.1970 in Constantine (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)

⁽¹⁾ Ten aanzien van personen, groepen en entiteiten die met een asterisk zijn aangegeven geldt alleen artikel 4.

26. MOHAMMED, Khalid Shaikh (alias ALI, Salem; alias BIN KHALID, Fahd Bin Adballah; alias HENIN, Ashraf Refaat Nabith; alias WADOOD, Khalid Abdul) geboren op 14.4.1965 of 1.3.1964 in Pakistan, paspoort nr. 488555
27. MOKTARI, Fateh (alias Ferdi Omar), geboren op 26.12.1974 in Hussein Dey (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
28. *MORCILLO TORRES, Gracia (E.T.A.-activist; lid van Kas/Ekin), geboren op 15.3.1967 in San Sebastián (Guipúzcoa), identiteitskaart nr. 72.439.052
29. MUGHNIYAH, Imad Fa'iz (alias MUGHNIYAH, Imad Fayiz), hoge inlichtingenofficier van de HEZBOLLAH, geboren op 7.12.1962 in Tayr Dibba, Libanon, paspoort nr. 432298 (Libanon)
30. *NARVÁEZ GOÑI, Juan Jesús (E.T.A.-activist) geboren op 23.2.1961 in Pamplona (Navarra), identiteitskaart nr. 15.841.101
31. NOUARA, Farid, geboren op 25.11.1973 in Algiers (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
32. *ORBE SEVILLANO, Zigor (E.T.A.-activist; lid van Jarrai/Haika/Segi), geboren op 22.9.1975 in Basauri (Vizcaya), identiteitskaart nr. 45.622.851
33. *PALACIOS ALDAY, Gorka (E.T.A.-activist; lid van K.Madrid), geboren op 17.10.1974 in Baracaldo (Vizcaya), identiteitskaart nr. 30.654.356
34. *PEREZ ARAMBURU, Jon Iñaki (E.T.A.-activist; lid van Jarrai/Haika/Segi), geboren op 18.9.1964 in San Sebastián (Guipúzcoa), identiteitskaart nr. 15.976.521
35. *QUINTANA ZORROZUA, Asier (E.T.A.-activist; lid van K.Madrid), geboren op 27.2.1968 in Bilbao (Vizcaya), identiteitskaart nr. 30.609.430
36. RESSOUS, Hoari (alias Hallasa Farid), geboren op 11.9.1968 in Algiers (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
37. *RUBENACH ROIG, Juan Luis (E.T.A.-activist; lid van K.Madrid), geboren op 18.9.1963 in Bilbao (Vizcaya), identiteitskaart nr. 18.197.545
38. SEDKAOUI, Nouredine (alias Nounou), geboren op 23.6.1963 in Algiers (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
39. SELMANI, Abdelghani (alias Gano), geboren op 14.6.1974 in Algiers (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
40. SENOUCI, Sofiane, geboren op 15.4.1971 in Hussein Dey (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
41. SISON, Jose Maria (alias Armando Liwanag, alias Joma, hoofd van de NPA), geboren op 8.2.1939 in Cabugao, Filipijnen
42. TINGUALI, Mohammed (alias Mouh di Kouba), geboren op 21.4.1964 in Blida (Algerije) (lid van al-Takfir en al-Hijra)
43. *URANGA ARTOLA, Kemen (E.T.A.-activist; lid van Herri Batasuna/E.H/Batasuna), geboren op 25.5.1969 in Ondarroa (Vizcaya), identiteitskaart nr. 30.627.290
44. *VALLEJO FRANCO, Iñigo (E.T.A.-activist), geboren op 21.05.1976 in Bilbao (Vizcaya), identiteitskaart nr. 29.036.694
45. *VILA MICHELENA, Fermín (E.T.A.-activist; lid van Kas/Ekin), geboren op 12.3.1970 in Irún (Guipúzcoa), identiteitskaart nr. 15.254.214

2. GROEPEN EN ENTITEITEN

1. Abu Nidal Organisation (ANO), (alias Fatah Revolutionaire Raad, Arabische Revolutionaire Brigades, Zwarte September, en Revolutionaire Organisatie van Socialistische Moslims)
2. Al-Aqsa Martelarenbrigades
3. Al-Takfir en al-Hijra
4. Aum Shinrikyo (alias AUM; alias Aum Hoogste Waarheid, alias Aleph)
5. Babbar Khalsa
6. *Continuity Irish Republican Army (CIRA)
7. *Euskadi Ta Askatasuna/Tierra Vasca y Libertad/Baskenland en Vrijheid (E.T.A.) (De volgende organisaties maken deel uit van de terroristische groep E.T.A.: K.a.s., Xaki; Ekin, Jarrai-Haika-Segi, Gestoras pro-amnistía, Askatasuna, Batasuna (alias Herri Batasuna, alias Euskal Herritarrok)
8. Gamaa al-Islamiyya (Islamitische Groep), (alias Al-Gamaa al-Islamiyya, IG)

9. Great Islamic Eastern Warriors Front (IBDA-C)
 10. *Grupos de Resistencia Antifascista Primero de Octubre/Antifascistische Verzetsgroepen Een Oktober (G.R.A.P.O.)
 11. Hamas (inbegrepen Hamas-Izz al-Din al-Qassem)
 12. Holy Land Foundation for Relief and Development
 13. International Sikh Youth Federation (ISYF)
 14. Kahane Chai (Kach)
 15. Koerdische Arbeiderspartij (PKK) (alias KADEK, alias KONGRA-GEL)
 16. Lashkar e Tayyaba (LET)/Pashan-e-Ahle Hadis
 17. *Loyalist Volunteer Force (LVF)
 18. Mujahedeen-e Khalq Organisatie (MEK of MKO) [min de „Nationale Raad van verzet van Iran” (NCRI)] (alias het Nationaal Bevrijdingsleger van Iran (NLA, de militante tak van MEK), Volksmujahedeen van Iran (PMOI), Iraanse Islamitische Studentenassociatie)
 19. Ejército de Liberación Nacional (Nationaal Bevrijdingsleger)
 20. New Peoples Army (NPA), Filipijnen, onderhoudt banden met Sison Jose Maria C. (alias Armando Liwanag, alias Joma, hoofd van de NPA)
 21. *Orange Volunteers (OV)
 22. Palestinian Liberation Front (PLF) (Palestijns Bevrijdingsfront)
 23. Palestinian Islamic Jihad (PIJ) (Palestijnse Islamitische Jihad)
 24. Popular Front for the Liberation of Palestina (PFLP) (Volksfront voor de bevrijding van Palestina)
 25. Popular Front for the Liberation of Palestine-General Command (alias PFLP-General Command, PFLP-GC) (Volksfront voor de bevrijding van Palestina-Algemeen Commando)
 26. *Real IRA
 27. *Red Hand Defenders (RHD)
 28. Fuerzas Armadas Revolucionarias de Colombia (FARC) (Revolutionaire Gewapende Krachten van Colombia)
 29. *Revolutionary Nuclei/Epanastatiki Pirines (Revolutionaire Kernen)
 30. *Revolutionary Organisation 17 November/Dekati Evdomi Noemvri (Revolutionaire Organisatie 17 november)
 31. Revolutionair Volksbevrijdingsleger/front/partij (DHKP/C), (alias Devrimci Sol (Revolutionair Links), Dev Sol)
 32. *Revolutionary Popular Struggle/Epanastatikos Laikos Agonas (ELA) (Revolutionaire Volksstrijd)
 33. Sendero Luminoso (SL) (Lichtend Pad)
 34. Stichting Al Aqsa (alias Stichting Al Aqsa Nederland, alias Al Aqsa Nederland)
 35. *Ulster Defence Association/Ulster Freedom Fighters (UDA/UFF)
 36. Autodefensas Unidas de Colombia (AUC) (Verenigde Zelfverdedigingsgroepen van Colombia)
-